

การสร้างชุดการสอนประกอบหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษา ๓
ให้สัมพันธ์กับลักษณะความเป็นอยู่และปัญหาชนบทภาคกลาง
โดยใช้วิธีวิเคราะห์ระบบ

ปริญญานิพนธ์

ของ

เรณู อินทรทัศน์

หอสมุดกลาง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มิถุนายน ๒๕๑๙

การสร้างชุดการสอนประกอบหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ให้สัมพันธ์กับลักษณะความเป็นอยู่และปัญหาชนบทภาคกลาง
โดยใช้วิธีวิเคราะห์ระบบ

บทคัดย่อ

ของ

เรณู อินทรทัศน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มิถุนายน 2519

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างชุดการสอนประกอบหลักสูตร วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่และปัญหาท้องถิ่นชนบทภาคกลาง โดยวิธีวิเคราะห์ระบบ

กระบวนการในการสร้างชุดการสอน อาศัยขั้นตอนของวิธีวิเคราะห์ระบบ คือศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา และศึกษาสภาพท้องถิ่นชนบท จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการสร้างชุดการสอน นำชุดการสอนที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นกลุ่มย่อย ที่โรงเรียนบางเขน (ไผ่สาละอุนุสรณ์) เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขชุดการสอนให้ดียิ่งขึ้น การปรับปรุงขั้นสุดท้ายเป็นการปรับปรุงโดยอาศัยข้อมูลย้อนกลับ จากการนำชุดการสอนไปทดลองภาคสนาม กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัชรโรดิหาราชบุรีบำรุง และโรงเรียนวัดวังขนาย อำเภอดำม่วง จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 56 คน ข้อมูลที่ได้คือคะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดการสอน นำมาวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ t-test และข้อมูลอีกประการหนึ่ง คือข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลความเหมาะสมชุดการสอน จากครูและศึกษานิเทศก์จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 20 คน นำค่าประเมินผลที่ได้มาแจกแจงความถี่หาค่าเฉลี่ย แล้วเปรียบเทียบกับอัตราส่วนประมาณค่าตามหลักการของเบส์ท์

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนของนักเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า ความเหมาะสมของชุดการสอนซึ่งประเมินโดยครูและศึกษานิเทศก์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเหมาะสมมาก (3.50 - 4.49 ตามหลักการประมาณค่าของเบส์ท์)

THE APPLICATION OF SYSTEMS ANALYSIS APPROACH IN DEVELOPING
PRATHOM III THAI LANGUAGE ARTS INSTRUCTION
PACKAGES WITH RELEVANCE TO RURAL PROBLEMS
AND LIVING CONDITIONS IN CENTRAL THAILAND

ABSTRACT

BY

RENU INTORATAT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree
Srinakharinwirot University

June, 1976

The purpose of this study was to construct the instructional packages in Thai language arts for Prathom 3 students with relevance to rural problems and living conditions by the application of systems analysis approach.

The procedure in constructing the packages consisted of curriculum analysis and survey of rural community in Kanchanaburi at the input phase. The development of instructional packages based on the input data, mini-try-out, revision of the packages on the basis of the feedback data, the field try-out and the final revision. During field try-out phase, 56 students in Kanchanaburi served as the subjects in the pre-test and post-test learning trial. Ten teachers and ten educational supervisors in Kanchanaburi were also asked to evaluate the instructional packages on the given format. The pre-test and the post-test data were analyzed by t-test and the evaluative data were analyzed by the Best's Procedure.

The results of the study were that the differences of the pre-test and post-test scores were significant at .01 level. It was also found that the evaluative rating scores of the teachers and supervisors fell within the highly appropriate range of relevance (3.50 - 4.49 range of Best's Rating Scale)

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต ได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

.....ดร. วรวิทย์ ประธาน

.....ดร. ศักดิ์ ... กรรมการ

.....ดร. อำนวย กรรมการ

มิถุนายน 2519

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือของ ดร.กิติลา จายนีโยธิน ดร.อารี สัตถทวี และอาจารย์บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไขจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณองค์การยูนิเซฟที่กรุณาให้ทุนอุดหนุนในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์สายหยุด สมประสงค์ และคณะศึกษานิเทศก์จังหวัดกาญจนบุรี ที่ได้กรุณาช่วยเหลือนำมาโดยตลอด

สุดท้ายขอขอบคุณคุณกฤษฎาใหญ่ และคณะครูโรงเรียนวัดศรีโฆหาราษฎร์บำรุง และโรงเรียนวัดวังขนาย ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้ชุดการสอน และเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณ คุณมาลัย ศรีทิพย์ กุณเสขบถ อินทรทัศน์ ที่ได้ทูลถามสนับสนุนช่วยเหลือเป็นอย่างดี

เวณ อินทรทัศน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
กานา	1
ความมุ่งหมายของการศึกษากันกว่า	5
สัมปติฐานของการศึกษากันกว่า	5
ทวามสำคัญของการศึกษากันกว่า	5
ขอบเขตของการศึกษากันกว่า	5
คำนิยามที่เห็นเฉพาะ	6
2 เอกสารและทวามวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากันกว่า	7
วิธีวิเคราะห์ระบบ	7
หลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาไทย	10
ทวามสนใจในต่างประเทศ	14
3 วิธีดำเนินการ	17
ขั้นเตรียมงานตามวิชาการ	18
ขั้นสร้างชุดการสอน	21
ขั้นทดลองใช้ในโรงเรียน และหาข้อมูลย้อนกลับ	23
ขั้นประเมินผลชุดการสอน	25
ทวามวิเคราะห์	26
4 ผลการศึกษากันกว่า	29
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	29
ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน	51
ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดการสอน	34

บทที่	หน้า
5	
สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	50
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	50
วิธีดำเนินการที่ปรากฏว่า	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	51
สรุปผลการศึกษาก่อนแล้ว	51
อภิปรายผล	54
ข้อเสนอแนะ	57
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	65
ภาคผนวก ก. กระบวนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน และแบบประเมินผลชุดการสอน	66
ภาคผนวก ข. ชุดการสอนที่ปรับปรุงแล้ว	70
บทกัศยอ	

14. ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน	
เรื่องราชสีห์กับหนู	38
15. ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน	
เรื่องลิง	38
16. ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน	
เรื่องย่อเรื่องเงาะป่า	39
17. ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน	
เรื่องชนเผ่าเงาะ	40
18. ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน	
เรื่องสั้นสำหรับฝึกการอ่าน	40
19. ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน	
เรียงความ เรียงคำให้เป็นประโยค และเรียงประโยคให้เป็นเรื่องราว	41
20. ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน	
เรียงความจากภาพเรื่องเด็กอวดเก่ง	41
21. ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน	
เรียงความจากภาพเรื่องเด็กเกเรกับคนตกปลา	42
22. ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน	
เรียงความจากภาพเรื่องกนชายหมวกกับลิง	43
23. ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน	
จดหมายลาครู	44
24. ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน	
จดหมายถึงเพื่อน	44
25. ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน	
เรื่องคำที่สะกดคล้าย แม่กง แม่กน	44

ตาราง

หน้า

26	คำเฉลยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำที่สะกดด้วยแม่กค แม่กข	45
27	คำเฉลยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำที่สะกดด้วยแม่เกย	45
28	คำเฉลยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำที่สะกดด้วยแม่กฉ แม่กช	46
29	คำเฉลยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำที่มี ห นำ	47
30	คำเฉลยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำที่ใช้ไม้ผัน	47
31	คำเฉลยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำพ้องเสียงที่ใช้ไม้ผัน และ ไม้ตาย	48
32	คำเฉลยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน การสะกดคำ	49
33	คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน	67

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 ลำดับชั้นการดำเนินงานสร้างชุดการสอน

17

คำนำ

โรงเรียนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของสังคมในการให้การศึกษา เพราะการศึกษาคือกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ตลอดจนความคิดต่าง ๆ ที่เหมาะสมจากสังคมสู่บุคคล ซึ่งทำให้บุคคลนั้นสามารถใช้ชีวิตอย่างสมบูรณ์ และตรงตามความพอใจ ของตนเองได้มากขึ้น โรงเรียนไม่เพียงแต่ให้บริการทางการศึกษาเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการคัดเลือกนักเรียนเข้าสู่สังคมอีกด้วย ดังนั้นการให้การศึกษาเบื้องต้น คือการประถมศึกษาแก่ประชาชน จึงเป็นความจำเป็นอันดับแรก และเนื่องจากประชากรของประเทศไทยจำนวนมากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์มีชีวิตอยู่ในชนบท ดังนั้นอนาคตของการเมือง การสังคม และเศรษฐกิจของประเทศจึงขึ้นอยู่กับชนส่วนใหญ่ในชนบท แต่การวัดการศึกษาในชนบทก็ยังไม่ได้ผลดี ดังที่ปัวย อิงภากรณ์ (ปัวย อิงภากรณ์, 2518 : 1) กล่าวว่า "ผลของการลงทุนด้านการศึกษาของประเทศไทยเรานั้นไม่สู้จะดีนัก ระบบการศึกษาของเราบกพร่องหลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและหนุ่มสาวในชนบท ทั้งนี้จากความบกพร่องของหลักสูตร"

เมื่อพิจารณารูปแบบของหลักสูตรที่เคยใช้ จะเห็นว่ากำหนดเนื้อหา พร้อมทั้งกำหนดเวลาให้เป็นการตายตัวนั้น เป็นการไม่เหมาะสม แม้จะมีข้อกำหนดให้ต่างไปแยกเขียนประมวลการสอนตามท้องถิ่น แต่ก็ปรากฏว่ามีลักษณะเหมือน ๆ กัน คือตามแบบอย่างของส่วนกลาง ซึ่งอันที่จริงแล้วประมวลการสอนของภาคต่าง ๆ และโครงการสอนของจังหวัดต่าง ๆ ควรจะจัดทำขึ้นให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาในท้องถิ่นนั้น

ส่วนเนื้อหาของสาระของหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับสภาพของสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมในชนบท จะเห็นว่าความมุ่งหมายเนื้อหาของสาระของหลักสูตร ไม่ชัดเจน และขาดอรรถาธิบาย ดังปรากฏในรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2517 : 1) สรุปได้ว่าเนื้อหาของสาระของหลักสูตรไม่เหมาะสมกับสภาพของสังคมไทย โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมในชนบท หลักสูตรแต่ละระดับไม่มีความสอดคล้องและสัมพันธ์กัน เป็นระบบเดียวกัน ทำให้

เกิดช่องว่างระหว่างการศึกษาระดับต่าง ๆ นอกจากนี้หลักสูตรยังเน้นวิชาการทางทฤษฎีมากเกินไป มุ่งที่จะให้เด็กเรียนต่อไปเรื่อย ๆ โดยไม่สอดคล้องกับที่เด็กจะต้องเผชิญ เมื่อออกจากระบบการศึกษา

การศึกษาของเด็กในชนบทนั้น ควรจะต้องก่อให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ทางปฏิบัติที่จะช่วยในการประกอบวิชาชีพในท้องถิ่น แต่เท่าที่เป็นอยู่นั้นเนื้อหาที่สอนให้แก่เด็กในชนบทไม่สู้จะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเด็กนัก ซึ่งก็สอดคล้องกับรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2517 : 2) ที่ว่าคำว่าเรียนและวิธีสอนเน้นหนักถึงชีวิตในกรุงและการสร้างภาพพจน์ในทางผิด ๆ กับเด็กต่อสังคมของตน ผลปรากฏว่า เมื่อเด็กเรียนจบแล้วต่างก็ต้องการจะแสวงหาชีวิตที่ดีกว่าในกรุง ระบบการศึกษาเช่นนี้จึงมีผลให้เกิดปัญหาไปทั่วประเทศ เพราะการวางพื้นฐานผิด ๆ เสียตั้งแต่ต้น

การศึกษาพื้นฐานที่จำเป็นคือ การศึกษาให้อ่านออกเขียนได้ เป็นองค์ประกอบในการพัฒนาประเทศที่สำคัญประการหนึ่ง และเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการดำเนินชีวิตของประชาชน การใช้ภาษาได้ดีทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ย่อมจะเป็นประโยชน์ต่อการติดต่อในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในอาชีพต่าง ๆ ของบุคคล

ภาษาไทยจัดเป็นวิชาทักษะ เพราะเป็นวิชาที่ต้องฝึกฝนจึงจะใช้ภาษาได้ดี ทักษะดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ครูจะต้องส่งเสริมให้เด็กใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลและมีวิจารณ์งาน ทั้งให้มีความสามารถในการฟัง รู้จักจับสาระสำคัญจากสิ่งที่ฟังได้ นอกจากนั้นก็ต้องมีทักษะในการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตน มีทักษะในการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน และอ่านในใจได้รวดเร็ว รู้จักเก็บใจความจากเรื่องที่อ่าน และนำไปใช้เป็นประโยชน์ได้ รู้จักแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำหนังสือให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตามที่ตนต้องการ และสามารถเขียนตัวสะกดได้ถูกต้อง เท่าที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า การที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการใช้ภาษานั้น ต้องใช้เวลาสำหรับฝึกฝนมาก

เมื่อพิจารณาหลักสูตรภาษาไทย (อนุกรมการวิเคราะห์หลักสูตรประถมศึกษา, 2517 : 20) พบว่าส่วนดีของหลักสูตร คือการส่งเสริมให้เด็กมีทักษะพื้นฐานทางภาษาในด้านการฟัง

พูด อ่าน และเขียน และมุ่งให้ทักษะเหล่านี้เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ทุกอย่าง การนำเอาประสบการณ์รอบตัวเด็กมาใช้ประกอบในการเรียน ก็นับว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่ง และการเน้นให้สอนทักษะให้เหมาะกับสภาพการเรียนการสอนไม่ตายตัว และให้ยืดหยุ่นเวลาได้ ก็นับว่าเป็นการถูกต้องเหมาะสม

แต่การนำหลักสูตรไปปฏิบัติจริง ก็ไม่อาจบรรลุตามจุดมุ่งหมายได้ ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในการเรียนภาษาไทยต่ำมาก การเรียนการสอนภาษาไทยเกือบจะเรียกได้ว่าสูญเปล่า เพราะปรากฏว่านักเรียนจำนวนมากที่เรียนจบประถมสี่ ก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องเหมาะสม ดังรายงานของกรมสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2512 : 40) ที่ว่านักเรียนที่เรียนจบหลักสูตรประถมปีที่สี่ไปแล้ว มีร้อยละ 66 ที่มีความรู้ อ่านออก เขียนได้ถึงมาตรฐานที่ใช้การได้ และอีกร้อยละ 34 อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ หรือได้อย่างกระต่อนกระแต้ไม่ถึงขนาดที่จะนับว่าเป็นผู้รู้หนังสือ ทั้งนี้เนื่องจากการสอนภาษาไทยมีอุปสรรคหลายประการ ผู้สอนไม่สามารถนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายได้ เนื่องจากความบกพร่องของหลักสูตร ทั้งที่สถาบันระหว่างชาติสำหรับการศึกษาเรื่องเด็กร่วมกับกรมสามัญศึกษาได้ทำการวิเคราะห์หลักสูตรประถมศึกษา 2503 พบว่า เนื้อหาสาระของหลักสูตรภาษาไทยกำหนดไว้ปนเปกัน การระบุถึงควมมุ่งหมาย เนื้อหา และวิธีสอน กวกรแยกกำหนดให้ชัดเจน เป็นกิจลักษณะยิ่งขึ้น เพื่อสะดวกแก่การปฏิบัติ ทักษะที่กำหนดให้เรียนมิได้บอกรายละเอียดชี้ให้เห็นชัดว่ามีอะไรบางอย่างเกี่ยวกับการฟัง พูด อ่าน เขียน เนื้อหาสาระรับกันไม่สนิทกับความมุ่งหมาย และเนื้อหาค่อนข้างมากและยากเกินไป นอกจากนี้ความบกพร่องในการสอนภาษาไทยก็ยังมีสาเหตุมาจากหลายประการ ทั้งที่ บุญเหลือ เทพสุวรรณ (บุญเหลือ เทพสุวรรณ, 2517 : 13) สรุปไว้ว่า ความบกพร่องในการสอนภาษาไทยที่สำคัญคือ การขาดความเอาใจใส่ และความพยายามในอันที่จะค้นหาวิธีสอนที่ได้ผล และการผลิตวัสดุอุปกรณ์ไม่ก้าวหน้า

สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยไม่ได้ผลก็เท่าที่ควร ก็เป็นเพราะหนังสือคู่มือครูสอนภาษาไทยไม่สมบูรณ์และแพร่หลาย โรงเรียนทั่ว ๆ ไปขาดคู่มือครูต่าง ๆ หนังสือแบบเรียน หนังสือประกอบการกันกว่าอ้างอิง และอุปกรณ์การสอน การสอนตามหลักสูตรจึงเป็นไปไ้ยาก ครูอาศัยความรู้สามัญสำนึกและสมรรถภาพของตนเป็นส่วนใหญ่

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างชุดการสอนประกอบหลักสูตร วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ และปัญหาชนบทภาคกลาง โดยใช้วิธีวิเคราะห์ระบบ
2. เพื่อศึกษาว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นโดยวิธีวิเคราะห์ระบบ จะมีความเหมาะสมในการนำไปใช้มากน้อยเพียงใด

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้าไว้ว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นด้วยวิธีวิเคราะห์ระบบจะสามารถนำไปใช้ได้ผลดี

ความสำคัญของ การศึกษาค้นคว้า

1. ถ้าการสร้างชุดการสอนเป็นไปตามสมมติฐานแล้ว ย่อมจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนในการนำไปใช้ในฉิวประจำวัน
2. เป็นแนวทางแก่ครูนำไปปรับปรุงการสอนของตน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ชุดการสอนที่สร้างขึ้นนี้ เป็นชุดการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 25 ชั่วโมง สำหรับใช้สอนอ่านหลักภาษา และการใช้ภาษา และนำชุดการสอนที่สร้างขึ้นไปทดลองสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2518
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดศรีโสดหาราชบุรี จำนวน 30 คน และโรงเรียนวัดวังขนาย จำนวน 26 คน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 56 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างนี้ เลือกโรงเรียนที่มีสภาพส่วนใหญ่ใกล้เคียงกัน และอยู่ในระดับปานกลางที่ถือเป็นตัวแทนของโรงเรียนในจังหวัดกาญจนบุรี โดยได้รับความช่วยเหลือจากคณะศึกษานิเทศก์จังหวัดกาญจนบุรี

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดการสอน หมายถึง วัสดุประกอบหลักวัสดุ ประกอบด้วยบทเรียน แบบฝึกหัด
อุปกรณ์การสอน และคู่มือครู
2. ปัญหาชนบท หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น
ได้แก่ ปัญหาการเมือง เศรษฐกิจ การประกอบอาชีพ การสาธารณสุข และการศึกษา
3. วิธีการวิเคราะห์ระบบ หมายถึง กระบวนการในการทำงานอย่างมีระบบแบบ
แผน อาศัยขั้นตอนในการทำงานด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ โดยถือความสัมพันธ์ขององค์
ประกอบในระบบที่มีปฏิสัมพันธ์กัน (interaction) และสามารถตรวจสอบกระบวนการได้
ทุกขั้นตอน โดยอาศัยข้อมูลย้อนกลับ (feedback) เพื่อผลิตผลที่มีประสิทธิภาพแน่นอนและ
ประหยัด

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ระบบ

ขณะนี้นักการศึกษาทั่วโลกกำลังสนใจในเรื่องวิเคราะห์ระบบ และนำมาใช้ในการแก้ปัญหาทางการศึกษา การพัฒนาหลักสูตร ปรับปรุงวิธีการเรียนการสอน การจัดระบบบริหาร ตลอดจนสนับสนุนการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในทางการศึกษา ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จึงไม่มีผู้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีวิเคราะห์ระบบไว้หลายท่าน

กูเปอร์แมน (Kupperman, 1969 : 1) ได้อธิบายคำจำกัดความของวิธีวิเคราะห์ระบบ และได้กล่าวถึงความเป็นมาของวิธีวิเคราะห์ระบบไว้พอสังเขปดังนี้ วิธีวิเคราะห์ระบบเป็นการนำเอาเทคนิควิธีการวิเคราะห์ มาใช้ในการจัดการปัญหาต่าง ๆ วิธีนี้เริ่มใช้ใน ค.ศ. 1961 โดยองค์การหนึ่งที่มีชื่อว่า Kennedy Administration ภายใต้การอำนวยการของ แมคนามารา และซีตซ์ (Secretary Robert S. McNamara and Comptroller Charles J. Huch) โดยนำเอาวิธีวิเคราะห์ระบบเป็นส่วนสำคัญของการวางแผนในการป้องกันประเทศ ต่อจากนั้นองค์การต่าง ๆ ของรัฐบาลและมหาวิทยาลัยได้ให้ความสนใจวิธีนี้กันมาก กิจกรรมที่เป็นต้นกำเนิดของการฝึกหัดระเบียบวินัยที่นำไปใช้ได้อย่างแท้จริง

เมื่อมีการนำวิธีวิเคราะห์ระบบมาใช้ในการศึกษา นักการศึกษาหลายท่านก็ได้เขียนอธิบายขั้นตอนและเทคนิคต่าง ๆ ของวิธีการวิเคราะห์ระบบไว้ คอฟแมน (Kaufman, 1971 : 27) เป็นผู้ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนและเทคนิคต่าง ๆ ของวิธีการวิเคราะห์ระบบไว้อย่างละเอียดพอควร เทคนิคเหล่านี้ได้แก่

1. การวิเคราะห์งานที่จะต้องบรรลุ (Mission analysis) เป็นการจำแนกวัตถุประสงค์ของงานทั้งหมด และพฤติกรรมที่องค์การอันสามารถทำได้ ทั้งนี้เพื่อความเข้าใจอันน่าพึงพอใจของงาน

2. การวิเคราะห์หน้าที่ (Functional analysis) หลังจากตั้งวัตถุประสงค์ของงานที่จะทำให้บรรลุและพฤติกรรมที่องค์การให้เกิดขึ้นได้แล้ว จึงได้ทำแผนการวัดการ

ซึ่งเป็นตัวกำหนดขั้นตอน เพื่อที่จะดำเนินการ โดยเรียกว่า โครงร่างของงาน

3. การวิเคราะห์งาน (Task analysis) แสดงถึงสิ่งที่จะให้เกิดขึ้น และได้มาจากโครงร่างของงาน

การวิเคราะห์หน้าที่และการวิเคราะห์งาน มีส่วนสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดต่อการวิเคราะห์งานที่จะทำให้บรรลุ และประกอบควยหน้าที่ย่อย ๆ ที่แตกแยกออกมาจากหน้าที่ทั้งหมดที่จำแนกไว้ในโครงร่างของงาน

4. การวิเคราะห์วิธีการ (Method means analysis) การวิเคราะห์ขั้นนี้แสดงถึงยุทธวิธีที่เป็นไปได้ เพื่อให้บรรลุสิ่งที่ต้องการ ตามหลักปฏิบัติการวิเคราะห์วิธีการนี้อาจเริ่มที่จุดใดจุดหนึ่งในระเบียบวิธีวิเคราะห์ระบบ ดังนั้นจึงสามารถปรับปรุงให้ละเอียดขึ้นตามความต้องการที่จำแนกไว้ก็ได้ เพราะวิธีที่ใหม่แต่ละวิธีจะบังถึงประโยชน์และข้อบกพร่องต่าง ๆ ไว้

การที่นำวิธีการวิเคราะห์ระบบเข้ามามีบทบาททางการศึกษาเช่นนี้ จึงมีผู้ทำการทดลองวิจัยการใช้วิธีวิเคราะห์ระบบมาใช้ในการจัดหลักสูตร และโครงการสอนในวิชาสาขาต่าง ๆ เพื่อทดลองดูว่าวิธีการวิเคราะห์ระบบจะช่วยแก้ปัญหาทางการศึกษาได้หรือไม่ เพียงไร งานวิจัยที่น่าสนใจชิ้นหนึ่งคือ การวิจัยศึกษาการใช้วิธีวิเคราะห์ระบบเพื่อพัฒนาโครงการสอนสุขศาสตร์ในวิทยาลัย ซึ่งเป็นงานวิจัยของคอมส์ (Combs , 1974 : 4975 - 4976 A) ได้ทำการวิจัยเพื่อประโยชน์ดังนี้คือ 1) ให้ความคิดกว้าง ๆ เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ในอดีตและปัจจุบัน 2) ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับหน้าที่ของการสอน การสร้างจุดมุ่งหมายของการศึกษา การใช้อุปกรณ์การศึกษา และขบวนการวัดผล 3) ทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์ระบบขององค์ประกอบและของจุดมุ่งหมายของการศึกษา ช่วยสร้างหลักการที่จะใช้ในการสอน ที่เหมาะสมกับสภาพการณ์หนึ่ง ๆ การเลือกและใช้อุปกรณ์การสอน เกิดจากการวิเคราะห์องค์ประกอบจากครูและนักเรียน และจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม และมีหลักฐานยืนยันว่าระบบนี้เป็นวิธีการเรียนที่ที่ดีที่สุดวิธีหนึ่ง และเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันมาก

สำหรับประเทศไทย ก็มีนักการศึกษาไทยพยายามศึกษาวิธีการวิเคราะห์ระบบเพื่อนำมาใช้ในการศึกษา เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จรูญ วงศ์สายัณห์

(จรรยา วงศ์สายัณห์, 2515 : 27 - 29) ได้ให้คำจำกัดความของวิธีการวิเคราะห์ระบบและกล่าวถึงหลักการของการนำวิธีวิเคราะห์ระบบมาใช้ในการศึกษาไว้ว่า การวิเคราะห์ระบบคือการนำเอาวิธีการของวิทยาศาสตร์เข้ามาใช้ คือพยายามศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในระบบ ความประสงค์ของการใช้วิธีวิเคราะห์ระบบก็เพื่อจะเลือกทางปฏิบัติที่ดีที่สุด คือได้ผลมากที่สุด และเป็นการประหยัดที่สุด เมื่อนำมาใช้ในระบบการศึกษา เช่น ในระบบการสอนก็จะออกแบบนี้ออกไปเป็นส่วนย่อย ได้แก่ จุดประสงค์ สิ่งที่จะต้องทำหรือเรียน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์นั้น ๆ ชั้นต่าง ๆ ของการปฏิบัติว่าจะต้องทำอะไรก่อนอะไรหลัง ตลอดจนแหล่งวัสดุที่จะใช้ในการเรียนรู้นั้น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมแก่นักเรียนแต่ละประเภท การบริหารและการเงินที่จะช่วยดำเนินการสอนนั้น ๆ วิธีการวัดผลว่าบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ เช่นเดียวกับ สาขา บุญเรืองรัตน์ (สำเริง บุญเรืองรัตน์, 2517 : 3 - 9) ซึ่งเป็นอีกผู้หนึ่งที่สนใจการนำเอาวิธีวิเคราะห์ระบบมาใช้ในการศึกษาได้กล่าวว่า วิธีวิเคราะห์ระบบ คือวิธีการแสวงหาวิถีทางเพื่อแก้ปัญหาให้ได้ผลตามที่ปรารถนา โดยมีระบบการคิดเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนิยามปัญหา เป็นการศึกษาระเบียบวิธีให้รู้ว่า ปัญหาที่ต้องการจะแก้ไขนั้นคืออะไร
2. ขั้นตอนตั้งวัตถุประสงค์ เป็นการกำหนดเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ เพื่อการแก้ปัญหา นั้น ๆ ว่าจะให้สัมฤทธิ์ผลทางด้านใด เป็นปริมาณมากน้อยเพียงใด และมีคุณภาพสูงต่ำเพียงไร วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้นี้ต้องกำหนดไว้ได้สามารถสังเกต ประพฤติ ปฏิบัติ และวัดผลได้
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือไวคอยตรวจสอบ เพื่อตรวจสอบว่าผลงานที่ทำนั้นปฏิบัติได้ความวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด
4. ขั้นตอนเลือกหาวิธีการปฏิบัติ ค้นหาวิธีการต่าง ๆ ที่จะใช้ดำเนินการไปสู่เป้าหมายที่วางไว้นั้น
5. ขั้นตอนเลือกวิธีที่ดีที่สุดมาดำเนินงาน เพื่อไปสู่วัตถุประสงค์
6. ขั้นตอนการทดลอง ทดลองกระทำกับกลุ่มน้อย ๆ ก่อน ต่อไปจึงค่อยขยายการทดลองขยายการปฏิบัติงานออกไปให้กว้างขวาง

๗. ขั้นตอนวัดและประเมินผล เพื่อจะได้แก้ไขปรับปรุง

๘. ขั้นตอนการปรับปรุงและขยายการปฏิบัติงาน

จากการศึกษาวิธีการวิเคราะห์ระบบที่นักการศึกษาทั้งต่างประเทศและของไทยได้ทำการศึกษาไว้ จะเห็นได้ว่า วิธีการวิเคราะห์ระบบเป็นวิธีการที่มีระบบระเบียบ มีลำดับขั้นตอนของการดำเนินงาน และที่สำคัญที่สุด คือแต่ละขั้นตอนจะมีการตรวจสอบและหาข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อปรับปรุงแก้ไขได้ทุกขั้นตอน จึงน่าที่จะนำมาใช้ในการแก้ปัญหาทางการศึกษาได้ดี แต่วิธีการวิเคราะห์ระบบเชิงจะมีบทบาทในวงการการศึกษาของไทย นักการศึกษากำลังให้ความสนใจเรื่องนี้อย่างแพร่หลาย ยังไม่มีผู้ใดทำการทดลองวิจัยนำวิธีการวิเคราะห์ระบบมาใช้ในการศึกษาเพื่อวิจัยว่า วิธีการวิเคราะห์ระบบนั้นจะเหมาะสมกับสภาพการศึกษาของไทยหรือไม่เพียงไร จะได้ผลดีเช่นเดียวกับของต่างประเทศหรือไม่ ซึ่งน่าจะได้นักวิชาการวิจัยเรื่องนี้อย่างจริงจังต่อไป เพื่อที่นักการศึกษาจะได้หาทางปรับปรุงแก้ไขโดยอาศัยประสบการณ์และความสมเหตุสมผล เพื่อการศึกษาที่ก้าวหน้าต่อไป

การสอนภาษาไทย

เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาไทย ยังไม่ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ และการที่จะปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น ก็ย่อมจะต้องศึกษาถึงปัญหาให้ถ่องแท้เสียก่อน จึงจะดำเนินการแก้ไขต่อไปได้ จึงได้นักวิชาการศึกษาวิจัยถึงปัญหาของการเรียนการสอนภาษาไทย และศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนไว้หลายท่าน วารุณี พลบูรณ์ (วารุณี พลบูรณ์, 2513 : 155 - 157) ศึกษาการสอนวิชาทักษะทางภาษาไทย ชั้นประโยคประถมศึกษาคอนกนของโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดพระนคร สรุปได้ว่า

1. ครูควรฝึกทักษะการอ่านทุกวัน วันละมากกว่า 30 นาที
2. อุปกรณ์ที่ใช้กันมากในการฝึกทักษะ คือ บัตรคำ รูปภาพ หนังสือนิทาน แผนภูมิ บทเพลง บทประพันธ์ หรือสุภาษิต
3. กิจกรรมที่ใช้ในการฝึก คือ ให้นักเรียนอ่านในใจ แล้วครูถามเรื่องราวหรือ

ให้นักเรียนอ่านหนังสือนอกเวลา แล้วมาสรุปให้เพื่อนฟัง

4. ครูสอนภาษาไทยมีความต้องการอุปกรณ์การฝึกทักษะมาก

5. ครูสอนภาษาไทย เสนอแนะให้จัดทำหนังสือและแบบฝึกหัดเสริมทักษะภาษาไทย

ในชั้นต่าง ๆ ให้แพร่หลายขึ้น

ผลการวิจัยของ วารุณี พลบูรณ์ ถักคล้ายกับของทวีศักดิ์ ฐานประทีป (ทวีศักดิ์ ฐานประทีป, 2514 : 85) ซึ่งศึกษาการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดราชบุรี พบว่า ครูมีปัญหาและต้องการสิ่งต่อไปนี้มากที่สุด คือ

1. คู่มือครูเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาไทย
2. แบบฝึกหัดสำหรับฝึกทักษะ
3. หนังสืออ่านประกอบความรู้ของครู และนักเรียน
4. อุปกรณ์การสอนและวิธีการวัดผล

จิตต์นิภา ภักดิ์ชุมพล (จิตต์นิภา ภักดิ์ชุมพล, 2516 : 131 - 155) ได้ทำการศึกษา กิจกรรมการเรียน และการสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาที่สำคัญในการจัดกิจกรรมของครู คือไม่ทราบว่า จะจัดกิจกรรมอะไรดี นอกจากนี้ยังมีปัญหาในด้านแบบเรียน เนื้อหาซ้ำซ้อน ล้าสมัยในค่านิยมอาหาร และบางเรื่องมุ่งสร้างทัศนคติทางหนึ่ง แต่ทำลายทัศนคติอีกทางหนึ่งแก่นักเรียน

จากการศึกษาถึงปัญหาของการเรียนการสอนภาษาไทยดังกล่าว พบว่าครูส่วนใหญ่มีความต้องการอุปกรณ์การศึกษามาก และเนื่องจากปัจจุบันมีผู้สนใจในการนำเอาวัสดุทัศนวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เข้ามาช่วยประกอบการเรียนการสอนกันอย่างมาก จึงมีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยไว้หลายท่าน ดวงพร เปรมโยธิน (ดวงพร เปรมโยธิน, 2513 : 146) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ทัศนวัสดุประกอบการสอนภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สรุปผลได้ดังนี้

1. ครูที่สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เป็นครูพิเศษเรียนโลศทัศนวัสดุมาแล้วกับครูที่ไม่เคยเรียนด้านนี้มาเลย มีจำนวนใกล้เคียงกัน

2. ครูมีความต้องการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาภาษาไทย และทางโสตทัศนศึกษามากที่สุด ต้องการให้หน่วยราชการช่วยเหลือในด้านการจัดหาโสตทัศนวัสดุ และโสตทัศนอุปกรณ์ที่จะใช้ประกอบการสอนภาษาไทยให้เพียงพอ

3. ครูผลิตโสตทัศนวัสดุเองเป็นส่วนใหญ่ โดยจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เอง

4. ในการสอนหลักภาษา ครูใช้โสตทัศนวัสดุประเภทบัตรคำ แผนภูมิ การสาธิต รูปภาพ มากที่สุด ในการสร้างวรรณคดีครูใช้โสตทัศนวัสดุประเภท รูปภาพ บัตรคำ แผนภูมิ การสาธิต มากที่สุด ในการสอนการใช้ภาษา ครูใช้โสตทัศนวัสดุประเภทการสาธิต มากที่สุด

— นันทา เนียมศรีจันทร์ (นันทา เนียมศรีจันทร์, 2514 : 130) ได้ทำการทดลองสอนเรื่องความชันประถมปีที่ 3 โดยใช้ฟิล์มสตริป กับนักเรียน 2 กลุ่ม โดยสอนกลุ่มควบคุมด้วยวิธีสอนแบบเกม และกลุ่มทดลองด้วยการใช้ฟิล์มสตริปประกอบ ผลการวิจัยสรุปได้ว่าผลของการเขียนเรื่องความชันของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ นอกจากนี้ เรืองลักษณ์ มหาวิจิตรมนตรี (เรืองลักษณ์ มหาวิจิตรมนตรี, 2516 : 124 - 127) ก็เป็นอีกผู้หนึ่งที่สนใจเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน โดยได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในชนบท ระหว่างการสอนโดยใช้ภาพประกอบและการสอนโดยไม่ใช้ภาพประกอบ ผลจากการวิจัยพบว่าการสอนคำศัพท์ภาษาไทยโดยใช้ภาพประกอบมีผลทำให้เกิดการเรียนรู้ดีกว่าการไม่ใช้ภาพประกอบ ในแง่ที่ภาพเป็นสิ่งจูงใจ ช่วยสร้างความสนใจทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น แต่ในแง่ของความงทหนของความจำแล้ว ภาพไม่มีอิทธิพลต่อการจำคำศัพท์เลย

จากงานวิจัยต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ได้มีผู้สนใจนำผลการวิจัยเหล่านี้มาทำการศึกษาวิจัยต่อ โดยได้นำปัญหาของการเรียนการสอนภาษาไทย ความต้องการของครู และองค์ประกอบที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิจัยต่อไป ซึ่งส่วนใหญ่จะออกมาในรูปของแบบเรียนต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการและปัญหาการขาดแบบเรียน / อนันต์ ทิพยรัตน์ (อนันต์ ทิพยรัตน์, 2514 : 33 - 65) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับการเขียนคำกล่าของนักเรียน ระดับประถมศึกษาตอนปลาย จากการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนคำกล่าว และคำที่มีเสียง "ร" "ล" มีความสัมพันธ์กัน และจำนวนนักเรียนที่อ่านและเขียนคำกล่าวผิดมีจำนวนสูง แสดงว่าการใช้คำกล่าวและคำที่มีเสียง "ร" "ล" ในการเขียนอ่าน มีความบกพร่องอยู่เป็นอันมาก สมควร

อย่างอื่นที่สถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรมศึกษาต้องแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องต่าง ๆ โดยเร็ว/ ประเสริฐ เชนซิก (ประเสริฐ เชนซิก, 2517 : 84 - 114) ก็ได้ทำการวิจัยคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ อนันต์ ทิพย์รัตน์ โดยได้ศึกษาปัญหาการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบ "ร" และ "ล" สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และสร้างแบบฝึกหัดขึ้นทดลองฝึกเพื่อต้องการทราบความสามารถทางการอ่าน และเขียนคำที่ใช้อักษรควบ "ร" และ "ล" ของนักเรียน หลังจากได้รับการฝึกแล้วผลปรากฏว่า ความสามารถทางการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบ "ร" และ "ล" ก่อนฝึกและหลังฝึกแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 และผู้ทำการวิจัยเรื่องนี้มีความเห็นว่า แบบฝึกเสริมบทเรียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น การสอนภาษาไทย ควรสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะในการใช้ภาษาไทย คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนให้มีจำนวนมากพอ เพราะจะช่วยให้การสอนภาษาไทยประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น

มีผู้ทดลองสร้างแบบเรียนภาษาไทย โดยสร้างเป็นแบบเรียนโปรแกรมขึ้น โดย นิตยา วิชาลาภรณ์ (นิตยา วิชาลาภรณ์, 2515 : 131 - 134) ได้ทดลองสร้างแบบเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "ตัวสะกดภาษาไทย" สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า บทเรียนแบบโปรแกรมและแบบทดสอบหลังเรียนบทเรียนในการทดลองภาคสนาม ปรากฏผลว่านักเรียนทำแบบเรียนโปรแกรม และแบบทดสอบหลังเรียนบทเรียนได้โดยเฉลี่ยร้อยละ 90 ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า บทเรียนที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นิภา ชวนะพานิช (นิภา ชวนะพานิช, 2517 : 61 - 62) ได้สร้างแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทย เกี่ยวกับการใช้สระเสียงยาว ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น นอกจากนี้ยังได้รวบรวมแบบฝึกหัดที่มีอยู่แล้วตามโรงเรียนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน รวมทั้งการจัดลำดับความยากง่ายของลักษณะของแบบฝึกหัด โดยเรียงจากง่ายไปหายาก

มารตรี ชาวลิต (มารตรี ชาวลิต, 2518 : 26) และเยาวมาลย์ สุขอุคม (เยาวมาลย์ สุขอุคม, 2518 : 28) ได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม โดยมารตรี ชาวลิต ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเยาวมาลย์ สุขอุคม ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยทั้งสองคนได้ใช้วิธีการในการดำเนินงานวิจัยเช่นเดียวกัน และผลการวิจัยก็เหมือนกัน

โดยได้สำรวจความสนใจในการอ่าน และคำศัพท์ในหนังสือแบบเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง นำมาสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน โดยให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ทดลองใช้สอน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ มีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ✓

การสอนภาษาในต่างประเทศ

ในต่างประเทศก็มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาในโรงเรียนประถมไว้หลายท่าน ดังนี้คือ

วิลสัน (Wilson, 1963 : 371 - 375) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อภาษาเขียนของเด็กชั้น 3 พบว่า

1. ถ้าสอนให้เด็กเขียนตัวเขียนช้าลง จะช่วยเพิ่มความสามารถทางการเขียนของเด็กมากขึ้น
2. ระยะเวลาที่ใช้สอนแบบเรียนภาษา มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการเขียนของเด็กมากขึ้น
3. จำนวนของคำที่เขียนได้มีความสัมพันธ์กับสติปัญญาของเด็ก เด็กที่มีสติปัญญาสูงจะเขียนได้มาก
4. อายุกับความสามารถในการใช้ภาษา โดยทั่วไปแล้วมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ✓

แซม (Sam, 1963 : 4624) ได้ศึกษาพัฒนาการเกี่ยวกับการเขียนของนักเรียนเกรด 5 - 8 จำนวนตามเพศ ระดับชั้นเรียน และที่อยู่อาศัย โดยให้นักเรียน 900 คน เขียนเรียงความแล้วตรวจให้คะแนน โดยพิจารณาเกี่ยวกับชนิด ความยาว และความซับซ้อนของประโยค ผลของการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า

นักเรียนแตกต่างกันเมื่อว่าแนกตามระดับชั้นเรียน และกลุ่มวลีที่มีความซับซ้อนมากขึ้นตามลำดับชั้นเรียน มีพัฒนาการเกี่ยวกับการเขียนแตกต่างกันเล็กน้อย	1) พัฒนาการเกี่ยวกับการเรียนของ 2) นักเรียนสามารถใช้ประโยคและ 3) นักเรียนมีที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน 4) ความสามารถในการเขียนของ

นักเรียนแตกต่างกันตามเพศ ระดับชั้นเรียน และที่อยู่อาศัย

คูเกอร์ (Duker, 1969 : 750) ได้ให้หลักเกณฑ์การสอนฟัง สำหรับสอนเด็กชั้น ประถมศึกษา มีหลักเกณฑ์ 4 ประการ คือ 1) การฟังควรระวังเกิดจากความพอใจของเด็ก มากกว่าที่จะบังคับให้เด็กฟัง 2) กิจกรรมที่วัดในวันเรียนประจำวัน ควรได้วางแผนอย่าง ดีเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของเด็กที่ฟัง อย่าให้มากเกินไป 3) การฟังในชั้นเรียน ไม่ควรจำกัดให้เด็กฟังครูพูดแต่เพียงอย่างเดียว 4) การฟังในชั้นเรียนควรบ่งชี้จะสนองความ ต้องการของเด็กมากกว่าจะบ่งชี้เนื้อเรื่อง

กรีนลีฟ (Greenleaf, 1969 : 1270) ได้ทำการศึกษาสาเหตุของการถดถอยการพูด โดยใช่วิธีในการศึกษา 3 วิธี คือ

1. ตรวจสอบโดยผู้พูดเองเกี่ยวกับการถดถอยการพูด
2. รายงานโดยผู้สังเกตในสถานการณี่ที่เหมาะสม
3. รายงานโดยแพทย์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางกายของผู้พูดก่อนพูด ขณะพูดและ

หลังการพูด

การศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่า ปัญหาเรื่องการถดถอยการพูดเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับนักพูด ซึ่งสามารถจะปรับปรุงแก้ไขโดยการฝึกฝน

ในก้านการสอนอ่าน โจนส์ (Jones, 197๕ : 19) มีความเห็นว่า นักเทคโนโลยีการศึกษาจะต้องสามารถโยงทฤษฎีการเรียนรู้ และการอ่าน ให้เป็นเทคโนโลยีในการสอนอ่าน โดยนำเอาสื่อและคนตรีในการสร้างวิธีการใหม่สำหรับการสอนอ่านในชั้นเด็กเล็ก และชั้นประถมศึกษา สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้จะมีลักษณะที่เด็กสามารถมองเห็นได้ ได้ยิน กิจกรรมจึงอาจจัดได้ในรูปของการเล่นเก๋มต่าง ๆ การร้องเพลง และการเวียนจากการอ่านอย่างกว้างขวาง ชิโรตา (Sirota, 1971 : 2320 A) ศึกษาเรื่องการจัดโปรแกรมการอ่านหนังสือให้แก่เด็กเรียนว่าจะมีผลต่อประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนหรือไม่ ผลปรากฏว่าโปรแกรมการอ่านที่ครูจัดให้แก่เด็กเรียนในแต่ละวัน มีผลต่อประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียน กล่าวคือเด็กเรียนสนใจอ่านหนังสือมากขึ้น และอ่านได้ดีขึ้น

เดวิดสัน (Davidson, 1971 : 6273) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครูกับคำตอบของนักเรียน ในขณะที่มีกิจกรรมการอ่านแบบธรรมชาติ และแบบให้ใช้ความคิดในขณะที่อ่าน ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนการอ่านโดยถูกฝึกให้คิดอยู่เสมอ นั้นมีแนวโน้มที่จะตอบคำถามไปในรูปคิดเชิงวิจารณ์ และพอใจที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมา ส่วนนักเรียนที่เรียนการอ่านแบบธรรมชาติ ไม่ค่อยได้ใช้ความคิดที่ลึกซึ้งนัก มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามแบบไม่มีความคิดเชิงวิจารณ์ และไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมา

ซัทตัน (Sutton, 1974 : 5003 - 5004A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัย 2 ประการ คือ

1. เพื่อสร้างหนังสือแบบเรียนสำหรับครูฝึกสอน และครูประจำการ ซึ่งประกอบด้วยคำถามและคำตอบ ซึ่งจะช่วยครูในการสอนภาษาแก่เด็กเล็ก ๆ
2. เพื่อเสนอกรอบอธิบายสำหรับหนังสือแบบเรียน ซึ่งยึดหลักว่าครูจะต้องตระหนักว่าความเข้าใจตนเอง (self concept) ของนักเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญของความสามารถในการเรียนของเด็ก และครูต้องเต็มใจที่จะรับผิดชอบในการพัฒนาและรักษาความเข้าใจตนเองในทางบวกของเด็กแต่ละคนที่สอน

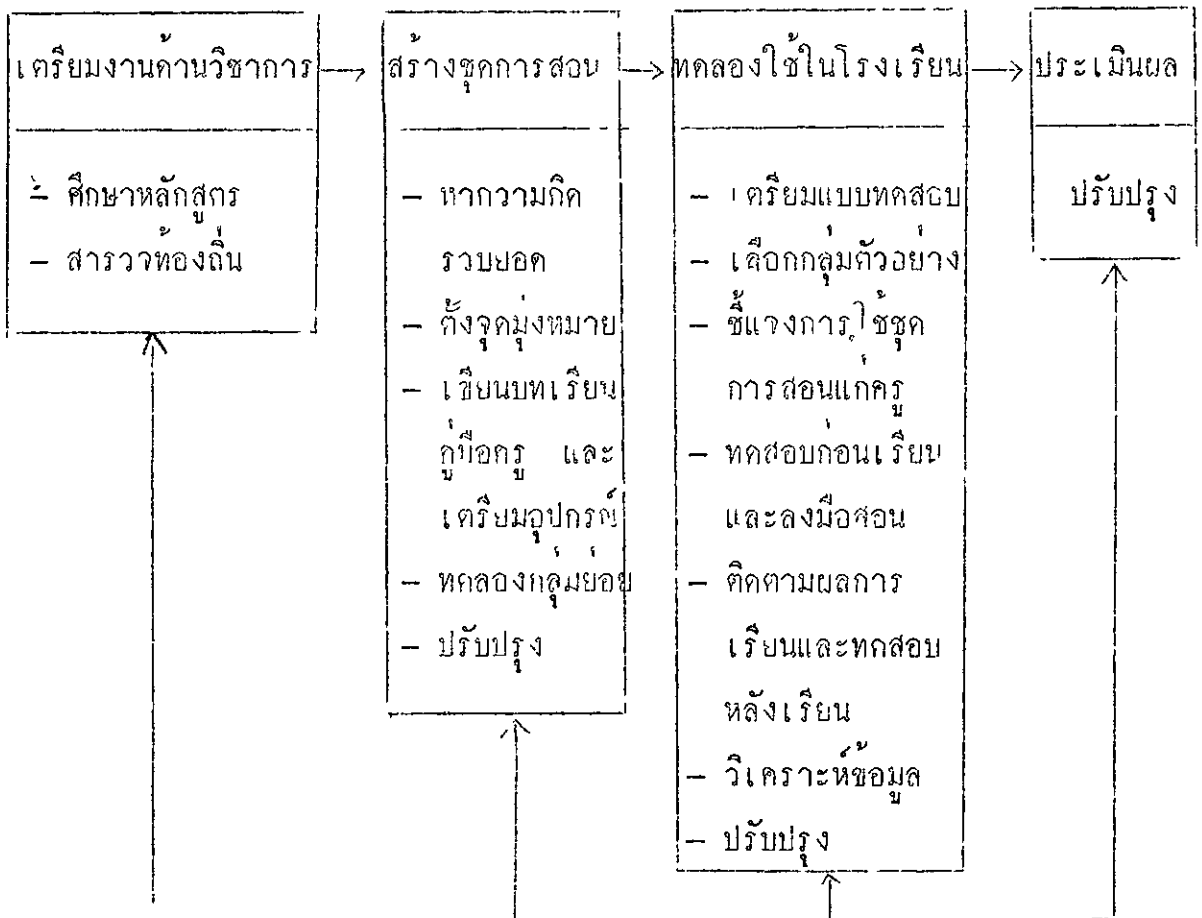
บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการสร้างชุดการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินงานโดยใช้วิธีวิเคราะห์ระบบ ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

- ขั้นที่ 1 เตรียมงานด้านวิชาการ
- ขั้นที่ 2 สร้างชุดการสอน
- ขั้นที่ 3 ทดลองใช้ในโรงเรียน และหาข้อมูลย้อนกลับ
- ขั้นที่ 4 ประเมินผลชุดการสอน และปรับปรุงชุดการสอน

ซึ่งแสดงในภาพประกอบ 1 ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 ลำดับขั้นการดำเนินงานสร้างชุดการสอน

รายละเอียดของลำดับขั้นในการสร้างชุดการสอนปีดังนี้

ขั้นเตรียมงานด้านวิชาการ

1. ศึกษาหลักสูตร

ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 และแนวนโยบายของหลักสูตรใหม่ของคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา โดยมีอาจารย์วาทภควิทยาจารย์ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร ศึกษาวิเคราะห์จากจังหวัดกาญจนบุรี และจากกรมสามัญศึกษา เป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ

จุดมุ่งหมายในการศึกษาหลักสูตรครั้งนี้มี 3 ประการคือ

- 1) เพื่อหาขอบเขตของหลักสูตรที่ไม่สามารถสนองความต้องการของท้องถิ่น
- 2) เพื่อศึกษาข้อบกพร่องและจุดสำคัญเนื้อหาให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กไทย

และสภาพปัญหาปัจจุบัน

- 3) เพื่อเลือกเนื้อหาที่จะสร้างชุดการสอน

สรุปผลจากการศึกษาหลักสูตรได้ดังนี้ วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนวิชาต่าง ๆ และเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ดังนั้น จึงต้องให้เด็กมีทักษะในภาษาไทยทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน แต่การเรียนการสอนเท่าที่เป็นอยู่มักจะเน้นในเรื่องการอ่านและเขียน ส่วนด้านการฟังและพูดไม่ได้สอนในโรงเรียนกันอย่างจริงจัง แม้แต่ด้านการอ่านก็ยังสอนกันไม่ถูกต้องนัก คือมักจะสอนแต่อ่านเอาเรื่องและอ่านออกเสียง การวัดผลก็วัดด้านความจำว่าจำเรื่องที่อ่านได้มากน้อยเพียงใด ส่วนการอ่านเพื่อให้เด็กได้เกิดวิเคราะห้ หาเหตุผล และการอ่านโดยใช้วิจารณญาณ ยังไม่ค่อยได้สอนกันนัก นอกจากนี้การปลูกฝังนิสัยรักการอ่านก็ยังมีได้มีการคำนึงถึงในการสอนเท่าที่ควร ส่วนทักษะในการเขียน จะต้องให้เด็กสามารถเขียนได้ถูกต้อง เป็นระเบียบ และรวดเร็ว ซึ่งก็มีการฝึกในโรงเรียนอยู่แล้วพอควร นอกจากนี้ผู้ที่อ่านและเขียนได้ก็ ควรจะมีความรู้ในเรื่องหลักภาษาพอสมควร แต่การสอนหลักภาษาในชั้นประถมศึกษาตอนต้น ยังมีไม่มีการสอนอย่างจริงจัง

ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาลึกสุดมาเป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอน ซึ่งมุ่งฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเพิ่มกิจกรรมในการฟังและพูดให้มากขึ้น มีการสร้างแบบฝึกหัดเพื่อฝึกทักษะในการฟังและพูด ผู้วิจัยได้เขียนบทอ่านประกอบบทเรียนของเด็ก โดยเขียนเป็นนิทาน และนำเรื่องที่เป็นสิ่งแวดล้อมของเด็กมาเขียน เพื่อให้เด็กเกิดความสนใจและสนุกสนานในการเรียน เป็นการฝึกทักษะในการอ่าน ให้อ่านอย่างใช้ความคิด และเพื่อปลูกฝังนิสัยในการอ่านให้แก่เด็ก วิธีการสอนก็มุ่งให้เด็กเกิดการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ สำหรับทักษะในการเขียนก็สร้างแบบฝึกหัดให้เด็กได้ฝึก และมีแบบฝึกหัดหลักภาษาให้เด็กมีความสามารถในการอ่านและเขียนดีขึ้น โดยไม่แยกสอนหลักภาษาเป็นวิชาต่างหาก แต่ให้สอนแทรกบทเรียน

2. ศึกษาสภาพท้องถิ่น

2.1 สร้างแบบสอบถามสำหรับใช้ในการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ เพื่อใช้ในการหาข้อมูลเกี่ยวกับท้องถิ่น เพื่อนำมาพิจารณาประกอบการสร้างชุดการสอน ดังต่อไปนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน ประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

- ลักษณะภูมิประเทศ
- อาชีพ เศรษฐกิจ
- ขนาดของหมู่บ้าน
- การสาธารณสุข
- ทัศนคติต่อการศึกษา
- ปัญหา และความถ่วงการ

ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก ประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

- พื้นฐานการศึกษา ก้าวที่/ที่ ภาษา
- วิชาที่ชอบและไม่ชอบ เพราะอะไร
- กิจกรรมที่ชอบทำในโรงเรียนและนอกโรงเรียน
- สภาพปัญหาของตัวเด็ก สุขภาพ รูปร่าง พฤติกรรมทางสังคม

2.2 ศึกษาสภาพท้องถิ่นชนบท ที่กำบลน้ำตก อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี โดยสำรวจไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ คือ หมู่บ้านท่าเสา ปากแขง เกาะเจริญท่าศาลา พองกะ พุตะเกียน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ และการสังเกตตามรายการในหัวข้อที่ได้สร้างแบบสำรวจไว้ การสำรวจครั้งนี้ได้รับความร่วมมือจากศึกษานิเทศก์จังหวัดกาญจนบุรี และคณะกรรมการโรงเรียนบ้านท่าเสา อำเภอไทรโยค เป็นผู้นำทางและร่วมในการอธิบาย สรุปรายชื่อและปัญหาที่ได้จากการสำรวจ

ผลจากการสำรวจสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนชนบท นวนว่าลักษณะภูมิประเทศในแถบนี้เป็นที่ราบชายเขา ดินอุดมสมบูรณ์ดี และมีน้ำอุดม ดังนั้นประชาชนส่วนใหญ่จึงประกอบอาชีพทำไร่ เช่น ยาสูบ ละหุ่ง มีการทำสวนบ้าง ผลไม้ที่ปลูกมากในแถบนี้คือ ขนุน และมะม่วง ประชาชนในแถบนี้จึงนับได้ว่ามีฐานะ เศรษฐกิจปานกลาง นิสิตที่พบเห็นทั่วไปทุกหนทุกแห่งถือคันไถ ดังนั้นอาชีพหลักอีกอย่างหนึ่ง ก็คือการหาหน่อไม้ และการตัดลำไม้ไผ่ไปขาย หมู่บ้านต่าง ๆ ในแถบนี้มีบ้านเรือนตั้งอยู่กระจัดกระจาย แต่ละครอบครัวจะตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตไร่หรือสวนของตน ซึ่งจะมีอาณาบริเวณประมาณ 10 - 30 ไร่ ด้านการสาธารณสุขพบว่า โรคที่คนในท้องถิ่นนี้เป็นกันมากคือ โรคมาเลเรีย เมื่อเจ็บป่วยก็จะซื้อยามารับประทานกันเอง ประชาชนในท้องถิ่นนี้ยังมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการศึกษานัก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่สนับสนุนให้เด็กเรียนต่อ ปัญญาและควาต้องการของคนในท้องถิ่นนี้ คือ ยังมีความเข้าใจผิด ๆ ต่อการคุมกำเนิด การใช้ยารักษาโรค และยาป้องกันแมลง ก็ยังใช้ไม่ถูกต้อง จากการสัมภาษณ์พบว่าประชาชน มีความต้องการความรู้ในด้านการเพาะปลูก และการสหกรณ์

ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก พบว่าการศึกษาของเด็กอยู่ในเกณฑ์อ่อน เด็กส่วนมากไม่สามารถอ่านเขียนได้ตามระดับชั้นการ เรียนของตน คำศัพท์และภาษาที่ใช้ไม่แตกต่างจากเด็กในภาคกลางทั่วไป นอกจากเสียงแปร่งตามพื้นบ้าน เด็กส่วนมากไม่ชอบวิชาคณิตศาสตร์ ด้วยเหตุผลว่าเข้าใจยาก ส่วนวิชาที่ชอบคือ วิทยาศาสตร์ และอ่านเอาเรื่องพบว่าเด็กจะใช้เวลาว่างจากการเรียน ทั้งเมื่ออยู่ในโรงเรียนและที่บ้านในการเล่น เด็กในถลาชอมเล่นการพนัน ประเภทจับฉลาก และพบว่าเด็กมีปัญหาในเรื่องสุขภาพ คือมี

ลักษณะของการขาดอาหาร เกือบส่วนมากไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดง เด็กที่เริ่มเจ็บประอม 4 ไปแล้วมักไม่ได้อ่าน และลืมหนังสือเป็นส่วนมาก

ขั้นสร้างชุดการสอน

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมาสร้างชุดการสอนประกอบด้วยหลักสูตร วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้สอดคล้องกับท้องถิ่นชนบท สำหรับใช้สอนในเทอมกลาง จำนวน 25 ชุด ใช้เวลาสอนชุดละ 1 ชั่วโมง

กระบวนการในการสร้างชุดการสอนมีดังนี้

1. กำหนดทักษะและเนื้อหาที่จะสอน
2. ระบุจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
3. เขียนบทเรียน แบบฝึกหัด คู่มือครู เตรียมอุปกรณ์
4. ทดลองในกลุ่มย่อย (Mini-tryout)
5. ปรับปรุงแก้ไขชุดการสอน

① ผู้วิจัยแบ่งทักษะและเนื้อหาที่จะสอนออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

ก. ความเข้าใจภาษา เป็นการฝึกทักษะในการอ่าน ผู้วิจัยได้เขียนบทเรียนสำหรับอ่าน และเขียนแบบฝึกหัด มีจำนวน 11 ชุด

- เรื่องช่างกับมดแดง
- เรื่องพ่อสอนลูก
- เรื่องครอบครัวเราเป็ความสุข
- เรื่องไม้ไผ่
- เรื่องดอกไม้ป่า
- เรื่องชีวิตของนก
- เรื่องราชสีห์กับหนู
- เรื่องลิง
- เรื่องชนเผ่าเงาะ

- เรื่องย่อเรื่องเงาะป่า
- เรื่องสั้น ๆ สำหรับฝึกการอ่าน

ข. การใช้ภาษา เป็นการฝึกทักษะในการพูด และเขียน ผู้วิจัยได้สร้างชุดการสอนสำหรับสอนการใช้ภาษา ปีว่านวง 6 ชุด ดังนี้

- เรียงคำให้เป็นประโยค และเรียงประโยคให้เป็นเรื่องราว
- เรียงความจากภาพเรื่องเด็กอวดเก่ง
- เรียงความจากภาพเรื่องเด็กเถรกับคนตกปลา
- เรียงความจากภาพเรื่องคนขายหมากกับลิง
- เขียนจดหมายขาดากร
- เขียนจดหมายอ้างเพื่อน

ค. หลักภาษา เป็นการฝึกให้นักเรียนอ่านและเขียนได้ถูกต้องตามหลักและวิธีการชุดการสอนมีจำนวน 8 ชุด ดังนี้

- คำที่สะกดด้วยแม่ กง กน
- คำที่สะกดด้วยแม่ กบ กค
- คำที่สะกดด้วยแม่ เกย
- คำควบกล้ำ ร ล
- คำที่มี ห นำ ล
- คำที่ใจไขว้น
- คำของเสียง ที่ไขว้นวม และไขว้นลาย
- การสะกดคำ

2. ทั้งจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เมื่อกำหนดทักษะและเนื้อหาแล้ว ก็เขียนจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมออกมาหลังจากการเรียนเรื่องนั้น ๆ แล้ว โดยพยายามเขียนจุดมุ่งหมายให้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ

3. เขียนชุดการสอน ซึ่งประกอบด้วย บทเรียน แบบฝึกหัด โดยให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เขียนคู่มือครู และเตรียมอุปกรณ์การสอน

4. ทำการทดลองในกลุ่มย่อย นำชุดการสอนที่สร้างไว้ 2 ชุด คือ เรื่องชีวิตของนก และคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน มาทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดวังตะกั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 3 คน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอนต่อไป ชุดการสอนที่สร้าง ต่อมาได้ทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางเขน (ไว้อาสน์สุราษฎร์) เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร โดยทยอยสอนกับนักเรียนทีละ 4 คน การเลือกโรงเรียนเพื่อทดลองสอนในกลุ่มย่อย 2 โรงเรียน มีเหตุผลดังนี้

ก. ทดลองสอนนักเรียนที่โรงเรียนวัดวังตะกั่ว เป็นการสอนนักเรียนในโรงเรียนชนบท ซึ่งมีสภาพคล้ายคลึงกับโรงเรียนที่จังหวัดกาญจนบุรี การทดลองสอนครั้งนี้เพื่อจะได้ทราบปัญหาต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอนต่อไป

ข. ทดลองสอนนักเรียนที่โรงเรียนบางเขน เพื่อความสะดวกในการทดลองสอน ทั้งในแง่ความเต็มใจร่วมมือจากโรงเรียน และสะดวกในการเดินทาง การที่เลือกโรงเรียนนี้เพราะเป็นโรงเรียนในเขตชานเมือง สภาพแวดล้อมโรงเรียนและตัวนักเรียนก็มีสภาพใกล้เคียงกับโรงเรียนในชนบท

5. ปรับปรุงแก้ไขชุดการสอน นำผลจากการทดลองสอนในกลุ่มย่อย มาปรับปรุงชุดการสอนให้มีความเหมาะสมที่จะใช้มากยิ่งขึ้น สิ่งที่ต้องปรับปรุงก่อนการทดลองภาคสนาม คือ เรื่องภาษา ต้องให้เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของเด็ก คำสั่งในแบบฝึกหัด ต้องให้ชัดเจน เข้าใจง่าย และในบางแบบฝึกหัด กรุ๊ปต้องยกตัวอย่าง หรืออธิบายวิธีทำแบบฝึกหัดให้เด็กเข้าใจก่อน

ขั้นตอนการใช้ในโรงเรียนและหาข้อมูลย้อนกลับ

1. เตรียมแบบทดสอบ

แบบทดสอบที่ใช้ทดสอบนักเรียนก่อนเรียนด้วยชุดการสอน (Pre-test) และทดสอบหลังเรียนด้วยชุดการสอน (Post-test) ใช้แบบทดสอบวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ฉบับ คือ

- 1) การสะกดคำ
- 2) การใช้ภาษา

3) จำนวนเอาเรื่อง

4) กำกัณฑ์

แบบทดสอบแต่ละฉบับมี 20 ข้อคำถาม ซึ่งเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหลักสูตร แบบทดสอบมี
 อำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นสูง จากการศึกษาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของคูเคอร์
 ริชาร์คสัน 21 ปรากฏว่า $r_{tt} = .86$

2. เลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ตั้งใจเลือกให้มีลักษณะเป็นตัวแทนของ
 โรงเรียนในเขตจังหวัดกาญจนบุรี โดยถือเกณฑ์ว่า โรงเรียนจะต้องอยู่ในสภาพปานกลาง
 โดยคณะศึกษานิเทศก์เป็นผู้เลือกให้จำนวน 2 โรงเรียน ดังแสดงในตาราง

ตาราง 1 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อโรงเรียน	จำนวน
โรงเรียนวัดศรีโคงธารามบุรีรัมย์	35
โรงเรียนวัดวังขนาย	30
รวม	65

3. ทดลองใช้โรงเรียน

ชุดการสอนนี้สร้างขึ้นสำหรับระบอบทเรียนภาษาไทย ที่เรียนในเทอมกลาง
 ใช้สอนเป็นเวลา 25 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้นำไปให้ครูที่สอนประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นผู้สอน
 - เริ่มตั้งแต่วันที่ 16 ตุลาคม 2518 ถึงวันที่ 20 พฤศจิกายน 2518 โดยมีรายละเอียดใน
 การทดลองใช้ในโรงเรียนดังนี้

3.1 แนะนำชี้แจงการใช้ชุดการสอนแก่ครูที่จะเป็นผู้สอน

3.2 ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยชุดการสอน แล้วให้ครูเป็นผู้สอน

3.3 ติดตามผลการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยไปติดตามผลที่โรงเรียนเป็นประจำทุกสัปดาห์ และเพื่อใช้ชุดการสวนเน้กรบทุกจุดแล้ว ได้ทำการทดสอบหลังเรียน

3.4 วิเคราะห์ข้อมูล และปรับปรุงชุดการสอน

๐

ขั้นตอนประเมินผลชุดการสอน และปรับปรุงชุดการสอน

1. สร้างแบบประเมินผลชุดการสอน

ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินผลชุดการสอนเป็นแบบ Five rating scale โดยพิจารณาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ก. คู่มือครู แบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

- 1) จุดมุ่งหมาย
- 2) กิจกรรมที่เสนอแนะไว้

ข. บทเรียน

ค. แบบฝึกหัด

ง. อุปกรณ์

ตัวอย่างแบบประเมิน

โปรดวิจารณ์และแสดงความคิดเห็น และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่าน

คู่มือครู	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้					
1.1 ใจความชัดเจน					
1.2 ประเมินผลได้					
1.3 ระบุพฤติกรรมด้านความรู้ ความจำ					
1.4 ระบุพฤติกรรมด้านทักษะ					
1.5 ระบุพฤติกรรมด้านทัศนคติ					

2. ทำการประเมินผลชุดการสอน

นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแล้วให้ศึกษานิเทศก์ และครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดกาญจนบุรี เป็นผู้ประเมินผลชุดการสอนทางแบบประเมินที่สร้าง ผู้ประเมินมีดังนี้

ตาราง 2 จำนวนผู้ประเมินผลชุดการสอน

ผู้ประเมิน	จำนวน
ศึกษานิเทศก์จังหวัดกาญจนบุรี	10
ครูโรงเรียนวัดศรีโสดหารามบุรีบ่อสูง	6
ครูโรงเรียนวัดวังขนาย	4
รวม	20

3. ปรับปรุงชุดการสอน

นำผลการประเมินชุดการสอน และข้อสังเกตและร้องของผู้ประเมินมาทำการปรับปรุงชุดการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์

ในการศึกษากันกว่าครั้งนี้ ได้จึงกระทำข้อมูลเป็นชั้นคอนดังนี้

ตอนที่ 1

1. ตรวจสอบและให้คะแนนการทำแบบทดสอบ ซึ่งนักเรียนทำก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน

2. กักเลือกกระดาษคำตอบของนักเรียนที่ผ่านการทดสอบทั้งสองครั้ง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนของนักเรียน จากการสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน โดยใช้ t -test ทดสอบ

ตอนที่ 2

นำข้อมูลจากการประเมินผลชุดการสอนมาจัดกระทำดังนี้

1. กำหนดน้ำหนักหรือคะแนนประจำระดับความคิดดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยมาก	1	คะแนน

2. สรุบบรรยากาศประเมินเพื่อบันทึกรอยความคิดของคะแนน

3. รวมคะแนน หากค่าเฉลี่ย แล้วนำมาเปรียบเทียบกับมาตราส่วนประมาณ

ค่าของเบสต์ (Best, 1970 : 184)

เหมาะสมที่สุด	4.50 - 5.00
เหมาะสมมาก	3.50 - 4.49
เหมาะสมปานกลาง	2.50 - 3.49
เหมาะสมน้อย	1.50 - 2.49
ไม่เหมาะสม	1.00 - 1.49

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test (ดูน สายยศ, 2515 : 220)

$$t = \frac{\bar{D}}{S_D}$$

ในเมื่อ t เป็น t - distribution

D เป็นคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบครั้งที่หนึ่งและสอง

\bar{D} เป็นคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่าง

S_D เป็นความมกลาคเคลื่อนมาตรฐาน

2. หากค่าเฉลี่ยคะแนนน้ำหนักรความเหมาะสมจากการประเมินผลชุดการสอน
โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{nk}$$

ในเมื่อ \bar{X} แทนค่าเฉลี่ยของคะแนนน้ำหนักรความเหมาะสม
 n แทนจำนวนผู้ประเมิน
 k แทนจำนวนข้อ
 $\sum X$ แทนผลรวม

ผลการศึกษาถ่วงน้ำหนัก

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งสร้างชุดการสอน และเพื่อต้องการทราบว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นนี้เหมาะที่จะนำไปใช้มากน้อยเพียงใด จึงได้ทำการรวบรวมข้อมูลเป็นสองตอน คือ ข้อมูลจากการทดสอบนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน และข้อมูลจากการประเมินผลชุดการสอน ซึ่งกระทำโดยครูและศึกษานิเทศก์จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 20 คน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- \bar{D} แทนค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน
- $S_{\bar{D}}$ แทนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน
- t แทนค่าความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน
- \bar{X} แทนค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมินผล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลแยกวิเคราะห์เป็นสองตอน คือ

ตอนที่หนึ่ง การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน โดยแยกตามเนื้อหา ดังนี้

1. การสะกดกล	จำนวน	20	ขอ
2. การใช้ภาษา	จำนวน	20	ขอ
3. อ่านเอาเรื่อง	จำนวน	20	ขอ
4. คำศัพท์	จำนวน	20	ขอ
5. ชุดการสอนทั้งหมด	จำนวน	80	ขอ

ตอนที่สอง การประเมินผลชุดการสอน พิจารณาแยกเป็นหัวข้อย่อยดังนี้

1. ชุดการสอนเรื่องช้างกับมคแดง

2. ชุดการสอนเรื่องพอกับลูก
3. ชุดการสอนเรื่องกรอบกรวยเรามีความสุข
4. ชุดการสอนเรื่องไม้ไผ่
5. ชุดการสอนเรื่องดอกจางา
6. ชุดการสอนเรื่องชีวิตของนก
7. ชุดการสอนเรื่องราชสีห์กับหนู
8. ชุดการสอนเรื่องคาทางของลิง
9. ชุดการสอนเรื่องย่อเรื่องเงาะป่า
10. ชุดการสอนเรื่องชนเผ่าเงาะ
11. ชุดการสอนเรื่องสั้น ๆ สำหรับฝึกการอ่าน
12. ชุดการสอนเรียงคำให้เป็นประโยค และเรียงประโยคเป็นเรื่องราว
13. ชุดการสอนเรียงความจากภาพเรื่องเด็กขวัดแกง
14. ชุดการสอนเรียงความจากภาพเรื่องเด็กเกเรกับคนตกปลา
15. ชุดการสอนเรียงความจากภาพเรื่องคนขายหมวกกับลิง
16. ชุดการสอนจดหมายลาครู
17. ชุดการสอนจดหมายถึงเพื่อน
18. ชุดการสอนเรื่องคำที่สะกดด้วยแมกน แมกน
19. ชุดการสอนเรื่องคำที่สะกดด้วยแมกค แมกค
20. ชุดการสอนเรื่องคำที่สะกดด้วยแมกย
21. ชุดการสอนเรื่องคำควบกล้ำ ร ล
22. ชุดการสอนเรื่องคำที่มี ห นำ ล
23. ชุดการสอนเรื่องคำที่ใช้ไม้้วน
24. ชุดการสอนเรื่องคำสองเสียง คำที่ใช้ไม้้วน และไม้มลาย
25. ชุดการสอนเรื่องการสะกดคำ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนของนักเรียนกลุ่มเดียวกัน จำนวน 56 คน กระทำโดยใช้ t -test ทดสอบ ปรากฏผลความสำคัญดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน เกี่ยวกับการสะกดคำ ปรากฏผลดังตาราง 3

ตาราง 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน เกี่ยวกับการสะกดคำ

\bar{D}	S_D	t
0.910714	0.41738	2.181978

$$t (.01, 55) = 2.66$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 3 พบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน เกี่ยวกับการสะกดคำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าคะแนนทดสอบทั้งสองครั้งแตกต่างกันน้อย นั่นก็คือนักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนเกี่ยวกับการสะกดคำน้อย

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน เกี่ยวกับการใช้ภาษา ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบ
ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน เกี่ยวกับการใช้ภาษา

\bar{D}	$S_{\bar{D}}$	t
2.6250	0.429862	6.106610

**

มีนัยสำคัญที่ $p < .01$

$$t (.01, 55) = 2.66$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน เกี่ยวกับการใช้ภาษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) แสดงว่าคะแนนจากการทดสอบทั้งสองครั้ง มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมาก นั่นก็บ่งชี้ว่านักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนเกี่ยวกับการใช้ภาษาสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน เกี่ยวกับการอ่านเอาเรื่อง ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน
และหลังเรียนด้วยชุดการสอน เกี่ยวกับการอ่านออกเสียง

\bar{D}	$S_{\bar{D}}$	t
3.428571	0.509420	6.730342

** มีนัยสำคัญที่ $p < .01$

$$t (.01, 55) = 2.66$$

ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ตามตาราง 5 พบว่าคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน เกี่ยวกับการอ่านเอาเรื่อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) แสดงว่าคะแนนจากการทดสอบทั้งสองครั้งมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมาก นั่นคือนักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียน เกี่ยวกับการอ่านเอาเรื่อง สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน เกี่ยวกับคำศัพท์ ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน เกี่ยวกับคำศัพท์

\bar{D}	$S_{\bar{D}}$	t
2.750	0.581786	4.726823 **

** มีนัยสำคัญที่ $p < .01$

$$t(.01, 55) = 2.66$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 6 พบว่าคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน เกี่ยวกับคำศัพท์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) แสดงว่าคะแนนจากการทดสอบทั้งสองครั้งมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมาก นั่นคือนักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียน เกี่ยวกับคำศัพท์ สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนรวมทั้งหมด ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบ
ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนรวมทั้งหมด

\bar{D}	$S_{\bar{D}}$	t
10.321428	1.571276	6.5688192 **

** มีนัยสำคัญที่ $p < .01$

$$t(.01, 55) = 2.66$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 7 พบว่า คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนรวมทั้งหมด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) แสดงว่าคะแนนจากการทดสอบทั้งสองครั้งมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมาก นั่นคือนักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนจากชุดการสอนทั้งหมด สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 2 ผลการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน

ผลการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน ได้จากการประเมินค่าของศึกษานิเทศก์และครู จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีมาตราการจัดอันดับ ปรากฏผลตามลำดับดังนี้

1. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องช้างกับมดแดง ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมินปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน
เรื่องช้างกับมดแดง

	คู่มือครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.16	4.01	3.79	3.75	3.70

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 8 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องช่างกับมดแดง มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ แนวการสอน แบบเรียน แบบฝึกหัด และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมมาก จุดมุ่งหมายมีความเหมาะสมปานกลาง (4.01, 3.79, 3.75, 3.70, 3.16) ตามลำดับ

2. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องพอกับลูก ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องพอกับลูก

	เครื่องมือครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.54	3.66	3.68	3.09	3.14

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องพอกับลูก มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ แบบเรียน แนวการสอน และจุดมุ่งหมาย มีความเหมาะสมมาก อุปกรณ์และแบบฝึกหัด เหมาะสมปานกลาง (3.68, 3.66, 3.54, 3.14, 3.09) ตามลำดับ

3. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องครอบครัวเรามีความสุข ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนประเมิน ปรากฏดังตาราง 10

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน
เรื่องครอบครัวเรามีความสุข

	คู่มือครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.54	3.81	3.58	3.56	3.49

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 10 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องครอบครัวเรามีความสุข มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ แนวการสอน แบบเรียน แบบฝึกหัด และจุดมุ่งหมาย มีความเหมาะสมมาก อุปกรณ์เหมาะสมปานกลาง (3.81, 3.58, 3.56, 3.54, 3.49) ตามลำดับ

4. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องไม้ไผ่ ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 11

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน
เรื่องไม้ไผ่

	คู่มือครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.65	3.83	3.76	3.69	3.79

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 11 พบว่า ค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องไม้ไผ่ มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ แนวการสอน อุปกรณ์ แบบเรียน แบบฝึกหัด และจุดมุ่งหมาย มีความเหมาะสมมาก (3.83, 3.79, 3.76,

3.69, 3.65) ตามลำดับ

5. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องคอกจำปา ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 12

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคอกจำปา

	คู่มือครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{x}	3.78	3.86	3.74	3.90	3.30

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 12 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคอกจำปา มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ แบบฝึกหัด แนวการสอน จุดมุ่งหมาย และแบบเรียน มีความเหมาะสมมาก อุปกรณ์เหมาะสมปานกลาง (3.90, 3.86, 3.78, 3.74, 3.30) ตามลำดับ

6. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องชีวิตของนก ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 13

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องชีวิตของนก

	คู่มือครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{x}	3.52	3.85	3.66	3.56	3.69

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 13 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องชีวิตของนก มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ แนวการสอน อุปกรณ์ แบบเรียน แบบฝึกหัด และจุดมุ่งหมาย มีความเหมาะสมมาก (3.85, 3.69, 3.66, 3.56, 3.52) ตามลำดับ

7. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องราชสีห์กับหนู ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนน การประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องราชสีห์กับหนู

	เครื่องมือ		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.70	3.86	3.75	3.74	3.76

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 14 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอนเรื่องราชสีห์กับหนู มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ แนวการสอน อุปกรณ์ แบบเรียน แบบฝึกหัด และจุดมุ่งหมาย มีความเหมาะสมมาก (3.86, 3.76, 3.75, 3.74, 3.70) ตามลำดับ

8. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องนิสัยของลิง ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนน การประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 15

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องนิสัยลิง

	เครื่องมือ		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.24	3.75	3.56	3.46	3.53

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 15 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องนิสัยของลิง มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ แนวการสอน แบบเรียน และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมมาก แบบฝึกหัด และจุดมุ่งหมาย เหมาะสมปานกลาง (3.75, 3.56, 3.53, 3.46, 3.24) ตามลำดับ

9. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องย่อเรื่องเงาะป่า ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 16

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องย่อเรื่องเงาะป่า

	เครื่องมือครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.52	4.08	3.51	3.51	4.14

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 16 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องย่อเรื่องเงาะป่า มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ อุปกรณ์ แนวการสอน จุดมุ่งหมาย แบบเรียน และแบบฝึกหัด มีความเหมาะสมมาก (4.14, 4.08, 3.52, 3.51, 3.51) ตามลำดับ

10. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องชนเผ่าเงาะ ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 17

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการ์ตูน
เรื่องชนเผ่าเงาะ

	คู่มือครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.75	3.92	3.41	3.52	3.55

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 17 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการ์ตูน เรื่องชนเผ่าเงาะ มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ แนวการสอน จุดมุ่งหมาย อุปกรณ์ และแบบฝึกหัด มีความเหมาะสมมาก แบบเรียนเหมาะสมปานกลาง (3.92, 3.75, 3.55, 3.52, 3.41) ตามลำดับ

11. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องสั้นสำหรับฝึกการอ่าน ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏดังตาราง 18

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน
เรื่องสั้นสำหรับฝึกการอ่าน

	คู่มือครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.74	3.66	3.67	3.53	3.51

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 18 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องสั้นสำหรับฝึกการอ่าน มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ จุดมุ่งหมาย

แบบเรียน แนวการสอน แบบฝึกหัด และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมมาก (3.74, 3.67, 3.66, 3.53, 3.51) ตามลำดับ

12. การประเมินผลชุดการสอน เรียงค่าให้เป็นประโยค และเรียงประโยคให้เป็นเรื่องราว ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 19

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรียงค่าให้เป็นประโยค และเรียงประโยคให้เป็นเรื่องราว

	คู่มือครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.70	3.68	2.76	3.61	3.61

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 19 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรียงค่าให้เป็นประโยค และเรียงประโยคให้เป็นเรื่องราว มีความเหมาะสม เรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ จุดมุ่งหมาย แนวการสอน แบบฝึกหัด และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมมาก แบบเรียนเหมาะสมปานกลาง (3.70, 3.68, 3.61, 3.61, 2.76) ตามลำดับ

13. การประเมินผลชุดการสอน เรียงความจากภาพเรื่องเด็กอวดเก่ง ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 20

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรียงความจากภาพ เรื่องเด็กอวดเก่ง

	คู่มือครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	5.52	3.95	3.68	3.48	3.53

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 20 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องความจากภาพ เรื่องเด็กอวดเก่ง มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ แนวการสอน แบบเรียน อุปกรณ์ และจุดมุ่งหมาย มีความเหมาะสมมาก แบบฝึกหัด เหมาะสมปานกลาง (3.95, 3.68, 3.53, 3.52, 3.48) ตามลำดับ

14. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องความจากภาพ เรื่องเด็กเกเรกับคนตกปลา ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 21

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องความจากภาพ เรื่องเด็กเกเรกับคนตกปลา

	เครื่องมือ		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.47	4.39	3.84	3.65	3.71

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 21 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องความจากภาพ เรื่องเด็กเกเรกับคนตกปลา มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ แนวการสอน แบบเรียน อุปกรณ์ แบบฝึกหัด มีความเหมาะสมมาก จุดมุ่งหมาย เหมาะสมปานกลาง (4.39, 3.84, 3.71, 3.65, 3.47) ตามลำดับ

15. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องความจากภาพ เรื่องกนชายหมากกับลิง ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 22

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน
เรียงความจากภาพ เรื่องถนนชายหมวกกับดิง

	คู่มือครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.46	3.85	3.66	3.29	3.54

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 22 พบว่า ค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรียงความจากภาพ เรื่องถนนชายหมวกกับดิง มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ แนวการสอน แบบเรียน และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมมาก จุดมุ่งหมาย และแบบฝึกหัด เหมาะสมปานกลาง (3.85, 3.66, 3.54, 3.46, 3.29) ตามลำดับ

16. การประเมินผลชุดการสอน จดหมายลาครู ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนน ประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 23

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน
จดหมายลาครู

	คู่มือครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.05	3.50	3.60	3.51	3.56

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 23 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน จดหมายลาครู มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ แบบเรียน อุปกรณ์

แบบฝึกหัด และแนวการสอน มีความเหมาะสมมาก จุดมุ่งหมาย เหมาะสมปานกลาง (3.60, 3.56, 3.51, 3.50, 3.05) ตามลำดับ

17. ผลการประเมินผลชุดการสอน จดหมายถึงเพื่อน ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนน การประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 24

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน
จดหมายถึงเพื่อน

	เครื่องมือ		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.61	3.48	3.6	3.49	3.66

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 24 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน จดหมายถึงเพื่อน มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ อุปกรณ์ จุดมุ่งหมาย แบบเรียน มีความเหมาะสมมาก แบบฝึกหัด และแนวการสอน เหมาะสมปานกลาง (3.66, 3.61, 3.6, 3.49, 3.48) ตามลำดับ

18. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องคำที่สะกดคล้าย แบกง แบกน ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 25

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน
เรื่องคำที่สะกดคล้าย แบกง แบกน

	เครื่องมือ		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	4.56	3.88	3.37	3.72	3.90

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 25 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำที่สะกดคล้ายแมงก แมงกน มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ จุดมุ่งหมายมีความเหมาะสมมากที่สุด อุปกรณ์ แนวการสอน แบบฝึกหัด และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมมาก (4.56, 3.90, 3.86, 3.72, 3.37) ตามลำดับ

19. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องคำที่สะกดคล้ายแมงกค แมงกบ ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 26

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำที่สะกดคล้ายแมงกค แมงกบ

	คู่มือครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.84	4.56	3.72	3.79	3.78

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 26 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำที่สะกดคล้ายแมงกค แมงกน มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ แนวการสอนเหมาะสมมากที่สุด จุดมุ่งหมาย แบบฝึกหัด อุปกรณ์ และแบบเรียน มีความเหมาะสมมาก (4.56, 3.84, 3.79, 3.78, 3.72) ตามลำดับ

20. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องคำที่สะกดคล้ายแมงเกย ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 27

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำที่สะกดคล้ายแมงเกย

	คู่มือครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.91	3.69	3.75	3.79	2.63

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 27 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำที่สะกดคล้ายแบ่เกย มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ จุดมุ่งหมาย แบบฝึกหัด แบบเขียน และแนวการสอน มีความเหมาะสมมาก อุปกรณ์เหมาะสมปานกลาง (3.91, 3.79, 3.75, 3.69, 2.65) ตามลำดับ

21. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องคำควมกล้า ร ล ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 28

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำควมกล้า ร ล

	คู่มือครู		แบบเขียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	4.69	3.66	3.85	3.80	3.55

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 28 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำควมกล้า ร ล มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ จุดมุ่งหมาย เหมาะสมมากที่สุด แบบเขียน แบบฝึกหัด แนวการสอน และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมมาก (4.69, 3.85, 3.80, 3.66, 3.55) ตามลำดับ

22. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องคำที่มี ท ษา ล ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 29

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน
เรื่องคำที่ ๒ หน้า ๑

	กลุ่มครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	4.55	3.66	3.62	3.63	3.68

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 29 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำที่ ๒ หน้า ๑ มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปน้อยดังนี้ จุดมุ่งหมาย เหมาะสมมากที่สุด อุปกรณ์ แนวการสอน แบบฝึกหัด และแบบเรียน เหมาะสมมาก (4.55, 3.68, 3.66, 3.63, 3.62) ตามลำดับ

23. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องคำที่ใช้ไม้ม้วน ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 30

ตาราง 30 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน
การสอนเรื่องคำที่ใช้ไม้ม้วน

	กลุ่มครู		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.80	3.61	3.60	3.54	3.61

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 30 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำที่ใช้ไม้ม้วน มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ จุดมุ่งหมาย แนวการสอน อุปกรณ์ แบบเรียน และแบบฝึกหัด มีความเหมาะสมมาก (3.80, 3.61, 3.61, 3.60, 3.54) ตามลำดับ

24. การประเมินผลชุดการสอน เรื่องคำพ้องเสียงที่ใช้ไม้ม้วน และไม้มลาย ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 31

ตาราง 31 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำพ้องเสียงที่ใช้ไม้ม้วน และไม้มลาย

	เครื่องมือ		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	4.04	3.93	3.70	3.81	3.73

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 31 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรื่องคำพ้องเสียงที่ใช้ไม้ม้วนและไม้มลาย มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ จุดมุ่งหมาย แนวการสอน แบบฝึกหัด อุปกรณ์ และแบบเรียน มีความเหมาะสมมาก (4.04, 3.93, 3.81, 3.73, 3.70) ตามลำดับ

25. การประเมินผลชุดการสอน การสะกศคำ ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 32

ตาราง 32 ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดการสอน
การสะกดคำ

	เครื่องมือ		แบบเรียน	แบบฝึกหัด	อุปกรณ์
	จุดมุ่งหมาย	แนวการสอน			
\bar{X}	3.42	3.56	3.50	3.34	2.78

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 32 พบว่าค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของชุดการสอน เรียงค่าตามลำดับตัวอักษร มีความเหมาะสมเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ แนวการสอน และแบบเรียน เหมาะสมมาก จุดมุ่งหมาย แบบฝึกหัด และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมปานกลาง (3.56, 3.50, 3.42, 3.34, 2.78) ตามลำดับ

ผลการวิจัยพอสรุปได้ว่า กระบวนการทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการประเมินผลชุดการสอน พบว่า ชุดการสอนมีความเหมาะสมตกอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมาก (3.50 - 3.49) ดังนั้น การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จึงปรากฏผลเป็นที่พอใจ ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและเหมาะสมที่จะนำไปใช้สอน

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างชุดการสอน ประกอบหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้สอดคล้องกับสภาพและปัญหาของท้องถิ่นชนบทภาคกลาง โดยวิธีวิเคราะห์ระบบ และเพื่อศึกษาว่าชุดการสอนที่สร้างนี้ จะมีคุณภาพและความเหมาะสมที่จะนำไปใช้สอนมากน้อยเพียงใด

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการสร้างชุดการสอนนี้ อาศัยขั้นตอนของกระบวนการวิธีวิเคราะห์ระบบ โดยมีขั้นตอนของการศึกษาค้นคว้า 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมงานด้านวิชาการ เริ่มด้วยการศึกษาหลักสูตร กำหนดขอบข่ายของเรื่องที่จะสร้างชุดการสอน สืบหาสภาพและปัญหาท้องถิ่นที่จังหวัดกาญจนบุรี

2. ขั้นสร้างชุดการสอน โดยนำผลจากการสำรวจท้องถิ่นมาเป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอน การสร้างชุดการสอนเริ่มด้วย กำหนดทักษะและความถนัดของเรื่องที่จะสอน เขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เขียนบทเรียน แบบฝึกหัด คู่มือครู และเตรียมอุปกรณ์ นำชุดการสอนที่สร้างไปทดลองสอนในกลุ่มย่อย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขชุดการสอน

3. ขั้นทดลองใช้ในโรงเรียน และหาข้อมูลย้อนกลับ นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองภาคสนาม โดยใช้สอนจริงกับนักเรียนกลุ่มใหญ่ ที่โรงเรียนวัดศรีโลหะ - ราษฎร์บำรุง และโรงเรียนวัดวังขนาย อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 65 คน ก่อนทดลองสอนมีการชี้แจงแนะนำการใช้ชุดการสอนแก่ครูที่เป็นผู้สอน แล้วทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยชุดการสอน แล้วจึงให้ครูลงมือสอน เมื่อสอนครบทุกชุดแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียนอีกครั้งหนึ่ง นำมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อปรับปรุงชุดการสอน

4. ชั้นประเมินผลชุดการสอน นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแล้วให้ครูและศึกษานิเทศก์ จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 20 คน เป็นผู้ตอบแบบประเมิน ซึ่งใช้วิธีอัตราส่วนประมาณค่า นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของผู้ประเมิน มาทำการปรับปรุงชุดการสอนให้ดียิ่งขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาจัดกระทำด้วยกระบวนการทางสถิติดังนี้

1. คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน นำมาคำนวณเปรียบเทียบความแตกต่าง และทดสอบนัยสำคัญด้วย t -test โดยพิจารณาแยกตามเนื้อหาเป็น 4 เรื่องคือ การสะกดคำ การใช้ภาษา อ่านเอาเรื่อง และคำศัพท์

2. การประเมินผลชุดการสอนโดยครูและศึกษานิเทศก์จังหวัดกาญจนบุรี นำค่าอัตราส่วนประมาณค่าความเหมาะสมชุดการสอน จากแบบประเมินผลมาขจัดแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าเฉลี่ยในรายละเอียดแต่ละด้านของชุดการสอน การประเมินผลเท่าที่ละชุด จำนวน 20 ชุด

สรุปผลการศึกษากันคว้า

ผลจากการศึกษากันคว้าเกี่ยวกับการสร้างชุดการสอนนี้ เพื่อให้ได้วิเคราะห์ข้อมูลแล้ว ความเหมาะสมของชุดการสอนปรากฏผลดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนนี้ พบว่า คะแนนทดสอบทั้งสองครั้งโดยส่วนรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ถ้าแยกวิเคราะห์แต่ละฉบับ พบว่าคะแนนทดสอบเกี่ยวกับการสะกดคำเท่านั้นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนฉบับอื่น ๆ อีกสามฉบับคือ การใช้ภาษา อ่านเอาเรื่อง และคำศัพท์ ความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ผลการประเมินค่าชุดการสอน ปรากฏผลดังนี้

1) ชุดการสอนเรื่องข้างกับมกแดง พบว่า แนวการสอน แบบเรียน แบบฝึกหัด และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมมากเรียงตามลำดับ ส่วนจุดมุ่งหมายมีความเหมาะสม

ปานกลาง

2) ชุดการสอนเรื่องพ่อกับลูก พบว่า แบบเรียน แนวการสอน และ จุดมุ่งหมายมีความเหมาะสมมาก เรียงตามลำดับ อุปกรณ์ และแบบฝึกหัด เหมาะสมปานกลาง เรียงตามลำดับ

3) ชุดการสอนเรื่องครอบครัวเรามีความสุข พบว่า แนวการสอน แบบเรียน แบบฝึกหัด และจุดมุ่งหมาย มีความเหมาะสมมาก เรียงตามลำดับ อุปกรณ์ เหมาะสมปานกลาง

4) ชุดการสอน เรื่องไม้ไผ่ พบว่า แนวการสอน อุปกรณ์ แบบเรียน แบบฝึกหัด และจุดมุ่งหมาย มีความเหมาะสมมาก เรียงตามลำดับ

5) ชุดการสอนเรื่องคอกจลาป่า พบว่า แบบฝึกหัด แนวการสอน จุดมุ่งหมาย และแบบเรียน มีความเหมาะสมมาก เรียงตามลำดับ ส่วนอุปกรณ์ เหมาะสมปานกลาง

6) ชุดการสอนเรื่องชีวิตของนก พบว่า แนวการสอน อุปกรณ์ แบบเรียน แบบฝึกหัด และจุดมุ่งหมาย มีความเหมาะสมมาก เรียงตามลำดับ

7) ชุดการสอนเรื่องราชสีห์กับหม พบว่า แนวการสอน อุปกรณ์ แบบเรียน แบบฝึกหัด และจุดมุ่งหมาย มีความเหมาะสมมาก เรียงตามลำดับ

8) ชุดการสอนเรื่องนิสัยของลิง พบว่า แนวการสอน แบบเรียน และ อุปกรณ์ มีความเหมาะสมมาก แบบฝึกหัด และแนวการสอน เหมาะสมปานกลางเรียงตามลำดับ

9) ชุดการสอนเรื่องย่อเรื่องเงาะป่า พบว่าอุปกรณ์ แนวการสอน จุดมุ่งหมาย แบบเรียน และแบบฝึกหัด มีความเหมาะสมมากเรียงตามลำดับ

10) ชุดการสอนเรื่องชนเผ่าเงาะ พบว่า แนวการสอน จุดมุ่งหมาย อุปกรณ์ และแบบฝึกหัด มีความเหมาะสมมาก เรียงตามลำดับ แบบเรียน เหมาะสมปานกลาง

11) ชุดการสอนเรื่องสั้นสำหรับฝึกการอ่าน พบว่า จุดมุ่งหมาย แบบเรียน แนวการสอน แบบฝึกหัด และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมมาก เรียงตามลำดับ

12) ชุดการสอนเรียงคำให้เป็นประโยค และเรียงประโยคให้เป็นเรื่องราว พบว่า จุดมุ่งหมาย แนวการสอน แบบฝึกหัด และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมมาก เรียงตามลำดับ ส่วนแบบเรียนเหมาะสมปานกลาง

13) ชุดการสอน เรื่องความจากภาพ เรื่องเด็กอวตอง พบว่า แนวการสอน แบบเรียน อุปกรณ์ และจุดมุ่งหมาย มีความเหมาะสมมาก เรื่องตามลำดับ แบบฝึกหัด เหมาะสมปานกลาง

14) ชุดการสอน เรื่องความจากภาพ เรื่องเด็กเกเรกับคนทกปลา พบว่า แนวการสอน แบบเรียน อุปกรณ์ และแบบฝึกหัด มีความเหมาะสมมาก เรื่องตามลำดับ จุดมุ่งหมายเหมาะสมปานกลาง

15) ชุดการสอน เรื่องความจากภาพ เรื่องคนขายหมากกับลิง พบว่าแนวการสอน แบบเรียน และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมมาก จุดมุ่งหมาย และแบบฝึกหัด มีความเหมาะสมปานกลาง เรื่องตามลำดับ

16) ชุดการสอน จดหมายลาครู พบว่า แบบเรียน อุปกรณ์ แบบฝึกหัด และแนวการสอน มีความเหมาะสมมาก เรื่องตามลำดับ จุดมุ่งหมายเหมาะสมปานกลาง

17) ชุดการสอน จดหมายถึงเพื่อน พบว่า อุปกรณ์ จุดมุ่งหมาย แบบเรียน มีความเหมาะสมมาก แบบฝึกหัดและแนวการสอนเหมาะสมปานกลาง เรื่องตามลำดับ

18) ชุดการสอนเรื่องคำที่สะกดคล้าย แม่กง แม่กน พบว่า จุดมุ่งหมายเหมาะสมมากที่สุด อุปกรณ์ แนวการสอน แบบฝึกหัด และแบบเรียนมีความเหมาะสมมาก เรื่องตามลำดับ

19) ชุดการสอนเรื่อง คำที่สะกดคล้าย แม่กค แม่กข พบว่า แนวการสอน เหมาะสมมากที่สุด จุดมุ่งหมาย แบบฝึกหัด อุปกรณ์ และแบบเรียน มีความเหมาะสมมาก เรื่องตามลำดับ

20) ชุดการสอน เรื่องคำที่สะกดคล้าย แม่เกย พบว่า จุดมุ่งหมาย แบบฝึกหัด แบบเรียน และแนวการสอน มีความเหมาะสมมาก เรื่องตามลำดับ อุปกรณ์ เหมาะสมปานกลาง

21) ชุดการสอนเรื่องคำควบกล้ำ ร ล พบว่าจุดมุ่งหมาย มีความเหมาะสมมากที่สุด แบบเรียน แบบฝึกหัด แนวการสอน และอุปกรณ์ เหมาะสมมาก เรื่องตามลำดับ

22) ชุดการสอน เรื่องกำที่ปี ท น ว ล พบว่า จุดมุ่งหมาย เหมาะสมมากที่สุด อุปกรณ์ แนวการสอน แบบฝึกหัด และแบบเรียน เหมาะสมมาก เรียงตามลำดับ

23) ชุดการสอน เรื่องกำที่ใจไม้ม้วน พบว่า จุดมุ่งหมาย แนวการสอน อุปกรณ์ แบบเรียน และแบบฝึกหัด มีความเหมาะสมมาก เรียงตามลำดับ

24) ชุดการสอน เรื่องกำห้องเสียงที่ใจไม้ม้วนและไม้มลาย พบว่าจุดมุ่งหมาย แนวการสอน แบบฝึกหัด อุปกรณ์ และแบบเรียน มีความเหมาะสมมาก เรียงตามลำดับ

25) ชุดการสอน การสะกดคำ พบว่า แนวการสอน และแบบเรียน เหมาะสมมาก จุดมุ่งหมาย แบบฝึกหัด และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมปานกลาง เรียงตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องการสร้างชุดการสอนประกอบหลักสูตร วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้สัมพันธ์กับลักษณะความเป็นอยู่ และปัญหาชนบทภาคกลาง โดยใช้วิธีวิเคราะห์ระบบนี้ พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้น ดังปรากฏผลการวิเคราะห์ค่าสถิติในตารางดังกล่าวในบทที่ 4 จะเห็นว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันว่าการสอนโดยใช้ชุดการสอนที่สร้างขึ้นโดยวิธีวิเคราะห์ระบบและสัมพันธ์กับปัญหาท้องถิ่นย่อมทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้สูงขึ้น ผลดังกล่าวนี้อาจเนื่องมาจาก

1. วิธีวิเคราะห์ระบบเป็นการกำหนดงานที่รัดกุม มีเป้าหมายแจ่มชัด มีการวางแผนที่ดีเนื่องเป็นจำเพาะขั้นตอน และสามารถตรวจสอบผลได้ทุกจุด เพื่อนำผลมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง วิธีวิเคราะห์ระบบจึงช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น การดำเนินงานสร้างชุดการสอนโดยใช้วิธีวิเคราะห์ระบบจึงมีคุณค่าอย่างยิ่งที่จะนำมาใช้เพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน

2. การสร้างชุดการสอนให้สัมพันธ์กับลักษณะความเป็นอยู่ และปัญหาของท้องถิ่น ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว และสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์

การคำรองชีวิตได้คือ

3. จากการทดสอบเกี่ยวกับภาระสะกดคำ พบว่าคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่าหลังจากที่นักเรียน เรียนด้วยชุดการสอนแล้ว นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนเกี่ยวกับการสะกดคำน้อย ทั้งนี้ อาจจะมีสาเหตุสืบเนื่องมาจาก

3.1 นักเรียนขาดทักษะในการสังเกตคำที่อ่านพบ นักเรียนจึงอ่านกำกวม ๆ ได้แต่ไม่สามารถจำแนก และจดจำสวดประกอบของคำได้

3.2 ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีการฝึกค่านนี้ไม่มากพอ เด็กจึงมีพัฒนา การด้านภาระสะกดคำน้อย

3.3 แบบฝึกหัดของชุดการสอนส่วนมากเป็นแบบฝึกหัดที่เด็กไม่ต้องเขียนมาก จึงขาดโอกาสที่จะฝึกฝนการเขียน

4. จากการทดสอบเกี่ยวกับกาศัพท์ การใช้ภาษา และอ่านเอาเรื่อง ปรากฏว่าความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน เป็น 4.7268, 6.1066 และ 6.7305 เรียงตามลำดับ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ($p < .01$) แสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนด้านต่าง ๆ เหล่านี้สูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านกาอ่านเอาเรื่อง มีพัฒนาการทางการเรียนสูงขึ้นกว่าเดิมมาก ซึ่ง อาจเป็นเพราะชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อฝึกกาอ่านนั้น ได้นำนิทานที่เด็กชอบ และ เรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่แวดล้อมตัวเด็ก ภาให้เด็กอ่าน และในแบบเรียนก็มีภาพประกอบเร้าใจ ใให้อยากอ่าน นักเรียนจึงสนใจอ่าน ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจจากการอ่านได้ดี นอกจากนี้ในแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการอ่าน ผู้วิจัยเ้พยายามเขียนใให้เกิดกาเรียนรู้ ทั้งด้านความจำ ทักษะ และทัศนคติ และฝึกใให้นักเรียนอ่านอย่างใ้ใช้ความคิดวิเคราะห์วิจารณ์ด้วย

5. การประเมินผลชุดการสอนโดยครูและศึกษานิเทศก์จังหวัดกาญจนบุรี ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนตกอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมาก และเหมาะสมปานกลาง แสดงว่า ในความคิด ของครูและศึกษานิเทศก์จังหวัดกาญจนบุรี เห็นว่า ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้เหมาะสมที่จะ นำไปใ้สอนในโรงเรียน ในจังหวัด หรือ ท้องถิ่นนั้น ๆ ได้

6. จากการสัมภาษณ์ และสอบถามครูผู้สอนโดยใช้ชุดการสนทนาพบว่ารู้สึก สะดวกสบายใจ เพราะไม่ต้องวุ่นวายในการเตรียมวิธีสอนและจัดหาอุปกรณ์การสอน เกิดความมั่นใจในการสอน กิจกรรมในการเรียนการสอนบางอย่างกระทำไม่ได้ครบ เพราะมีเวลาไม่พอ แต่ก็แก้ปัญหาได้โดยแบ่งให้เด็กทำกิจกรรม และแบบฝึกหัดในห้องเรียน แบบฝึกหัดบางตอนให้ทำเป็นการบ้านได้ และจากการสอบถามครูผู้สอนทำให้ทราบว่า การที่ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนท้ายชุดการสอน ปรากฏว่ามีนักเรียนสองคนคะแนนไม่แตกต่างกันเลย และมีนักเรียนหลายคนที่จะแนะนำก็ติดลบ นั้นอาจเป็นเพราะนักเรียนเหล่านี้ ซากเรียนบ่อย จึงทำให้ผลการเรียนจากชุดการสอนไม่ดีเท่าที่ควร นักเรียนบางคนหนังสือไม่ออก จึงใช้การเกาในการทำข้อทดสอบ ทำให้คะแนนที่ได้ไม่แน่นอน นอกจากนี้นักเรียนบางคนไม่ตั้งใจทำข้อทดสอบ เพราะถือว่าไม่สำคัญ ไม่เกี่ยวกับผลการสอบไล่ของตน ดังนั้นนักเรียนบางคนที่เรียนเก่ง จึงได้คะแนนไม่ดีเท่าที่ควร

7. จากการสังเกต และสอบถามนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอน ทรายนักเรียนสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียน เรียนด้วยความสนุกสนาน เข้าใจเรื่องราวที่สอนได้ง่าย

ผู้วิจัยเชื่อว่าความสมบูรณ์ในตัวเองของชุดการสอน ซึ่งประกอบด้วย คู่มือครู แบบเรียน แบบฝึกหัด และอุปกรณ์ ทำให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และสะดวกแก่การนำหลักสูตรไปปฏิบัติในชั้นเรียน โดยเฉพาะในห้องเรียนแบบที่ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์การศึกษา ชุดการสอนจะช่วยแก้ปัญหาในลักษณะนี้ได้บ้าง ชุดการสอนช่วยให้ครูเกิดความกระตือรือร้นในการสอน เมื่อครูมีอุปกรณ์พร้อมแล้วเพียงการศึกษาเนื้อหาและวิธีสอนจากคู่มือครู ก็จะสามารถดำเนินการสอนได้ทันที เหนือช่วยแบ่งเบาภาระในการเตรียมการสอนที่นำเป้าหมายของครูมาเป็นการเตรียมการสอนที่มุ่งพัฒนาและสบายใจ ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ชุดการสอนที่สร้างขึ้นโดยคำนึงถึงสภาพและปัญหาชุมชน วัตถุประสงค์การเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนสนใจและสนุกสนาน ทำให้นักเรียนสนใจที่จะเรียน เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดีขึ้น และนักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ขอเสนอแนะ

ผลการศึกษากันคว้าเพื่อหาคองสร้างชุดการสอน วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครั้งนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอน และอาจเป็นแนวทางในการศึกษากันคว้าต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. การสร้างชุดการสอน ควรทำงานเป็นคณะมีหลายฝ่ายร่วมมือ ทั้งนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญในค่านาง ๆ มีเวลาและทุนทรัพย์มากพอควร และมีหน่วยงานใหญ่เป็นผู้รับผิดชอบในการสร้างเป็นจำนวนมาก
2. ควรจะมีการติดต่อประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานทางราชการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น กรมสามัญศึกษา กรมวิชาการ หน่วยงานพิเศษ และองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวได้เข้าใจและเห็นคุณค่าของผลงาน สามารถที่จะรับไปดำเนินงานต่อไปได้ เหมาะสมกับแต่ละท้องถิ่น
3. น่าจะทำการทดลองสร้างชุดการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ระบบ และสัมพันธ์กับปัญหาในท้องถิ่นในภาคอื่น ๆ ด้วย
4. น่าจะได้ศึกษากันคว้าประสิทธิภาพของชุดการสอน ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนกับการเรียนแบบอื่น
5. การทดลองใช้ชุดการสอนโดยให้ครูเป็นผู้สอนนี้ ผู้ทำการวิจัยควรจะได้มีการสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู และนักเรียนตลอดเวลาอย่างใกล้ชิด จะช่วยให้เห็นข้อบกพร่องของชุดการสอนและข้อบกพร่อง และเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาเหล่านั้นได้
6. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษากันคว้าครั้งนี้ ได้มาจากกลุ่มตัวอย่างที่ขอบเขตจำกัด และการนำผลการศึกษากันคว้าไปใช้ควรได้พิจารณาคำนึงถึงลักษณะ และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงกับสภาพการณ์ของแหล่งข้อมูลนี้
7. การสร้างชุดการสอนควรสร้างให้ทันต่อเหตุการณ์ หรือทวนเปลี่ยนแปลงของสังคม ไม่ควรยึดหรือเกาะติดอยู่กับแบบเรียนเก่า ๆ โกรงการสอน หรือหลักสูตรเดิมเท่านั้น

8. ดมกัรจะได้มีการวิจัยทจองสร้างชุกการสอนทุกวิชา และทุกระดับชั้น ว่าชุกการสอนมีความเหมาะสมหรือไม่เคียงไร ในการเรียบการสอนของผู้เรียนแต่ละระดับวัย

๐

บรรณานุกรม

๐

๐

บรรณานุกรม

- จิตต์นิภา ภักดิ์ชุมพล กิจกรรมการเรียนรู้และการสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
 ปรินิพนธ์ ค.บ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 175 หน้า.
- จรรยา วงศ์สายัณห์ "เทคโนโลยีทางการศึกษา" ประมวลบทความเกี่ยวกับนวัตกรรม และ
เทคโนโลยีทางการศึกษา โรงพิมพ์ครูสภา พระนคร 2515, 250 หน้า.
- ดวงพร เปรมโยธิน การศึกษาเกี่ยวกับการใช้วัสดุทัศนวัสดุประกอบการสอนภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนเทศบาล จังหวัดพระนคร (ปีการศึกษา
2511) ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513,
 176 หน้า.
- ทวีศักดิ์ ขาวประทีป การศึกษาการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายใน
จังหวัดราชบุรี ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
 2514, 117 หน้า.
- นิตยา วิศาลกาวัดณ์ การสร้างแบบเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "ตัวสะกดภาษาไทย" สำหรับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปรินิพนธ์ ค.บ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2515, 139 หน้า.
- นันทา เนียมศรีจันทร์ การทดลองสอนเรื่องความขึ้นประสมที่ 3 โดยใช้ฟิล์มสตริป ปรินิพนธ์
 นิพนธ์ ค.บ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 132 หน้า.
- นิกา ชวนะพานิช การสร้างแบบฝึกหัดภาษาไทยเรื่อง "สระเสียงยาว" สำหรับชั้นประถมศึกษา
ตอนต้น ปรินิพนธ์ ค.บ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517,
 269 หน้า.
- บุญเหลือ เทพสุวรรณ "การสอนภาษาไทยกับคำนิยมในปัจจุบัน" วิทยาสาร 25 : 12 -
 13 ธันวาคม 2517.
- ประเสริฐ ชาญชิด แบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบ "ร" และ "ล" สำหรับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ปรินิพนธ์ ก.บ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2517, 145 หน้า.

- ป๋วย อึ๊งภากรณ์ "การศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม" บทความจากการประชุมประมวลวรรณคดี
เรื่องการศึกษาและการศึกษา สมาคมอาจารย์อุดมศึกษาแห่งประเทศไทย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 26 เมษายน 2518 นับจำนวนหน้าไม่ได้ อักสำเนา.
- มารศรี ชวลิต การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ปรินิพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 88 หน้า.
- เยาวมาลัย สุขอุดม การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยในชั้นประถม
ปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ปรินิพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 30 หน้า.
- เริงลักษณ์ มหาวิจิฉัยมนตรี การใช้ภาพในการสอนคำศัพท์ภาษาไทยในโรงเรียนชนบทชั้น
ประถมศึกษาตอนต้น ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2516, 129 หน้า.
- ล้วน สายยศ และอังคณา ตันศิริตนานนท์ สถิติวิทยาทางการศึกษา โรงพิมพ์วัฒนาพานิช
2515, 251 หน้า.
- วารุณี พลบูรณ์ การศึกษาเกี่ยวกับการสอนวิชาทักษะทางภาษาไทย ชั้นประโยคประถมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนเทศบาล จังหวัดพระนคร ปีการศึกษา 2511 ปรินิพนธ์
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 168 หน้า.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 โรงพิมพ์
คุรุสภา พระนคร 2514, 54 หน้า.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ รายงานการวิเคราะห์หลักสูตรประถมศึกษา 2503
โรงพิมพ์คุรุสภา 2517, 54 หน้า.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมสามัญศึกษา รายงานสภาพการรู้หนังสือของผู้ที่จบชั้นประถม
ปีที่ 4 โรงพิมพ์คุรุสภา พระนคร 2513, 225 หน้า
- สถาบันระหว่างชาติ สำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก การวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น
โครงการวิจัยหลักสูตร ประถมศึกษาระหว่างปี พ.ศ. 2506 - 2508 โรงพิมพ์
คุรุสภา 2509, 399 หน้า.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ "ประมวลข้อคิดเห็นจากรายงานวิจัยและ
 สื่อมวลชนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา" รายงานฉบับที่ 1 2517 นับจำนวนหน้า
 ไม่ได้ อักสำเนา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ "ประมวลข้อคิดเห็นจากรายงานการวิจัยและ
 สื่อมวลชนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา" รายงานฉบับที่ 2 2517, นับจำนวนหน้า
 ไม่ได้ อักสำเนา.

สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ การปฏิรูปการศึกษาเรื่องการวางแผนการศึกษา สำนักงานทดสอบ
 ทางการศึกษาและจิตวิทยา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2517, 66 หน้า.

อนันต์ ทิพย์รัตน์ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับการเขียนคำกล่าวของ
นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ปรินทิพานันท์ ค.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย 2514, 118 หน้า.

อารี สันทรวี "ความสูงเปล้าของการประถมศึกษา" ศูนย์ศึกษา 1 : 102 กันยายน
 2515.

Best, John W., Research in Education, 2nd edition, Prentice-
 Hall, Inc., Englewood Cliffs, New Jersey, 1970, 399pp.

Combs, Barbara Jean, "A Study of a System Analysis Approach
 to the Development of College Health Instructional
 Program" Dissertation Abstracts International, 35(8):
 4975 - A, February, 1975.

Davidson, Jane Louise, Dissertation Abstracts International,
 32(12) : 6273A, June, 1971.

Duker, Sam, "Goals of Teaching Listening Skills in the
 Elementary School" in Encyclopedia of Educational
Research, Vol.6, p.750, edited by The Macmilland
 Company, London, 1969.

- Greenleaf, Floyd I., "An Exploratory Study of Speech Fright" in Encyclopedia of Educational Research, Vol.6, P.1270, edited by The Macmilland Company, London,1969.
- Jones, Jean C., "The Educational Technologist and the Reading Teaching", Educational Technology, 13: 36-39 September, 1973.
- Kaufman, R.A., "Accountability, a System Approach and the Quantitative Improvement of Education: An Attempted Integration", Educational Technology, 11: 23-25 January, 1971.
- Kupperman, Robert H., Mathematical Foundation of System Analysis, Addison-Wesley Publisher Company, 1969, 214 pp.
- Sam, Norman Harold, "Written Language Development of Intermediate Grade School", Dissertation Abstracts International, 23(8) : 4624-A, February, 1963.
- Sirota, Beverly S., "The Effect of a Planned Literature Program of Daily Oral Reading by the Teacher on the Voluntary Reading of Fifth-Grade Children" Dissertation Abstracts International, 32(4) : 2235-2236A, November, 1971.
- Sutton, Annie Mae J., "The Teaching of the Language Arts in the Elementary School" in Dissertation Abstracts International, 35(8) : 5003-5004A, February, 1975.

Wilson, Louis Ada, "A Study of Some Influencing Factors
Upon and the Nature of Young Children's Writing
Language", The Journal of Experimental Education,
31 : 171-175, April, 1963.

ภาคผนวก

๒

ภาคผนวก ก.

คะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน

และแบบประเมินผลชุดการสอน

ตาราง 33 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน

เลขที่	X_1	X_2	D	D^2
1	52	43	- 9	81
2	31	61	30	900
3	56	66	10	100
4	65	72	7	49
5	33	38	5	25
6	23	36	13	169
7	51	55	4	16
8	28	54	26	676
9	40	38	- 2	4
10	44	69	25	625
11	27	37	10	100
12	49	55	1	1
13	30	32	2	4
14	19	20	1	1
15	19	35	14	196
16	21	38	17	289
17	26	28	2	4
18	34	62	28	784
19	49	58	9	81
20	42	45	3	9

ตาราง 33 (ต่อ)

เลขที่ ¹	X_1	X_2	D	D^2
21	32	68	36	1296
22	37	37	0	0
23	14	39	25	625
24	63	68	5	25
25	38	43	5	25
26	52	62	10	100
27	56	65	9	81
28	42	66	24	576
29	39	59	20	400
30	48	64	16	256
31	51	36	5	25
32	49	42	- 7	49
33	37	45	8	64
34	40	39	- 1	1
35	28	51	23	529
36	30	33	3	9
37	26	32	6	36
38	30	37	7	49
39	31	31	0	0
40	41	50	9	81

ตาราง 33 (ต่อ)

เลขที่	X_1	X_2	D	D^2
41	41	36	- 5	25
42	43	45	2	4
43	36	39	3	9
44	29	38	9	81
45	35	42	7	49
46	36	43	7	49
47	36	47	11	121
48	30	48	18	328
49	43	55	12	144
50	50	54	4	16
61	44	51	7	49
52	47	50	3	9
53	21	38	17	289
54	20	24	4	16
55	42	61	19	361
56	39	57	18	328

เรียน ศึกษาพิเศษ และคุณครูที่นับถือ

ชุดการสอนที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้น เป็นชุดการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาที่ ๓ จำนวน ๒๕ ชุด แต่ละชุดการสอนประกอบด้วย คู่มือครู บทเรียน แบบฝึกหัด และอุปกรณ์ ในการสร้างชุดการสอนครั้งนี้ เพื่อให้ช่วยให้บทเรียนที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก สอดคล้องกับ สภาพท้องถิ่น และสามารถนำไปใช้ในสัปดาห์จริงได้ ส่วนคู่มือครูจะช่วยให้ครูมีความสะดวกในการ สอนมากขึ้น

ข้าพเจ้าใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ได้อ่านและพิจารณาชุดการสอน พร้อมทั้ง แสดงความถี่ถ้วนและข้อเสนอแนะ โดยตอบลงในแบบประเมิน ซึ่งแนบมาท้ายชุดการสอนแต่ละ ชุด ทั้งนี้ท่านจะต้องตอบแบบประเมิน ๒๕ ชุด

ความเห็นและข้อเสนอแนะของท่านจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงชุดการสอน ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ข้าพเจ้าขออีกโอกาสแสดงความขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นาง เรณู อินทรทัศน์)

นิสิตปริญญาโทประถมศึกษาปีที่ ๒

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบประเมินผลชุดการสอนประกอบหลักสูตร
 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

โปรดวิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ตามความคิดเห็นของท่าน

คู่มือครู

๑. จุดมุ่งหมายที่คงไว้
 - ๑.๑ ใจความชัดเจน
 - ๑.๒ ประเมินผลได้
 - ๑.๓ ระบุพฤติกรรมด้านความรู้ความจำ
 - ๑.๔ ระบุพฤติกรรมด้านทักษะ
 - ๑.๕ ระบุพฤติกรรมด้านทัศนคติ

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก

ขอเสนอแนะ

.....

.....

๒. แนวการสอนและกิจกรรมที่เสนอแนะไว้
 - ๒.๑ ได้รับความสนใจ
 - ๒.๒ มีการเรียงลำดับที่ดี
 - ๒.๓ ปฏิบัติการได้
 - ๒.๔ ง่ายต่อการเข้าใจ

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก

ขอเสนอแนะ

.....

.....

บทเรียน

๑. ภาษาเหมาะสมกับเด็ก
๒. สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น
๓. ภาพประกอบบทเรียนเหมาะสม
๔. เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

แบบฝึกหัด

๑. ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
๒. มีความยาวเหมาะสมกับเวลา
๓. ฝึกอ่านถนัดง่าย
๔. ฝึกอ่านการนำเอาไปใช้
๕. ช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดี

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

อุปกรณ์

๑. เหมาะสมกับเนื้อหา
๒. ราคาความสนใจ
๓. ทำได้ง่าย
๔. จำนวนอุปกรณ์พอเหมาะ
๕. ช่วยให้เกิดการเรียนรู้เร็วขึ้น

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ภาคผนวก ข.

ชุดการสอน

ชั่วโมงที่ ๑.
คู่มือครู

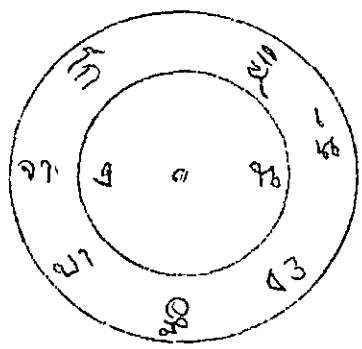
คำที่สะกดด้วยแม่กา แม่กง และแม่กน

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

- ๑. นักเรียนสามารถบอกได้ว่าคำที่กำหนดให้ สะกดด้วยแม่อะไร
- ๒. เขียนคำที่สะกดด้วยแม่กา แม่กง และแม่กนได้

อุปกรณ์

แผ่นหนาผสมคำ

วิธีสอนและกิจกรรม

- ๑. นำแผ่นหนาผสมคำให้นักเรียนอ่านคำที่อยู่วงนอก
 จา บา นอ ฉี หุ แส โภ
 ถามนักเรียนว่าแต่ละคำประกอบด้วยอะไรบ้าง ครูยกตัวอย่างสัก๒ คำ
 จา มี จ เป็นพยัญชนะ ่า เป็นสระ
 นอ " บ " ่า "
- ๒. ครูสุ่มให้นักเรียนฟังว่า คำที่มีแต่พยัญชนะ และสระไม่มีตัวสะกดเป็นคำในแม่ กา
- ๓. ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำในแม่ ก กา
- ๔. ครูหมุนแผ่นวงในให้ตัวอักษร ง ให้อยู่ตรงกับคำในวงรอบนอกให้นักเรียนอ่านคำที่ผสมแล้ว

นี้

- จาง บาง นอง ฉิ่ง รุง แสง โภง
 ถามนักเรียนว่ามีอะไรมาเพิ่มท้ายคำ (ตัว ง)
 ๕. ครูสุ่มให้นักเรียนฟังว่า คำที่มีตัว ง อยู่ท้ายคำ เป็นคำที่มีตัวสะกดแม่ กง

- ๖. ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำที่สะกดด้วยแม่ กง
- ๗. ครูหมุนแผ่นกำยสมวงในที่ตัวอักษร น ให้สมกับคำในวงรอบนอก ให้นักเรียนอ่าน

คำนั้น

จกน บกน นอน นิน หน - แสน โจน

- ๘. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า คำที่มี น อยู่ท้ายคำ เป็นคำที่สะกดด้วยแม่ กน

๙. ครูเขียนคำว่า คุณ ลงบนกระดานให้นักเรียนอ่าน แล้วครูเขียนคำว่า คุณ ลงบนกระดานข้างคำ คุณ ให้นักเรียนอ่านคำทั้งสองครูกตัวอย่างเช่นอีกสัก ๒ - ๓ คู่

หาร - หาน

กต - กน

๑๐. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่าคำที่สะกดด้วยแม่ กน นอกจากจะสะกดด้วย น แล้ว ยังมีพยัญชนะตัวอื่นสะกดได้อีก เช่น ก น ร จ และให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำในแม่ กน ที่สะกดด้วย น และพยัญชนะอื่น

- ๑๑. แจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำ

เฉลยแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ ๑.

๑. กน	๒. กง	๓. กา
๔. กง	๕. กน	๖. กอ
๗. กน	๘. กน	๙. กอ
๑๐. กน		

แบบฝึกหัดที่ ๒.

๑. ฐำ	พระ	สำ			
๒. กวาง	ยาง	เยื้อง	เจื่อง	อย่าง	วาง
	แสง	อาง	วาง	เคียง	
๓. เห็น	เดิน	เหมือน	เรียด		

แบบฝึกหัดที่ ๑

<u>คำสั่ง</u>	คำต่อไปนี้	ตัวสะกดอยู่ในแม่อะไร	
<u>ตัวอย่าง</u>	เพียร	ตัวสะกดอยู่ในแม่	กน
๑. เป็น		ตัวสะกดอยู่ในแม่	_____
๒. เคียง		ตัวสะกดอยู่ในแม่	_____
๓. โตะ		ตัวสะกดอยู่ในแม่	_____
๔. ห่าง		ตัวสะกดอยู่ในแม่	_____
๕. แสกง		ตัวสะกดอยู่ในแม่	_____
๖. ใหญ่		ตัวสะกดอยู่ในแม่	_____
๗. เหม็น		ตัวสะกดอยู่ในแม่	_____
๘. อากว		ตัวสะกดอยู่ในแม่	_____
๙. ใจคี		ตัวสะกดอยู่ในแม่	_____
๑๐. กล้าหาญ		ตัวสะกดอยู่ในแม่	_____

แบบฝึกหัด ๒

คำสั่ง จงอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วหาคำที่สะกดด้วย แม่ ก.กา แม่กง แม่กน

เห็นกว้าง ย่าง เยื้อง ขำ เลื่อง เค็น เหมือนอย่าง นาง เชิญ

พระแสง สำออง ข้าง เคียง

๑. คำที่สะกดด้วย แม่ ก.กา

๒. คำที่สะกดด้วยแม่กง

๓. คำที่สะกดด้วยแม่กน

ชั่วโมงที่ ๒

คู่มือครู

คำานเรื่องนก

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. อ่านในใจเรื่องนกได้รวดเร็วกายในเวลา ๑๐ นาที และเก็บใจความจากเรื่อง
ที่อ่านได้โดยสามารถตอบคำถามจากเรื่องนกที่อ่านได้
๒. เล่าเรื่องที่อ่านได้
๓. แสดงความรักสัตว์ ไบ่ยงนก ทาสายรังนก หรือจับนกนกากักขัง

อุปกรณ์

ภาพนกต่าง ๆ

วิธีสอนและกิจกรรม

๑. นำภาพนกต่าง ๆ ให้นักเรียนสังเกตคุณลักษณะสีขา ปาก ขา และนิ้วตีนของนก
๒. สืบเสาะกับนักเรียน
 - นกแต่ละชนิดมีสีขน ปาก ขา และนิ้วตีนเหมือนกันไหม (สีขนไม่เหมือนกัน
ปาก ขา และนิ้วตีนเหมือนกันเป็นบางตัว)
 - ทำไมนกบินได้ แต่คนเดินไม่ได้ (นกมีปีก คนไม่มีปีก)
 - ปีกใดที่มีปีก บินเก่งหรือไบ่ (ไบ่เก่ง)
 - ปีกเร่ยชอบเลี้ยงนกหรือไบ่
 - ไ่ยงนกอย่างไรจึงจะดี (ไป่คอยให้อยู่ตามธรรมชาติ แต่เอาอาหารมาไป่รย
ให่กิน)
 - ถ้ามีนกจับนักเรียนขังไว้ใบกรงนก ๆ นักเรียนชอบหรือไบ่ (ไบ่ชอบ)
 - จับนกมาขังไว้ดีหรือไม่ (ไบ่ดี นกเป็นสัตว์ชอบบิน วันนกมาขังไว้เป็นการ
ทราน)
 - คนที่ขังนกเก่งก็กว่าเป็นคนเก่งหรือไบ่ (ไบ่)
 - เด็กบางคนที่ตกขยับันไปไบ่ไซโมยไซในรังนกมาเล่น หรือไซไม้ตั้งรังนกให้
ตกลงมาเป็นคนอย่างไร (เป็นคนใจร้าย)

- ให้นักเรียนเล่าเกี่ยวกับชนบทที่นักเรียนคิดถึง หรือที่เคยพบว่าเป็นชนบทใดก็ได้
มีลักษณะอย่างไร

๒. แจกบทเรียนเรื่องนกให้นักเรียนอ่านในใจ
๓. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง
๔. เฉลยคำตอบให้นักเรียนตรวจเอง
๕. ให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องที่อ่าน

เฉลยแบบฝึกหัด

๑. ง
๒. ก
๓. ก
๔. ข
๕. ข
๖. ง

ชีวิตของนก

นกสวยงามยิ่งกว่าสัตว์ใด ๆ ก็เพราะมีขนสีต่าง ๆ สลับกันอย่างกับช่างเขียนแต้มไว้ นกตัวผู้ทุกชนิดมีขนที่สวยงามกว่านกตัวเมียชนิดเดียวกัน นกแทบทุกชนิดผลัดขนปีละครั้ง แต่ถ้ามองไม่คอยเห็นชัด เพราะขนเก่าของมันไม่ไ้ร่วงพรูพร้อมกันทั้งตัว แต่ขนของนกจะค่อยหลุดทีละอันสองอัน และมีขนใหม่งอกขึ้นมาแทนทยอย ๆ กันไป

ปาก ขา และนิ้วตีนของนกมีรูปร่างต่าง ๆ กัน แล้วแต่วิถีของอาหารและสถานที่หาอาหาร นกที่กินแมลงพืชเปลือกแข็ง มักมีปากแข็ง นกบางชนิดจิกกินแมลงตามกิ่งไม้ ใบไม้ หรือกลางอากาศ มีปากค่อนข้างสั้นและแหลม และยังมีนิ้วตีนยาว ๆ เพื่อเกาะกิ่งไม้ได้กระชับแน่น ส่วนนกที่กินปลาอยู่ตามหนองพามบึงมักมีปากแบนยาวมาก และยังมีพังค็โยงระหว่างนิ้วตีนอีกด้วย ตีนของมันจึงไม่ฝังลงไปโคลน

นกบินร่อนไปกลางอากาศได้ดี เพราะตัวของมันเบา เนื่องจากกระดูกของมันกลวงเป็นรู แต่ก็แข็งแรงมาก โครงอกมีกระดูกใหญ่อันหนึ่งสำหรับยึดกล้ามเนื้อปีก นกที่บินได้ทุกตัวมีกระดูกออก ส่วนนกกระจอกเทศนั้นบินไม่ได้ เพราะไม่มีกระดูกนี้

ตั้งแต่เกิดจนตายนกไม่เคยพลัดตกจากกิ่งไม้มันเกาะอยู่เลย แม้แต่เวลานอนหลับ เพราะตีนของมันมีกล้ามเนื้อพิเศษ เมื่อมันเกาะลงบนกิ่งไม้นิ้วตีนของมันจะรัดกิ่งไม้ ไม่คลายออกอีกเลยจนกว่ามันจะขยับบิน

นอกจากนี้จะช่วยน่ารักแล้ว เสียงร้องของนกเกือบทุกชนิดมีความไพเราะมาก เสียงร้องของนกช่วยให้เรารู้สึกสดชื่นและมีความสุข นกเป็นสัตว์ที่ช่วยประดับโลกให้สวยงามและน่าอยู่ เราจึงไม่ควรรังแกนก การจับนกมาขังกรง และการยิงนกเป็นบาป และยังจะทำให้นกลดคน้อยลง และอาจสูญพันธุ์ไปได้

แบบฝึกหัด ๑

คำสั่ง จงเลือก ✕ ทับศัพท์อักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. สัตว์อะไรที่บินไม่ได้

ก. ไก่

ข. เป็ด

ค. ห่าน

ง. นกกระจอกเทศ

๒. นกที่มีพังผืดโยงระหว่างนิ้วตีน หาอาหารประเภทไหน

ก. ปลา

ข. ผลไม้

ค. แมลง

ง. เมล็ดพืช

๓. สัตว์ปีกบางชนิดทำไมจึงบินไม่ได้

ก. ตัวหนัก

ข. ปีกเล็ก

ค. ไม่มีกระดูกใหญ่ตรงอก

ง. ไม่มีพังผืดระหว่างนิ้วตีน

๔. นกตัวผู้กับนกตัวเมียต่างกันอย่างไร

ก. ตัวผู้ขนหางยาวกว่า

ข. ตัวผู้ขนสีสวยกว่า

ค. ตัวเมียมีขนหางยาวกว่า

ง. ตัวเมียมีขนสีสวยกว่า

๕. ชนนกจะร่วงเมื่อไร

ก. แกตัว

ข. นกชุน

ค. เป็นโรค

ง. อ่อนแอไม่แข็งแรง

๖. เมื่อพบลูกนกตกลงมาจากรังบนต้นไม้ซึ่งไม่สูงนัก นักเรียนควรจะทำอย่างไร
- ก. ปล่อยให้มันไถ่เฉย ๆ ข. เอาไปเลี้ยงที่บ้าน
- ค. เอาไปทำเป็นอาหาร ง. เก็บขึ้นไปไว้ในรังตามเดิม

ชั่วโมงที่ ๓

คู่มือครู

อ่านเรื่องครอบครัวเรามีความสุข

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. นักเรียนสามารถอ่านในใจเรื่องครอบครัวเรามีความสุขได้รวดเร็วในเวลา ๑๐ นาที และเก็บใจความสำคัญได้ โดยสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง
๒. เล่าสรุปเรื่องที่อ่านได้
๓. มีนิสัยที่ดีในการรับประทาน รู้จักเลือกอาหารที่มีประโยชน์

อุปกรณ์

๑. ภาพเด็กที่มีสุขภาพสมบูรณ์
๒. ภาพเด็กที่ไม่มีสุขภาพดีสมบูรณ์

วิธีสอนและกิจกรรม

๑. ครูทำภาพเด็กที่มีสุขภาพดีให้นักเรียนดูเปรียบเทียบกับรูปเด็กที่มีสุขภาพไม่ดี
๒. อภิปรายเกี่ยวกับภาพ
 - ให้นักเรียนรวมเป็นเหมือนเด็กคนไหน (สุขภาพดี)
 - ในห้องนี้มีใครบ้างที่ดูมีสุขภาพสมบูรณ์ดี ให้นักเรียนช่วยกันบอกชื่อ
 - อะไรบ้างที่จำเป็นสำหรับร่างกาย (นักเรียนช่วยกันบอกซึ่งรวมถึงอาหารด้วย)
 - ถ้าคนเราไม่ได้อาหารจะเป็นเช่นไร (บวมลง ๆ , ตาย)
 - กินอาหารอะไรก็ได้เพื่อให้อิ่มเท่านั้นหรือไม (ไม่)
 - เราควรเลือกรับประทานอาหารเช่นไร (ที่ประโยชน์ต่อร่างกาย)
 - นักเรียนทราบหรือไม่ว่าอาหารอะไรบ้างที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย
๓. แจกบทเรียนเรื่องครอบครัวเรามีความสุขให้นักเรียนอ่านในใจใช้เวลาประมาณ ๑๐ นาที คำใดที่นักเรียนอ่านไม่ได้หรือไม่เข้าใจความหมายให้ขีดเส้นใต้ไว้เมื่อครบเวลา ๑๐ นาที ให้นักเรียนทำเครื่องหมายตรงที่ก้านกางไว้ แล้วซักถามครูเกี่ยวกับคำที่สงสัย
๔. ให้นักเรียนอ่านในใจเรื่องครอบครัวเรามีความสุขอีกครั้งหนึ่งใช้เวลาประมาณ ๑๐ นาที

ถ้ามีนักเรียนยังไม่จบให้เวลาอ่านต่อ

๕. แจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด แล้วเฉลยคำตอบให้นักเรียนตรวจเอง

๖. ช่วยกันสรุปจากเรื่องที่อ่าน ครูเขียนไว้บนกระดานดังนี้

อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย ได้แก่ ผัก ผลไม้ ไข่ และเนื้อสัตว์ ผักและผลไม้ช่วยให้ร่างกายแข็งแรง สดชื่น ไม่เจ็บป่วยง่าย ไข่ก็เช่นกัน เนื้อสัตว์ช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต อาหารประเภทข้าวและแป้งช่วยให้ร่างกายมีกำลังงาน

๗. ให้นักเรียนแปลคั่นออกมาแล้วว่า แต่ละวันที่บ้านซึ่งนักเรียนมีอาหารอะไรรับประทานบ้าง และให้นักเรียนคนอื่น ๆ ช่วยกันอธิบายว่า อาหารอะไรที่ควรรับประทาน อะไรที่ไม่ควรรับประทาน

๘. ให้นักเรียนแก้ข้อความที่สรุปบนกระดานด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัดลงในกระดาษแบบฝึกหัด

เฉลยแบบฝึกหัด

๑. ค

๒. ค

๓. ก

๔. ข

๕. ง

๖. ค

๗. ข

ครอบครัวเรามีความสุข

ครอบครัวของบั้งอร มีพ่อ แม่ บั้งอร และน้องอีกคนหนึ่งซึ่งยังเล็กอยู่

บั้งอรเป็นเด็กที่มีร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง สดชื่น แก้ววกลองว่องไว ไม่ค่อย

เจ็บป่วย และยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ เป็นวันหนึ่งบั้งอรสนทนากับพ่อ

บั้งอร - วันนี้ครูชมว่าลูกมีสุขภาพสมบูรณ์ดี คำว่าสุขภาพสมบูรณ์ หมายความว่า
อย่างไรคะ

พ่อ - คนที่มีสุขภาพสมบูรณ์ คือคนที่มีร่างกายแข็งแรง สดชื่น ร่างกายเจริญ
เติบโตตามวัย และไม่อ่อนแอ หรือเจ็บป่วยง่าย

บั้งอร - ทำอย่างไรจึงจะมีสุขภาพสมบูรณ์

พ่อ - สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้คนเรามีสุขภาพสมบูรณ์ คือต้องรับประทานอาหารที่ดี
มีประโยชน์ต่อร่างกาย

บั้งอร - อาหารดี ๆ มีราคาแพง เราจะรับประทานได้ทุกวันหรือคะ

พ่อ - อาหารดีไม่ได้หมายถึง อาหารราคาแพง แต่หมายถึงอาหารที่มีคุณค่า
ต่อร่างกาย อาหารถูก ๆ ตามบ้านเราก็เป็นอาหารที่ดีเหมือนกัน

บั้งอร - อะไรบ้างคะที่จัดเป็นอาหารที่ดีมีประโยชน์ต่อร่างกาย

พ่อ - อาหารพวกผัก ผลไม้ ไข่ เนื้อสัตว์ ผักทุกชนิดมีประโยชน์ต่อร่างกาย
ผักที่หาได้ง่าย เช่น ผักตำลึง ผักบุ้ง ก็มีประโยชน์มาก

บั้งอร - ถ้าอย่างนั้นผลไม้ทุกชนิดก็มีประโยชน์ต่อร่างกายเหมือนกันใช่ไหมคะ

- พ่อ - ถูกแล้วลูก ผักและผลไม้ทุกชนิดช่วยให้อวัยวะแข็งแรง สดชื่น
ไม่เจ็บป่วยง่าย ผลไม้ที่หาได้ง่ายและราคาถูกแต่มีประโยชน์มาก
ก็คือกล้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกล้วยน้ำว้า ช่วยป้องกันไม่ให้เป็นโรค
เลือดออกตามไรฟัน
- บั้งอร - พ่อบอกว่าอาหารที่มีประโยชน์อีกอย่างหนึ่ง คือ ไข่ ไข่ไหมคะ
อย่างนี้เองบ้านเราจึงรับประทานไข่กันทุกวัน
- พ่อ - ถูกแล้ว พ่อจึงเลี้ยงไก่ไว้เพื่อที่มันจะไข่ออกไข่ให้เรา
- บั้งอร - เนื้อสัตว์ก็เป็นอาหารอีกอย่างหนึ่งที่ช่วยให้อวัยวะมีสุขภาพสมบูรณ์
ไข่ไหมคะ แต่บ้านเราไม่ค่อยได้ทานเนื้อหมู หรือไก่กันเลย
- พ่อ - เนื้อสัตว์ทุกชนิดมีประโยชน์ทั้งนั้น บ้านเราไม่ค่อยได้รับประทานเนื้อหมู
เนื้อไก่ก็จริง แต่ก็มีการ กุ้ง หอย ทานกันบ่อย ๆ นอกจากนี้ถึงทุกชนิด
ยังมีคุณค่าต่อร่างกายเกือบเท่าเนื้อสัตว์ อาหารประเภทนี้ช่วยให้อวัยวะ
แข็งแรง เจริญเติบโตดี
- บั้งอร - ทำไมเราต้องรับประทานข้าวทุกวัน
- พ่อ - ข้าวเป็นอาหารหลัก เป็นอาหารประจำของคนไทย ข้าวและอาหาร
ประเภทแป้ง ช่วยให้เราไม่กำลังที่จะทำงาน
- บั้งอร - ครอบครัวเราได้รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย จึงทำให้
ทุกคนในครอบครัวเรามีสุขภาพสมบูรณ์ ไม่ค่อยมีกันเจ็บไข้ได้ป่วย เมื่อ

ร่างกายมีสุขภาพสมบูรณ์ ก็ทำให้เรามีความสุข

- พอ
- ถูกแล้วถูกใจรอบครัวเรามีความสุข เพราะรับประทานอาหารที่มีประโยชน์
- ต่อร่างกาย

๖. อาหารชนิดใดที่มีไขมันคุณค่าเช่นเดียวกับเนื้อหมู

ก. ปลา

ข. กุ้ง

ค. ข้าว

ง. ถั่วต่าง ๆ

๗. อะไรที่ช่วยป้องกันโรคเลือดออกตามไรฟัน

ก. ข้าว

ข. กลวย

ค. ไข่

ง. ไข่

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงคัดด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ๑ จบ

ชั่วโมงที่ ๘.
กุ่มือกร

อ่านเรื่องพอกับลูก

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. อ่านเข้าใจเรื่องพอกับลูกได้รวดเร็วภายในเวลา ๘ นาที และเก็บใจความสำคัญได้ โดยนักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดไดถูกต้อง

๒. นักเรียนมีความซำคัญคิ ร่วมใจกันทั้งในการทำงานและการเล่น

อุปกรณ์

๑. บัตรคำยาก - ทะเลาะ, วิวาท, แชนง, กลมเกลี้ยว

๒. แจกนงไม้ ๘ - ๒ ชิ้น

วิธีสอนและกิจกรรม

๑. สนทนาเกี่ยวกับครอบครัว

- ในครอบครัวหนึ่งประกบด้วยใครบ้าง
- นักเรียนเคยทะเลาะกับพี่น้องหรือไม
- เมื่อทะเลาะกัน ผู้ปกครองสอนว่าอย่างไร

๒. สอนคำใหม่ โดยครูนำบัตรคำให้นักเรียนดองอ่าน ถ้านักเรียนอ่านไม่ไ่ค ครูอ่านให้ฟัง นักเรียนอ่านตาม แล้วให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำยากเหล่านั้น

ทะเลาะ	หมายกิง	มูมเถียงกันด้วยความโกรจ
วิวาท	"	โก้เถียง, ทะเถาะ
แชนง	"	กิงไมกิงเล็ก ๆ ที่ออกจากลำตัน
กลมเกลี้ยว	"	พร้อมเพรียงกัน ไมแบ่งแยกกัน

๓. ครูให้นักเรียน ๘ คนออกมายืนเ่าง ๘ ชิ้นหน้าธันโดยถือบัตรคำคนละบัตร ครูอ่านคำในบัตรคำใดคำหนึ่ง แล้วให้นักเรียนคนหนึ่งออกมาชี้บัตร ถ้าคำไม่ถูกนักเรียนคนนั้นก็จะต้องเป็นกเขียนถึบัตรที่แท้แทน หรือครูอาจบอกความหมายของคำใดคำหนึ่งแล้วให้นักเรียนออกมาชี้บัตรทำเช่นนี้สลับกันไป

๑. ครูแจกบทเรียนเรื่องพ่อกับลูกให้นักเรียนอ่านในใจใช้เวลาประมาณ ๕ นาที คำใดที่นักเรียนอ่านไม่ได้หรือไม่เข้าใจความหมาย ให้ขีดเส้นใต้คำนั้นไว้ เมื่อหมดเวลา ๕ นาทีให้นักเรียนทำเครื่องหมายไว้ตรงที่ให้นักเรียนอ่านถึง

๒. นักเรียนช่วยกันบอกคำที่อ่านไม่ได้ หรือคำที่ไม่เข้าใจความหมาย ครูเขียนไว้บนกระดานแล้วช่วยกันอ่านหรืออธิบายความหมายของคำเหล่านั้น

๓. ให้นักเรียนอ่านในใจเรื่องพ่อกับลูกอีกครั้งหนึ่งใช้เวลาประมาณ ๕ นาที ถ้ามีนักเรียนบางคนยังอ่านไม่จบให้เวลาอ่านต่อ ครูเก็บแบบเรียนเรื่องพ่อกับลูก

๔. แจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำ แล้วเฉลยคำตอบให้นักเรียนตรวจเอง

๕. อภิปรายเรื่องที่อ่าน

- ลูกของชายแก่เป็นเด็กดีหรือไม่ (ไม่ดี)
- ลูกของชายแก่เป็นเด็กอย่างไร (ขอมพะเลาะกัน)
- เรื่อง'อกับลูกสอนนักเรียนว่าอย่างไร (รักใคร่กลมเกลียว มีความสามัคคี)
- โทษของการแตกสามัคคีเป็นอย่างไร (คนอื่นมากำหลายใจง่าย)
- ลูกที่ดีควรประพฤติตนอย่างไร (ไม่ทะเลาะกับ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน)

๖. ครูเอาหนังสือให้นักเรียนเลองหัดทุกเล่ม และให้นักเรียนจองหัดเล่มไหนที่ละคันเงินเดียวกับเรื่องที่อ่าน

๗. ช่วยกันสรุปว่า คนบ้านเดียวกัน เช่นโรงเรียนเดียวกัน และคนในประเทศเดียวกันควรมีความสามัคคี ไม่ทะเลาะหรือแตกแยกกัน

๘. ให้นักเรียนทำกิจกรรมหมู่ ทำงานร่วมกันเพื่อส่งเสริมความสามัคคี โดยแบ่งนักเรียนเป็นหมู่ย่อย ๆ ประมาณหมู่ละ ๔ - ๕ คน ให้วาดภาพประกอบตามเนื้อเรื่องพ่อกับลูกที่อ่าน

เฉลยแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ ๑	๕	๓	๑	๖	๒	๔	๗
แบบฝึกหัดที่ ๒	ง	ก	จ	ข	ค		

เรื่องพอกับลูก

ชายแก่คนหนึ่ง มีลูกหลายคน ลูกเหล่านั้นทะเลาะกันจนวายเป็นธรรมดา พ่อสั่งสอนเท่าใด ลูกเหล่านั้นก็ไม่เลิกทะเลาะกัน วันหนึ่งพ่อจึงบอกให้ลูกไปหาแขนงไผ่มาคนละ ๒ - ๓ อัน ตามแต่จะหาได้ เมื่อได้มากพอแล้ว พ่อเอาแขนงไผ่เหล่านั้นมากรวมกันเข้าเป็นกำเดียว ส่งให้ลูกหักแขนงไผ่ทั้งมัด โดยเติมกำลังทีละคน ก็ไม่มีใครหักได้สักคนเดียว พ่อจึงแก้มัดแขนงไผ่แล้วยื่นให้หักแก่คนละอัน ลูกก็หักได้ พ่อจึงพูดให้ฟังว่า นี่แหละลูก ถ้าพวกเจ้ารักกัน พร้อมใจกันช่วยธุระกัน ไม่ว่าในกิจการงานใด ๆ ก็ให้กลมเกลียวเป็นอันเดียวกัน พวกเจ้าจะมีกำลังมั่นคงเหมือนกับแขนงไผ่ทั้ง ๆ มัด ถึงใครคิดร้ายก็จะทำร้ายแก่พวกเจ้าไม่ได้ แต่ถ้าเจ้าทะเลาะวิวาทแตกกันเป็นต่างคนต่างใจแล้ว ก็จะเช่นเดียวกับแขนงไผ่เป็อัน ๆ โกรธเขาจะทำร้าย ทำไปที่ละคน ๆ ก็จะหมดพวกเจ้าทุกคนในไม่ช้าานเท่าใด

จากนิทานอีสป ของพระยาเมธาธิบดี

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง จงเรียงประโยคเหล่านี้ตามลำดับเนื้อเรื่อง โภยใต้เลข ๑, ๒, ๓, ...

กำกับไว้หน้าข้อ เหตุการณ์ใดเกิดก่อนก็ใส่เลข ๑ เหตุการณ์ที่เกิดต่อไปก็ใส่เลข ๒, ๓ ตามลำดับ

- ลูกหัดแข่งงัดไม้ทั้งไม้ไม่ได้
- พ่อให้ลูกไปหาแข่งงัดไม้มาคนละ ๒ - ๓ อัน
- ชายแก่มีลูกหลายคน
- พ่อแก่บังคับให้ลูกหัดแข่งงัดไม้คนละอัน
- ลูกทะเลาะกันเสมอ
- พ่อหัดแข่งงัดไม้ รวมเข้าเป็นกำ
- ลูกหัดแข่งงัดไม้แต่ละอันได้

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงจับคู่คำที่มีความหมายตรงกัน โดยนำอักษรหน้าคำทางขวามาใส่ในช่องทาง
คานขายมือ

พรอมนใจกัน	ก. วิวาท
หุ่นเตียงกันด้วยความโกรธ	ข. แรงมากที่สุด
แข็งงไม่ไหว	ค. ไม่กลมเกลียว
เต็มกำลัง	ง. คิดเห็นตรงกัน
ต่างกันต่างใจ	จ. กิ่งไม้ไผ่

ชั่วโมงที่ ๕
คู่มือครู

อ่านเรื่องไม่ไป

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

- ๑. นักเรียนทราบประโยชน์ของต้นไม้ โดยสามารถบอกประโยชน์ของไม้ไปได้
- ๒. นักเรียนรู้จักการสงวนรักษาไม้ไป โดยสามารถบอกวิธีสงวนรักษาไม้ไปให้ได้

อุปกรณ์

แขนงไม้ไป คำไม้ไปชนิดต่างๆ ขุยมะพร้าว

วิธีสอนและกิจกรรม

- ๑. นำแขนงไม้ไปและคำไม้ไปมาดู ระดมการสนทนาเกี่ยวกับไม้ไป โดยอาจสอบถามในหัวข้อต่อไปนี้
 - นักเรียนรู้จักไม้ไปชนิดใดบ้าง วงชายก็เขมรถิ่น (ไม้ไปป่า ไม้ไปสีสุก ไม้ไปมดง)
 - ไม้ไปมีประโยชน์อย่างไร (บดกบด)
 - ไม้ไปมีเมล็ดหรือใบ (ใบ) ลักษณะเป็นอย่างไร (คล้ายเมล็ดข้าวเปลือก)
 - นักเรียนเคยเห็นไม้ไปตายหรือกอไม้ไป
 - เวลาไปช่วยกันกอเขาเรียกว่าอะไร (ถายขุยมะพร้าว)
- ๒. ครูเล่าเรื่องขุยมะพร้าวให้นักเรียนฟัง (ดูเนื้อหาสำหรับครูเรื่องขุยมะพร้าว)

แบ่งกลุมนักเรียนออกเป็น ๕ กลุ่ม แล้วแจกใบเรียนเรื่องไม้ไปให้อ่าน

เพื่อให้แต่ละกลุ่มคุยกันรวบรวม เพื่อรายงานตามหัวข้อต่อไปนี้

 - ประโยชน์ของไม้ไปมีอะไรบ้าง
 - ประโยชน์ของไม้ไปไม่ใช้ทำเป็นเครื่องใช้ทำอะไรได้บ้าง
 - ประโยชน์ของไม้ไปไม่ใช้ทำเป็นเครื่องใช้ของใครบ้าง
 - ประโยชน์ของไม้ไปไม่ใช้ในการประกอบอาชีพอะไรบ้าง
 - เราจะสงวนรักษาไม้ไปได้อย่างไรบ้าง

- ๓. ให้นักเรียนออกขารายงานหน้าชั้นตามให้นักเรียนค้นคว้าได้ที่ระกลุ่มจนพบ โดยครูและนักเรียนคนอื่นช่วยกันเพิ่มเติม
- ๔. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปจากการรายงานทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง ครูเขียนไว้บนกระดาน
- ๕. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเป็นการบ้าน

เนื้อหาสำหรับครู

เรื่องชุยไผ่

โดยปกติต้นไม้จะขยายพันธุ์ ด้วยเมล็ดเช่นเดียวกับพืชจำพวกดอกอื่นๆ เหมือนกันคือ ต้นไผ่จะออกดอกเมื่อลำต้นของมันแก่เต็มที่ (ซึ่งใช้เวลาหลายปีกว่ามันจะแก่เต็มที่) ปกติแล้วต้นไม้ จะเริ่มออกดอกในราวเดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ แล้วดอกจะเจริญเติบโตเป็นเมล็ด ลักษณะ คล้ายเมล็ดข้าวเปลือกแต่สั้นกว่า เราเรียกว่าชุยไผ่

ในราวเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน ชุยไผ่จะแก่แล้วร่วงลงสู่พื้นดิน ถ้าได้รับความชื้น และอุณหภูมิพอเหมาะชุยไผ่จะงอกและเจริญเติบโตเป็นต้นไผ่ แต่หน่อขยายกอใหม่ขึ้นเป็นลำต้นต่อไป ต้นไผ่ในโตก็วางเปลือกออกออกชุยไผ่แล้ว ลำต้นมันจะแห้งตายไปเอง เรียกว่า "ไผ่ตายชุย" ชุยไผ่ไผ่เป็นอาหารของสัตว์ เช่น ไก่ นก ค้างคาว ฯลฯ โดยเอาไปตำแล้วมัดเอาเปลือก ออกให้แห้ง นำไปหุงแทนข้าวได้ แต่กินไผ่ตายเหมือนข้าว บางคนก็นำไปคั่วปิ้ง เป็นอาหารพื้นเมือง เช่น ทำขนมเจี๊ยะ ทำลอดของน้ำกะทิ

ไม้ไผ่

ต้นไผ่เป็นพืชตระกูลหญ้าที่สูงที่สุดในโลก ไม้ไผ่มีหลายชนิด เช่น ไม้ไผ่ป่า ไม้ไผ่สีสุก ไม้ไผ่ตง เป็นต้น ลำต้นขอ ไม้ไผ่บางชนิดสูงถึง ๑๐๐ ฟุตก็มี เมื่อลำต้น สูงขึ้นจนสุดยอดแล้ว แขนงจึงออกตามข้อ ไม้ไผ่มีเมล็ด รูปร่างคล้ายเมล็ดข้าว

ไม้ไผ่เจริญเติบโตเป็นกอใหญ่โดยการแตกหน่อ ถ้าเจ้าของหรือชาวไร่ไม่ตัด หน่อเสียก่อน ไม้ไผ่ก็จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ กระทั่งถึงระยะหนึ่งที่เรียกว่าไม้ไผ่ ออกชุก ซึ่งจะพากันตายทั้งกอ บางทีก็หมกป่าเป็นแห่ง ๆ ที่เดียว แต่เมล็ดไม้ไผ่ หรือขุ่ยไผ่นั้นก็จะเจริญเป็นลำต้นใหม่ และแตกเป็นกอไปตามธรรมชาติอีก

ไม้ไผ่มีประโยชน์มากมายหลายประการ ในสมัยโบราณไม้ไผ่ใช้เป็นค้ำมาอาวุธ เป็นทอก เป็นคันธนู เป็นค้ำยพักทหาร เป็นกระโปกเป็นรั้ว เป็นที่บรรจุเสบียงกรังและ น้ำบริโภคน้ำ เป็นกระบอกบรรจุ แหนที่และเอกสารอื่น ๆ แม้ในสมัยนี้ไม้ไผ่ก็ยังใช้ อย่างกว้างขวางในการรบบแบบสงครามกองโจร คือใช้เป็นซอก ซุกหลุมพลางให้ ข้าราชการศัตรูตกไปถูกไม้ไผ่เสียมปลาย

ในการมันเท็งและกีฬา ไม้ไผ่มีส่วนสำคัญร่วมอยู่ด้วยเป็นอันมาก โดยเฉพาะในการทำเครื่องดนตรี อันได้แก่ ลูกระนาด อังกะลุง ซอ และเป็นส่วน ประกอบต่าง ๆ ของนักแสดงนักเต้นนักรำ เช่น รำกระทบไม้ รำต่าง ๆ ที่ต้องใช้ เครื่องมือทำจากไม้ไผ่ ทำให้การเต้นรำนั้นๆ งดงามน่าดู สำหรับการกีฬาไม้ไผ่ใช้ ในการทำโครงวาว คันเบ็ด และ ฯลฯ

สำหรับทางคานเศรษฐกิจนั้น นับได้ว่าไม้ไผ่มีความสำคัญมาก เริ่มตนจาก
 ที่พักพิงอาศัยชั่วคราวของคนในชนบท ใช้หน่อเป็นอาหาร ตั้งแต่ชาวไร่ ชาวนา ไป
 จนถึงผู้มีอันจะกินและ เศรษฐี ใช้ในการประกอบอาชีพบางประเภทที่ไม่มีสิ่งใดจะใช้
 ทดแทนได้ เช่น การทำพะอง ทำกระบอกรองน้ำกาล กระบอกข้าวหลาม ทำโครง
 สำหรับการก่อสร้าง ทำเครื่องใช้ไม้สอยภายในบ้าน ในครัวเรือน ของที่ระลึก
 เครื่องมือจับสัตว์น้ำหลายชนิด ทุ่น หรือลูกบวบสำหรับเรือแพ เป็นส่วนประกอบในการ
 ทำร่ม ทำมู่ลี่ เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพกสิกรรม เช่น ทำไม้ค้ำต้นไม้และ
 พืชผักบางชนิด ใช้ในการสานกระบุงตะกร้า เชิง บรรจุสิ่งของต่าง ๆ ประโยชน์
 ของไม้ไผ่ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การใช้ไม้ไผ่ในการอุตสาหกรรมทำกระดาษ

ไม้ไผ่กอหนึ่ง ๆ นั้น เจ้าของที่เข้าใจทะนุบำรุงรักษาเป็นอันดี ย่อมจะต้อง
 ไม้ค้ำทำลายลงมากเกินควร เพราะแต่ละลำของไม้ไผ่ในกอหนึ่งต่างช่วยกันประคับ
 ประคองซึ่งกันและกัน โอกาสที่ลมพายุจะพัดให้โคนล้มเป็นไปได้ยาก เนื่องจากมีลำต้น
 คอยพยุงค้ำจุน และยึดเหนี่ยวกันอยู่ติดกับต้นไม้ใหญ่ ๆ ขึ้นอยู่โคกเคี้ยวจะถูกลมพายุ
 พัดพาหักโค่นลงโดยง่าย เช่นเดียวกับถ้านักเรียนเอาแขนงไม้ลำเดียวมาหักก็หักง่าย
 แต่ถ้าวาง ๆ กันหลายแขนงแล้วก็ไม่มีความหักได้เลย ฉะนั้น ถ้าจะทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใด
 โดยยึดมั่นกันไว้ มีความสามัคคีกันไว้คอยปกป้องซึ่งกันและกันก็ย่อมเป็นการยากที่
 ฝ่ายศัตรูจะบ่อนทำลาย

ป่าไผ่ในจังหวัดกาญจนบุรี นับว่าเป็นป่าไผ่ที่หนาแน่นที่สุดในประเทศไทย แต่เนื่องจากไม่ได้รับการสงวนรักษา ใครมีกำลังจะตัดลำ จะซุกหน่อ จะเผาป่า ทำไร่ก็ทำได้อย่างเสรี ปริมาณของป่าไผ่จึงลดน้อยลง ที่มีอยู่ก็ไกลออกไปทุกที ถ้าปล่อยไว้เช่นนี้ชาวไทยก็คงจะไม่มีไม้ไผ่ให้ใช้ประโยชน์ได้อีกต่อไป

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง จงบอกประโยชน์ของไม้ไผ่

๑. ใช้ทำเป็นเครื่องดนตรี ได้แก่

๒. ใช้ทำเป็นเครื่องเล่นกีฬา ได้แก่

๓. ใช้ทำเป็นภาชนะใส่ของ และเครื่องใช้ไม้สอยต่าง ๆ ได้แก่

๔. ใช้ในการประกอบอาชีพ ได้แก่

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงบอกวิธีการสงวนรักษาป่าไม้

๑. _____

๒. _____

๓. _____

๔. _____

๕. _____

ชั่วโมงที่ ๖
คู่มือครู

หลักภาษา คำที่สะกดด้วยแม่ เกย

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. นักเรียนบอกคำที่สะกดด้วยแม่ เกย ได้
๒. เขียนคำที่สะกดด้วยแม่ เกย ได้

อุปกรณ์

แถบประโยค - สมชายช่วยแม่ร้อยมาลัย
 ละม้ายและคมคายไปเยี่ยมยายบ่อย ๆ
 เสื้อสวยหลายตัวของสมชายหายไป
 แม่โกศย เชื้ออาหารด้วยความเคยชิน
 เราไมควรรื่นนี้สัจชอบการไม่เพื่อยใจจ่ายสุรุยสุราย

วิธีสอนและกิจกรรม

๑. ทบทวนคำที่สะกดด้วย แม่ กน และแม่ กง ครูเขียนกำกับบนกระดาน

ทอน,	อาการ	แสง,	ร่าง
ให้นักเรียนอ่านแล้วบอกวาแต่ละคำสะกดด้วยแม่อะไร			
ทอน	สะกดด้วยแม่ กน		
อาการ	" แม่ กน		
แสง	" แม่ กง		
ร่าง	" แม่ กง		

๒. ครูเขียนกำกับกำกับบนกระดาน หาย ไปรย เลย แล้วถามนักเรียนว่าคำเหล่านี้สะกดด้วยตัวอะไร (ท้าย ย)

๓. ให้นักเรียนสรุปว่า คำที่สะกดด้วย ย คือสะกดด้วยแม่ เกย
๔. ครวนำแถบประโยคให้นักเรียนอ่าน แล้วถามว่า ถ้าไหนที่สะกดด้วยแม่ เกย ครูขีดเส้นใต้คำที่สะกดด้วยแม่ เกย ตามที่นักเรียนบอก

สมชายช่วยแม่ร้อยมาลัย
 ละม้ายและกศกัายไปเยี่ยมยายบ่อย ๆ
 เสื่อสวยหลายตัวของสมชายหายไป
 แม่โกศกัายซื้ออาหารด้วยความเคยชิน
 เราไม่ควรจะมีนิสัยชอบการฟุ่มเฟือยที่จ่ายสร้อยสราย

- ๕. ใ้หน้าเรี้นช่วยกันยกตัวอย่างคำที่สะกดด้วยแม่ เกย คนละคำ
- ๖. แจกแบบฝึกให้ให้นักเรียนทำ

เฉลยแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ ๑	ส ^๑ ม ^๑ ย ^๑	ก ^๑ ศ ^๑ ก ^๑ าย ^๑	ท ^๑ ว ^๑ ย ^๑	ช ^๑ ว ^๑ ย ^๑	ห ^๑ ล ^๑ า ^๑ ย ^๑	บ ^๑ อ ^๑ ย ^๑	ค ^๑ อ ^๑ ย ^๑
	ร ^๑ ็ว ^๑ อ ^๑ ย ^๑	ม ^๑ า ^๑ ย ^๑	ก ^๑ ร ^๑ อ ^๑ ย ^๑	น ^๑ ิ ^๑ ล ^๑ ี ^๑ ย ^๑	ก ^๑ า ^๑ ย ^๑		
แบบฝึกหัดที่ ๒	๑. เกย	๒. กง	๓. เกย				
	๔. กน	๕. เกย					
แบบฝึกหัดที่ ๓	๑. ร ^๑ า ^๑ ย ^๑	๒. แ ^๑ น ^๑ ง ^๑	๓. ก ^๑ ล ^๑ ว ^๑ ย ^๑				
	๔. ห ^๑ า ^๑ ว ^๑	๕. ห ^๑ ง ^๑ า ^๑ ย ^๑					

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วขีดเส้นใต้คำที่สะกดด้วย แม่เกย คำใดพบว่าอีก
ใบของขีดเส้นใต้คำนั้น

ส่วนครัว

เป็นวันหนึ่ง สมัยคุยกับพ่อวาร์อบ ๆ บ้านมีที่ว่างเหลืออยู่ อยากจะปลูก
ต้นไม้บาง พ่อเห็นชอบคุยกับสมัย จึงช่วยซุกดินทำแปลงปลูกผักให้ สมัยปลูกผัก
ไว้หลายชนิด ได้แก่ พริก ใบกะเพรา โหระพา ตะไคร้ ช่า นอกจากนี้พ่อยัง
ใจดีซื้อเมล็ดผักมาให้สมัยปลูกบ่อย ๆ ผักกะน้าและผักบุ้งของสมัยงามมาก เขาคั้งใจ
ว่าจะค่อย ๆ ปลูกผักชนิดอื่นผลัดเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ พ่อบอกสมัยว่า การทำสวนครัว
มีประโยชน์มากมายหลายอย่าง เช่น เป็นการประหยัดเงิน และผักที่ปลูกเอง
สดกว่าที่ตลาดเมื่อนำมาปรุงอาหารจึงอร่อย นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกนิสัยให้ขยัน
ขันแข็ง และเป็นการออกกำลังกายไปด้วย สมัยคิดว่าควรปลูกผักสวนครัวไว้ทุกบ้าน
เธอก็คงเห็นเกี่ยวกับสมัยหรือไม่

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงบอกว่าคำต่อไปนี้สะกดด้วยแม่อะไร

๑. หาย	ตัวสะกดอยู่ในแม่	
๒. ควง	ตัวสะกดอยู่ในแม่	
๓. สวย	ตัวสะกดอยู่ในแม่	

๔. บน ตัวสะกดอยู่ในแม่

๕. โรบ ตัวสะกดอยู่ในแม่

แบบฝึกหัดที่ ๓

คำสั่ง จงขีดเส้นใต้คำที่มีตัวสะกดในแม่เดียวกันกับคำที่กำหนดให้

<u>ตัวอย่าง</u>	หลาย	หัน	แก้ง	<u>สบาย</u>
๑. ช่วย		สูง	ร้าย	แบน
๒. ส่ง		แขนง	ผล	เคย
๓. ลุย		จวน	กลัว	แหง
๔. บ้าน		กั้ง	หาร	โคย
๕. โรบ		ยาง	สอน	หงาย

ชั่วโมงที่ ๗
คู่มือครู

เรียงความจากภาพ

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. นักเรียนสามารถตีความจากรูปภาพที่กำหนดให้ โดยสามารถตอบคำถามจากรูปในแบบฝึกหัดได้

๒. นักเรียนเขียนเรียงความได้ตามลำดับเหตุการณ์ได้ใจความครบถ้วน

วิธีสอนและกิจกรรม

๑. ครูแจกภาพชุดให้นักเรียน

๒. สันทนาการกับนักเรียนเกี่ยวกับภาพว่าอะไร ใครทำอะไร ในแต่ละภาพ

ภาพที่ ๑ - มีใครในภาพบ้าง (ชายแก่กำลังตกปลา, เด็กสองคนยืนดูอยู่ใกล้ ๆ และเด็กชายคนหนึ่งกำลังว่ายน้ำมาทางชายแก่)

ภาพที่ ๒ - เด็กกำลังทำอะไร (จู่แว้งไป, แล้วเขาเบ็ดเกี่ยวกับรวงเท้าอยู่ในน้ำ)

ภาพที่ ๓ - เกิดอะไรขึ้น (ชายแก่ยกเบ็ดขึ้นมา)

- ชายแก่รู้สึกอย่างไร (ประหลาดใจที่พบรวงเท้าติดที่เบ็ดแทนปลา)

- เด็กที่ยืนดูอยู่ทำอะไร (หัวเราะขบขัน)

- ส่วนเด็กชายคนนั้นอยู่ที่ไหน (ว่ายน้ำกลับไปแล้ว)

๓. อภิปรายเพิ่มเติมเพื่อฝึกให้เด็กคิด

- เด็กที่ว่ายน้ำมาข้างนั้น เขาเบ็ดเกี่ยวรวงเท้าเพื่ออะไร (ลอชายแก่)

- การกระทำของเด็กคนนี้ดีหรือไม่, เพราะอะไร (ไม่ดี, เป็นเด็กเตลิดการดูผู้ใหญ่เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำและการทำให้ผู้อื่นเกิดหวัง

หรือเป็นที่มืขชั้นของผูู้้เกี้ไ้ค้)

- นักเรียนควรวเอาอย่างเด็กคนนี้หรือไม (ไม)
- เด็กสองคนที่หัวเราะเป็นเด็กค้หรือไม, เพราะอะไร (ไมค้, ไมควรวหัวเราะเยาะผูู้้ การหัวเราะขมขั้นชายแกแสดงว้เด็กสองคนนั้นเห็นค้วกับการกระทำของเด็กเกเรคนนั้น)
- ถ้านักเรียนเป็นเด็กสองคนนั้น นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร (สงสารเห็นใจชายแกคนนั้น)
- ถ้านักเรียนรวว้เด็กเกเรคนนั้นจะลอชายแกเข้เห็น นักเรียนจะทำอย่างไร (ขรวบออกชายแกให้รวว้)

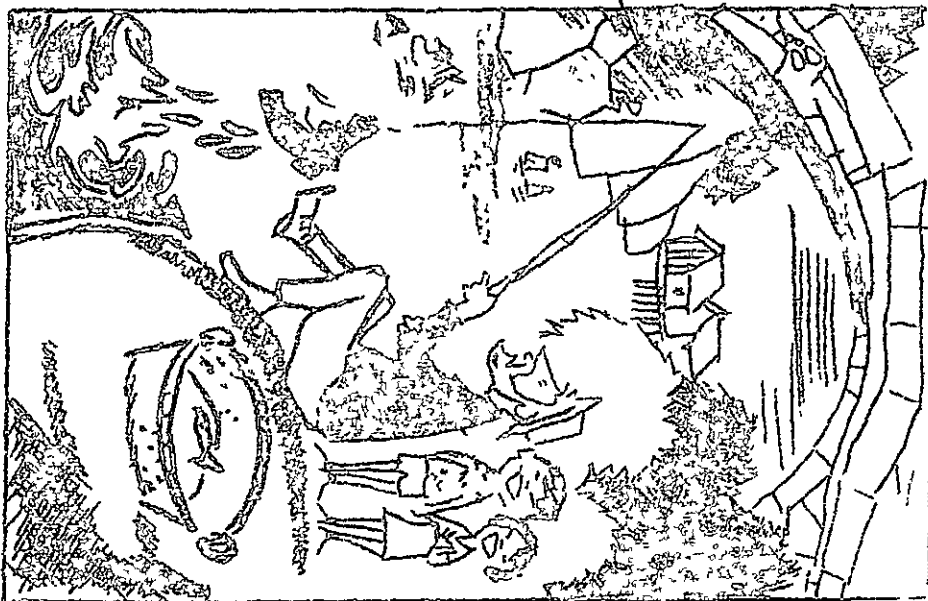
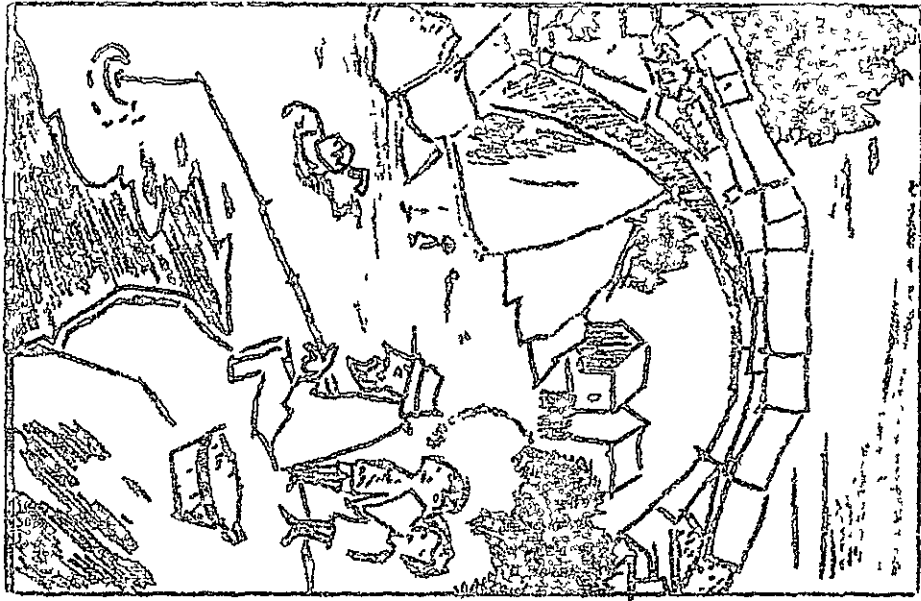
๔. แจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ ๑ เสร้จรวลกรูแฉยกำคอบ กนที่คอบบิกให้เจ้ยนแก้ในซอ

๕. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ ๒

เฉลยแบบฝึกหัด

- แบบฝึกหัดที่ ๑
๑. ชายแกกำลังนั่งถกปลา
 ๒. เด็กเล็ก ๆ ๒ คนยืนอยู่ใกล้ชายแก
 ๓. เด็กผู้ชายกำลังรวว้ไ้หาชายแก
 ๔. เด็กคนนั้นค้วน่าค้วไป
 ๕. รวงเท้าจรวบอยู่บนแฉน
 ๖. เด็กผู้ชายคนนั้นค้วไปหาเบ้ค้เกี่ยวกับรวงเท้า
 ๗. ชายแกระหัดใจที่เห็นรวงเท้าค้เบ้ค้ขึ้นมา
 ๘. เด็ก ๒ คน หัวเราะขมขั้น
 ๙. เด็กผู้ชายคนนั้นรวว้ไ้กลับไป
 ๑๐. เด็กคนนั้นเป็นเด็กเกเร

แบบฝึกหัดที่ ๒ นิ่งตกปลา เกือบเล็ก ๆ ๒ คน
 วายน้ามาหาชายแก่ ลอชายแก่เลน
 ชิดา ร่องเท้า เกี้ยวเข้า
 กับเบ็ด ปลา ยกเบ็ดขึ้น ปล่อยให้
 ใจ ร่องเท้า หัวเราะ ผนัง

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง จากรูป จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑. ชายแก่กำลังทำอะไร

๒. เด็กเล็ก ๆ สองคนกำลังยืนอยู่ที่ไหน

๓. เด็กผู้ชายกำลังว่ายน้ำไปที่ไหน

๔. ทำไมชายแก่จึงมองไม่เห็นเด็กคนนั้น

๕. ร่องเท้าอยู่ที่ไหน

๖. เด็กผู้ชายคนนั้นทำอะไร

๗. ชายแก่ประหลาดใจที่เห็นอะไร

๘. เด็กสองคนทำอะไร

๙. เด็กผู้ชายคนนั้นว่ายน้ำไปที่ไหน

๑๐. เด็กคนนั้นเป็นเด็กอย่างไร

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงเติมคำหรือขอความลงในช่องว่างให้เป็นเรื่องราวตามภาพ

เสร็จแล้วให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องควย

เรื่อง

ที่ริมแม่น้ำแห่งหนึ่ง มีชายแก่กำลัง..... ใกล้ ๆ ชายแก่มี

..... ขึ้นคูกูอยู่ ขณะนั้นมีเด็กชายคนหนึ่ง

เพื่อจะ..... แล้วเขาก็กำลังไปในน้ำ ชายแก่ไปไถ่สนใจเด็กคนนั้น

เพราะกำลังตั้งใจมองคูกูเบ็ความี มาคิดเบ็ควแล้วหรือยัง เมื่อเด็กชาย

กำลังไปในน้ำแล้วก็พบ จมอยู่ที่พินิโคน้ำ เขาจึงเอารองเท้าข้างนั้น

..... แล้วจึงรีบว่ายน้ำกลับไ้ ชายแก่ที่นำส่งสารคนนั้นรู้สึกว่

เบ็ควของเขามีอะไรหนัก ๆ ติดอยู่ เขาเข้าใจว่าคงจะเป็น ตัวใหญ่

ชายแก่ก็ใจมากจึงรีบ แต่แล้วเขาก็ต้องรู้สึก ที่พบว่า

สิ่งที่ติดเบ็ควขึ้นมาไม่ใช่ปลาตัวโตอย่างที่หวัง แต่เป็น ข้างหนึ่งซึ่งไม่มี

ประโยชน์แก่เขาเลย ส่วนเด็กสองคนที่ขึ้นคูกูก็ ควยความ

.....

ชั่วโมงที่ ๘

คู่มือครู

อ่านเรื่องข้างกั้มคแดง

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. อ่านในใจเรื่องข้างกั้มคแดงได้รวดเร็วภายในเวลา ๑๐ นาที และเก็บใจความได้โดยสามารถทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่องได้ถูกต้อง
๒. ก้าวพูด ก้าวแสดง โดยเล่นละครเรื่องข้างกั้มคแดงได้

อุปกรณ์

๑. มคแดง, รั้งมคแดงที่ไม่มีมคอยู่แล้ว
๒. รูปข้างกั้มคแดง

วิธีสอนและกิจกรรม

๑. ให้นักเรียนดูรูปข้างกั้มคแดง
๒. สนทนาเกี่ยวกับข้างกั้มคแดง
 - ถ้าเปรียบเทียบขนาดและกำลังของข้างกั้มคแดง อะไรตัวใหญ่กว่ากัน นี้กำลังมากกว่ากัน (ข้าง)
 - นักเรียนลองทายดูซิว่า ข้างกั้มคแดง ๑ ตัว ถ้าสู้กันใครจะชนะ (ข้าง)
 - ถ้าข้างสู้กั้มคแดงทั้งรั้ง ลองทายดูซิว่าใครจะชนะ (ยังไม่รู้)
 - รั้งของมคแดงซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของมันเปรียบเหมือนอะไร (บ้าน, ประเทศ)
 - ถ้านักเรียนจะไปทำลายรั้งมคแดง มคแดงจะทำอย่างไร (ป้องกันรั้งของมัน โดยการช่วยกันตอวยคนที่ไปทำลายรั้งของมัน)
 - ถ้ามีคนมาทำลายประเทศไทย คนไทยควรทำอย่างไร (ร่วมมือกันป้องกันประเทศ)
๓. แจกบทเรียนเรื่องข้างกั้มคแดงให้นักเรียนอ่านในใจ ใช้เวลาประมาณ ๑๐ นาที

ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่อ่านไม่ชัดหรือไม่เข้าใจความหมายเมื่อหมดเวลา ๑๐ นาที ให้นักเรียนทำเครื่องหมายตรงที่อ่านถึง แล้วซักถามครูเกี่ยวกับคำที่ขีดเส้นใต้ไว้

๔. ให้นักเรียนอ่านในใจเรื่องข้างกั้มคแดงอีกครั้งหนึ่ง ใช้เวลา ๑๐ นาที ถ้าให้นักเรียน

ที่ยังอ่านไปมาให้เวลามากกว่า

๕. ช่วยกันเล่าเรื่องสรุปจากที่อ่าน

๖. ให้นักเรียนเล่นละครเรื่องข้างก้นมดแดง โดยใช้คำพูดของนักเรียนเอง

- ให้นักเรียนตัวโตแสดงเป็นช่าง

- นักเรียนตัวเล็ก ๑๐ คนแสดงเป็นมดแดง

- เอาเศษกระดาษมาปั้นให้เป็นรูปกลม สมมติให้เป็นรังมดแดง

- นักเรียนคนหนึ่งช่วยกันจัดห้องเรียนให้หน้าชั้นมีที่ว่างสำหรับแสดงละคร

- เพื่อแสดงละครจบ ให้นักเรียนที่นั่งดูปรบมือ

๗. ช่วยกันอภิปรายว่าการแสดงนั้นแสดงได้อีกหรือไม่ ถ้ามี ๆ กาย่างไร ถ้าไม่มี ๆ อย่างไร
ควรจะแก้ไขอย่างไร

๘. อภิปรายว่าผู้ที่ควรปฏิบัติตนอย่างไร จึงจะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีมารยาทดี

๙. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเป็นการบ้าน

แบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ ๑. ๑. กุก ๒. กิก ๓. กูก ๔. ยิด

๕. กิด ๖. กุค ๗. ยิก

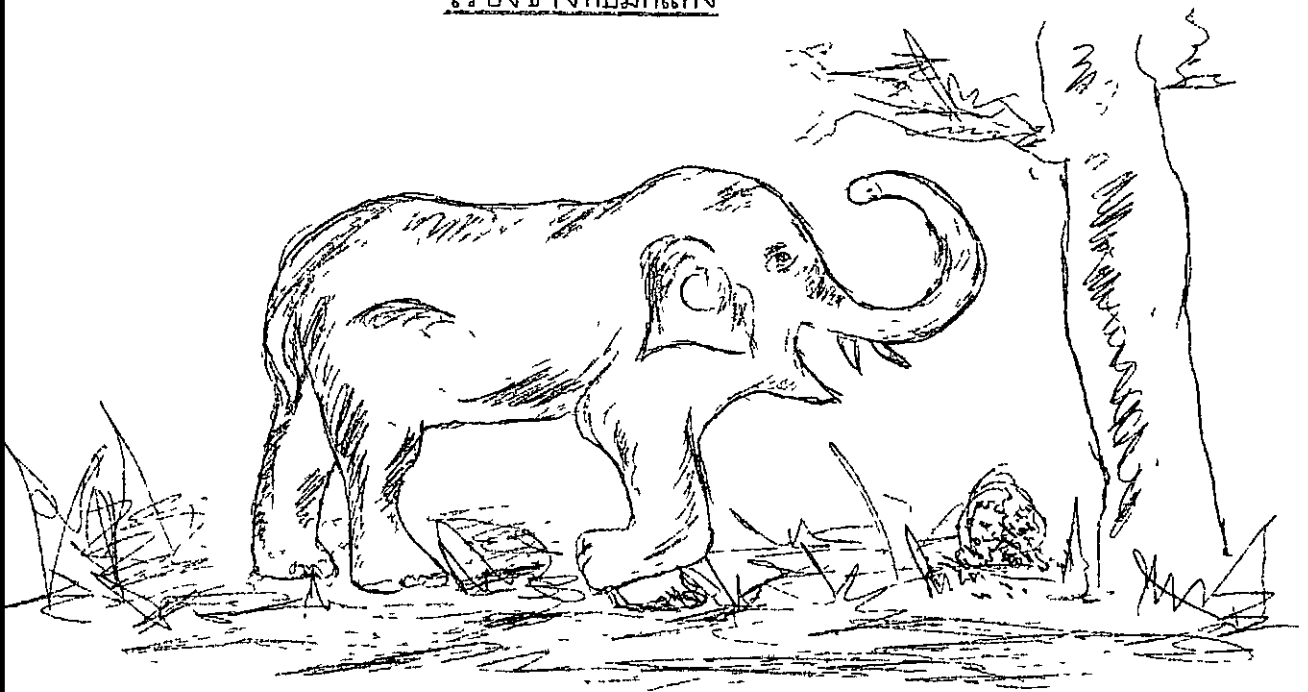
แบบฝึกหัดที่ ๒. ๑. ไม่เห็นค้าย ๒. เห็นค้าย ๓. ไม่เห็นค้าย

๔. เห็นค้าย ๕. ไม่เห็นค้าย

แบบฝึกหัดที่ ๓. ๑. ฮี ๒. ง ๓. กิ ๔. ง

๕. ค

เรื่องช้างกับมดแดง

ช้างตัวหนึ่งเดินทางไปพบรังมดแดง ซึ่งหลุดจากกิ่งไม้ตกขวางทางอยู่

จึงร้องบอกแกมดเหล่านั้นว่า "เฮ้ย ทำไมพวกเอ็งจึงมาเที่ยวเกะกะทำรังขวางทาง
 ช้างนี้ เห็นช้างมาก็ไม่หลบหลีก ตัวเจ้าโตเท่าใด ถ้าเราจะจับฟาดเสียทั้งรัง เจ้า
 ก็จะถูกบดบดอย่างไรกับข้า" มดเฝ้ารังก็มีความโกรธและนึกว่าตนก็เป็นสัตว์มีชีวิตเหมือน
 กัน ถึงตัวจะเล็กน้อยอย่างไร ก็ไม่ควรที่จะยอมให้ช้างหมิ่นประมาทได้ จำจะต้อง
 ทำให้เห็นฝีมือเสียบ้าง คิดแล้วจึงร้องตอบช้างว่า "โตเท่าขอรับ กระผมไม่
 มุ่งหมายจะขวางทางโตเท่าเลย รังกระผมขาดตกลงมา เพียงพวกกระผมहार้อย
 เท่านั้น จะช่วยแบกหามไปก็ไม่ทัน โตเท่าเป็นสัตว์ใหญ่โตปัญญาหนักคักก็ใหญ่ ถ้าจะ
 โปรดเพียงแต่เอาปลายงวงเกี่ยวรังกระผมขึ้นไปไว้บนกิ่งไม้ ก็จะยกขึ้นได้ใน

พริบตาเดียว" ช่างไต่บันไดมดยกยอตนดังนั้น อยากจะอวดฤทธิ์เดชใหม่คเห็นจึงร้อง

"เออ จริงสิ พวกเอ็งถึงจะมากทั้งหมื่นก็สู้ข้าตัวเดียวไม่ได้" ว่าแล้วก็เอาปลายวง

จับรั้งมดขึ้น ฝ่ายมดได้ทีก็กรูกันเข้าไปในวงทุกตัวช่วยกันกัดเป็นสาหัส ช่างไต่รับ

ความเจ็บปวดมาก จะฟาดพิศอย่างไรก็ไม่หลุด จึงถามมดว่า "มดเอ๋ย นี่เจ้ามา

กัดข้าทำไม?" มดจึงร้องตอบว่า "ที่ข้ากัดเจ้านี้เพราะเจ้าถือตนว่ามีอำนาจกว่าผู้อื่น

จึงดูหมิ่นพวกข้าที่เล็กกว่า จึงทำให้เห็นฝีมือเสียบ้าง ถ้าเจ้ายังถือตัวว่าเก่งกาจ

ไม่มีผู้ใดสู้ไต่อยู่ตราบใด ข้าก็เป็นไม่วาง จะกัดและวางพิษจนเจ้าถึงแก่ความตาย"

ช่างไต่ร่นอยู่จนหมดปัญญา ก็หมกมานะที่จะต่อสู้ ต้องยอมแพ้มด และส่งมดขึ้นตนไม่

ไป แต่นั่นมาช่างก็หมกหนี ไม่ถือตนว่าเก่งกว่าผู้อื่น

ผู้แต่ง ร.ศ.๑๑๑ ชุนอักษรรุทษิ

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง จงเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับเรื่องที่อ่าน

- ๑. ช่างเคไม่พบรังมดแดง
- ๒. รังมดแดงอยู่บนต้นไม้ ในขณะที่ช่วยกันกัดช่าง
- ๓. ช่างพูดจากุหนึ่มกว่าเป็นสัตว์เล็กไม่มีอำนาจ
- ๔. ช่างโกรธมดมากจึงเอางวงจับรังขึ้นต้นไม้
- ๕. มดช่วยกันยกรังขึ้นต้นไม้
- ๖. ช่างถูกมดกัดเจ็บปวดมาก ต้องยอมแพ้มด
- ๗. ตั้งแต่นั้นมาช่างจึงกลัวมด

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จากเรื่องที่อ่านนักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร จงขีดเส้นใต้ข้อความที่เห็นตรงกับนักเรียน

๑. สัตว์ตัวใหญ่ยอมเก่งกว่าสัตว์ตัวเล็กเสมอ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
๒. ช่างชอบอวดอำนาจว่าตัวเก่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
๓. มดผูกอาฆาตพยาบาทช่าง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
๔. มดชนะช่างเพราะความสามัคคีรวมกำลังกัน	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
๕. มดเป็นสัตว์เนรคุณไม่รู้คุณช่าง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย

ชั่วโมงที่ ๕
คู่มือครู

คำควมกล้า ร ล

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

- ๑. นักเรียนถึงความแตกต่างของคำควมกล้า ร ล ได้โดยทำแบบฝึกหัด ฝึกการฟังได้
- ๒. สามารถพบหรืออ่านคำควมกล้า ร ล ได้ถูกต้องและชัดเจน
- ๓. สามารถเขียนคำควมกล้าตัว ร ล ได้ถูกต้อง

อุปกรณ์

๑. แผนภูมิคำควมกล้า

พริ้วพรอม	เพลิดเพลิน
พรอมเพรียง	ลำกคอง
วิ่งกรู	กคมเกคียว
เชาทรู	โงเชา
มะปราง	ปลาไหล
ในควัว	ชลาตควัว

๒. บัตรคำ - กรอง, กคอง กราย, กลาย ปรัง, ปริง

วิธีสอนและกิจกรรม

๑. คิดแผนภูมิบนกระดาน ครูอ่านคำในมือซ้ายมือขวาให้ฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านเอง
พร้อมกันทีละแถว และทีละคน แล้วจึงอ่านคำอีกขวามือเช่นเดียวกัน ครูฝึกให้นักเรียนอ่านจน
คล่องแคล่วชัดเจน ให้นักเรียนอ่านคำในแผนภูมิกวมนวนอื่นอีกครั้งหนึ่ง ถ้ามีนักเรียนที่อ่าน
ออกเสียงไม่ได้ ครูควรให้นักเรียนฝึกเพิ่มเติมนอกเวลา

๒. ครูนำบัตรคำให้นักเรียนดู ครูอ่านให้ฟังทีละบัตร ๆ ละ ๒ ครั้ง แล้วให้นักเรียน
อ่านตามพร้อมกัน และทีละคน

๓. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า พยัญชนะที่ควมกับตัว ร ล เวลาอ่านต้องออกเสียง
ทั้งสองตัวพร้อม ๆ กัน คืออ่านไหลวนหรือกลิ้งกัน เช่น กรอง ครู กล่า ปลา คำที่ควม
กับตัว ร เวลาอ่านต้องออกเสียงตัว ร ให้ชัดเจน คือต้องกระดกคิ้วควม สำหรับคำที่ควมควย

ตัว ก เวลาอ่านออกเสียงตัว ล ให้สายลิ้นแตะกับเพดานปาก เหมือนกับการอ่านคำที่มีตัว ล

๔. นำบัตรคำให้นักเรียนดู ครูอ่านคำใดคำหนึ่งในบัตรให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนบอกวาคำที่ครูอ่านเป็นคำที่ ๑ หรือคำที่ ๒ ในบัตร เช่น

บัตรคำ กรอง กรอง เมื่อครูอ่านคำว่า กรอง นักเรียนบอกว่า ๑

บัตรคำ ชราก ชลาด เมื่อครูอ่านคำว่า ชลาด นักเรียนบอกว่า ๒

ฝึกเช่นนี้พร้อมกันและทีละคน

๕. ครูอ่านคำ ๒ คำ เพื่อให้นักเรียนฟังความแตกต่างของเสียงควบ ร ล ครูอ่าน คำ ปริง ปริง ให้นักเรียนบอกวาคำที่ครูอ่านเหมือนกันหรือต่างกัน (เหมือนกัน)

ปลา ปลา ให้นักเรียนบอกวาคำที่ครูอ่านเหมือนกันหรือต่างกัน (ต่างกัน)

ต่อไปครูแจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตอนที่ ๑ ครูจะอ่านคำให้นักเรียนฟัง คู่ละ ๒ ครั้ง ถ้าทั้งสองคำเสียงเหมือนกัน ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าคำเหมือน และถ้าเสียงต่างกันให้เขียน ✓ หน้าคำที่ต่างกัน

๑. กรอง	-	กรอง	๖. ปริง	-	ปริง
๒. ครู	-	ครู	๗. ไพล	-	ไพล
๓. เกรียว	-	เกลียว	๘. ปลา	-	ปลา
๔. กลาด	-	กลาด	๙. กรอง	-	กรอง
๕. เพราะ	-	เพราะ	๑๐. เซลา	-	เซลา

เสร็จแล้วครูเฉลยคำตอบให้นักเรียนตรวจเอง

๖. ฝึกการฟังของนักเรียน เพื่อฟังความเหมือนและความแตกต่างของเสียงควบ คำ ร ล โดยครูอ่านคำ ๓ คำ สองครั้ง จะมีคำที่มีเสียงต่างจากคำอื่นอยู่ ๑ คำ ให้นักเรียนบอกวาคำใดเสียงต่างจากคำอื่น ตัวอย่าง เช่น

ครูอ่าน กรอง กรอง กรอง นักเรียนบอกวาคำที่ต่างจากคำอื่น คือคำที่ ๒

ครูอ่าน เกรียว เกรียว เกรียว นักเรียนบอกวาคำที่ต่างจากคำอื่น คือคำที่ ๓

ครูอ่าน เพราะ เพราะ เพราะ นักเรียนบอกวาคำที่ต่างจากคำอื่น คือคำที่ ๑

ต่อไปให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตอนที่ ๒ ครูต้องระวังออกเสียงให้ดังและชัดเจน

๑. กฐ กฏ กฏ	๖. ซลาด ซราด ซกซด
๒. ปรา ปคา ปลา	๗. เครา เครา เคลา
๓. ไกอ ไกถ ไกร	๘. ปลิง ปริง ปริง
๔. ตฐ ตฏ ตฏ	๙. คับ ครับ ครัวบ
๕. กลอง กรอง กรอง	๑๐. กวาย กราย กราย

๗. ให้นักเรียนอ่านบทตอนในแบบฝึกหัดที่ ๓ โดยให้อ่านใบไม้ กอน ๑ เที้ยว และขีดเส้นใต้คำควบกล้ำในบทอ่านของนักเรียน แล้วจึงให้ออกเสียงที่จะแฉก หรือแบ่งกัเอาอน กฐ เตือนให้นักเรียนออกเสียงควบกล้ำให้ชัดเจน

๘. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ ๔ ครูเก็บแบบฝึกหัดมาตรวจ

เฉลยแบบฝึกหัด

- แบบฝึกหัดที่ ๑.
๑. ต่าง	๒. เหมือน	๓. ต่าง	๔. เหมือน
๕. เหมือน	๖. ต่าง	๗. ต่าง	๘. ต่าง
๙. ต่าง	๑๐. เหมือน		

- แบบฝึกหัดที่ ๒
๑. ๒.....	๒. ...๑๐.
๓. ๖.....	๔. ...๑๐.
๕. ๑๓.....	๖. ...๒.
๗. ๑.....	๘. ...๑๐.
๙. ๑.....	๑๐. ...๑๐.

- แบบฝึกหัดที่ ๓
- คำควบควยตัว ก
เขาคฐ	สงกรวม	กระบุง	พริง	ครฐ
กรุงเทพ	กระคังงา	ประคฐ	ผกากรอง	
มะปราง	สาแหตถ	กระทอน	กระเรา	
- คำควบควยตัว ล
แกคว	เขคว	ผคว	เกควกคว
ไกคว	เพคว	กควไม	กคว

อักษรควบ คือพยัญชนะที่ควบคู่กัน ร ล เวลาอ่านต้องออกเสียงทั้งสองตัว
 พร้อมกัน คืออ่านใหญ่บ หรือกล้ำกัน เช่น กราย กรีก กรุ
 คลอง กลาง ไกล

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำตั้ง จงฟังคำคู่ต่อไปนี้ว่าออกเสียงเหมือนกัน หรือต่างกัน ถ้าเสียงเหมือนกัน
 เขียน ✓ หน้าคำเหมือน และถ้าเสียงต่างกันเขียน ✗ หน้าคำต่าง

<u>ตัวอย่าง</u>	กราย	กลาย
	เหมือน	...✓...ต่าง
๑.	เหมือน	ต่าง
๒.	เหมือน	ต่าง
๓.	เหมือน	ต่าง
๔.	เหมือน	ต่าง
๕.	เหมือน	ต่าง
๖.	เหมือน	ต่าง
๗.	เหมือน	ต่าง
๘.	เหมือน	ต่าง
๙.	เหมือน	ต่าง
๑๐.	เหมือน	ต่าง

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงฟังคำที่ครูพูดด้วยความตั้งใจ เพื่อเลือกคำที่ออกเสียงต่างจากคำอื่น แล้วใส่หมายเลขคำที่ออกเสียงต่างจากคำอื่น ๆ

ตัวอย่าง ไกล ไกร ไกล

คำตอบ ๒

๑.	๒.
๓.	๔.
๕.	๖.
๗.	๘.
๙.	๑๐.

แบบฝึกหัดที่ ๓

คำสั่ง นักเรียนจงอ่านเรื่องต่อไปนี้ ระวงเรื่องการออกเสียงตัว ร ล

ในเวลาเช้าตรู่ของวันหนึ่ง นายแก้ว ไม่เขลา เป็นคนจังหวัดสมุทรสงคราม กำลังนั่งสานกระบุง อยู่ใต้ต้นลิ้นทมึงผลิอกอบานเต็มต้น จึงมีคอกหล่นเกลื่อนกลาดอยู่ไกล ๆ ตัว น้องของนายแก้ว ชื่อ นายพริ้ง เป็นครูอยู่ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ นายพริ้งพาลูกสาวชื่อ เพลินตา มาเยี่ยมบ้านเคิม เพลินตาชอบดอกไม้ ต้นไม้ในสวนของลุงมาก มีต้นกระดังงา ประคู้ ผกากรอง และกล้วยไม้ ผลไม้ก็มีมะปราง ชมพู่ สาลี่ และกระท้อน วันนั้นเพลินตาเก็บดอกไม้ผลไม้ในสวนไปฝากแม่เต็มกระเช้า ส่วนนายพริ้งและนายแก้วนั่งสนทนาเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ จนเย็นจึงได้กลับบ้านที่กรุงเทพฯ

คำสั่ง จากข้อความที่อ่าน นักเรียนจงเขียนคำควบกล้ำด้วยตัว ร ไว้พวกหนึ่ง
และคำควบกล้ำด้วยตัว ล ไว้อีกพวกหนึ่ง

คำควบด้วยตัว ร

คำควบด้วยตัว ล

ตัวอย่าง

ปรุง

ปลา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชั่วโมงที่ ๑๐
คู่มือครู

อ่านเพื่อความเข้าใจ

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดค่าให้แล้วจะเข้าใจในเรื่องที่อ่าน โดยสามารถบอกได้ว่าข้อความที่อ่านนั้นมีความสำคัญหรือชื่อเรื่องว่าอะไร

๒. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดค่าให้แล้ว สามารถสรุปเรื่องที่อ่านได้ โดยทำแบบฝึกหัดคาดคะเนเหตุการณ์ที่บุคคลกำลังจะทำได้ถูกต้อง

อุปกรณ์

แผนภูมิข้อความให้หาใจความสำคัญหรือชื่อเรื่อง

๑. ประโยชน์ของมะละกอ ผลได้รับประทานทั้งดิบและสุก ไข่ทำยาและใส่เนื้อให้เปื่อย (ประโยชน์ของมะละกอ)
๒. ชาวเมืองลันเป็นได้อง ๆ คล้ายคนทูก ไม่มีกิ่งก้านสาขา ไม่มีแก่นอย่างต้นไม้ใหญ่ ใบคล้ายใบหูกคา ขึ้นเป็นกอ ๆ (ลักษณะของต้นข้าว)
๓. เราใจกว้างใจน้า ลากเกวียน เราดื่มมันบัวและไข่เนื้อวัวทำกับข้าวอร่อยมาก หนึ่งวัวใจห้าวองเท้า กระเป๋า เข็มขัด (ประโยชน์ของวัว)

วิธีสอนและกิจกรรม

๑. ครูนำการสนทนากับนักเรียนว่าทุกเรื่องผู้เขียนจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่จะบอกผู้อ่านให้ทราบเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งเสมอ ซึ่งจุดมุ่งหมายนี้คือใจความสำคัญของเรื่อง ดังนั้นการอ่านทุกครั้งนักเรียนจะต้องจับใจความให้ได้ โดยนักเรียนตั้งคำถามตัวเองว่า ข้อความที่อ่าน ผู้เขียนต้องการจะบอกอะไรแก่นักเรียน

๒. ครูยกตัวอย่าง โดยนำแผนภูมิข้อความติดบนกระดานให้นักเรียนอ่านในใจ โดยครูเอากล้าขาคำตอบในวงเล็บเขาไว้ก่อน ให้นักเรียนช่วยกันคิดว่าผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอะไร ให้นักเรียนช่วยกันตอบ แล้วครูดึงกระดาษที่คำเฉลยออก

๓. ครูยกตัวอย่างเช่นนี้ที่ละแผนภูมิแล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า การจะทราบจุดมุ่งหมายของข้อความนั้น คือการหาใจความสำคัญของข้อความ ดังนั้นไม่ใ้รีบในการอ่านเพื่อทราบรายละเอียด

เท่านั้น แต่ต้องเก็บใจความสำคัญให้ได้ช่วยเพื่อจำได้ง่าย เพราะการจำรายละเอียดจำได้ยาก แต่การจำใจความสำคัญสั้น ๆ นั้นจำง่าย

๔. ฝึกให้นักเรียนสรุปจากความเข้าใจเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนเล่ารายละเอียดของเรื่องแล้ว นักเรียนสามารถสรุปใจความ คือหายเหตุการณ์ที่จะเกิดต่อเนื่องไปได้

ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังสองครั้ง แล้วให้ทายว่าบุคคลในเรื่องกำลังจะทำอะไร

เช้าวันหนึ่งในฤดูฝน แอ้มแอกจ๊ก พวกบดงามจึงขนเมล็ดข้าวที่หาได้ในฤดูร้อน ออกฝั่งแคด จักจั่นยอมไซตัวหนึ่งเตีเฒ่านมาเห็นเข้า จึงตรงเข้าไปห้ามดงามเพื่อ

(ขอข่าวกิน)
เช้าวันอาทิตย์วันหนึ่ง จ้อยไม่ไปโรงเรียน จึงคิดจะช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าง จ้อยมองไปรอบ ๆ บ้าน เห็นรั้วพระหงสูงและรกมาก จ้อยจึงหยิบมีดไปตัดรั้ว จักจั่นกำลังจะ

(ตัดพระหง)
สมศรียืนอยู่ในครัว คิดว่าเย็นวันนี้จะแกงไก่ แต่ยังไม่เป็นไก่จะมะพร้าว สมศรี

๕. จึงหยิบตะกร้าขึ้นเบา เงินออกจากบ้านไป สมศรีกำลังจะ (ไปตลาด)
๖. ช่วยกันสรุปว่า จากการอ่านรายละเอียดของเรื่องจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ และสามารถคาดเหตุการณ์ที่จะเกิดต่อเนื่องไปได้ นั่นคือสามารถสรุปใจความจากเรื่องที่อ่าน

๗. แจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำ

เฉลยแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ ๑	๑. ก	๒. ง	๓. ข	๔. ก
แบบฝึกหัดที่ ๒	๑. ข	๒. ข	๓. ข	๔. ก

เด็กผู้ชายคนหนึ่งนั่งอยู่ที่ซานบ้านคนเคียว ข้างหน้าของเขามีตะปูสองสาม
ตัว และเขากำลังขอร้องหนึ่ง ข้าง ๆ ตัวเขามีล้อ ๔ ล้อ ลังใหญ่ ๑ ลัง และไม้
สองสามท่อน เด็กคนนี้กำลังจะ

- ก. สร้างรถเด็กเล่น ข. เล่นรถในบ้าน ค. ขอรถเด็กเล่น

ส่วนที่ ๑๑.

คู่มือครู

เขียนจดหมายลาครู

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

- ๑. เขียนจดหมายได้เป็นระเบียบ ถูกแบบฟอร์ม
- ๒. ใช้ภาษาและถ้อยคำในการเขียนจดหมายได้สะดวก เหมาะสมกับบุคคลที่เขียนถึง

อุปกรณ์

- ๑. ตัวอย่างจดหมายลาครูที่ถูกต้องทั้งแบบฟอร์มและข้อความ
- ๒. ตัวอย่างการจำหน่ายของสิ่งครู
- ๓. กระดาษที่ไว้แล้วหนึ่งงานสำหรับ มี

วิธีสอนและกิจกรรม

๑. ครูอธิบายถึงความสำคัญและประโยชน์ของการเขียนจดหมายว่า จดหมายเป็นสื่อกลางในการติดต่อทำความเข้าใจกันระหว่างเพื่อนฝูง อาคันตุกร และผู้ที่เรารู้จัก เป็นการติดต่อที่ไม่ต้องเดินทางไปพบกัน จึงช่วยให้ประหยัดเวลาและค่าเดินทางในการติดต่อ

๒. ครูซักถามนักเรียนว่าทำไมจึงต้องเรียนการเขียนจดหมายลาครู คำตอบที่ได้ควรจะเป็นในแนวดังนี้ (เพื่อเป็นการขออนุญาตลาหยุดเรียน บอกกล่าวถึงสาเหตุของการหยุดเรียน และเป็นหลักฐานในการหยุดเรียนว่าถูกต้องจริง เห็นและยินยอม)

๓. ทบทวนหลักในการเขียนจดหมาย (เขียนโดยใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับบุคคลที่เขียนถึง เขียนให้ถูกแบบฟอร์มและสะอาดอ่านง่าย)

๔. นำตัวอย่างจดหมายลาครูที่สมบูรณ์ให้นักเรียนอ่าน

๕. ครูอธิบายแบบฟอร์มการเขียนจดหมายลาครูตามตัวอย่างดังนี้

- เมื่อเขียนจดหมายถึงครูให้คำชี้แจงว่า เรียนคุณครูประจำชั้น
- เมื่อเขียนจดหมายเสร็จแล้วเขียนคำจูงท้ายว่า โยยความเคารพ
- ใ้คำแทนตัวว่า ดิฉัน เมื่อผู้เขียนเป็นผู้หญิง และให้คำแทนตัวว่าผม เมื่อผู้เขียนเป็นผู้ชาย

- ใจความของจดหมายลาครูควรประกอบด้วยสาเหตุของการหยุดเรียน และจำนวนวันที่ลา
- เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันว่าการหยุดเรียนของนักเรียน ผู้ปกครองรู้เห็นและยินยอม จึงควรมีคำรับรองและชื่อของผู้รับรองซึ่งเป็นผู้ออกครอง ดังแสดงในตัวอย่าง

๖. นำกระดาษสมุดมาแสดงการพับจดหมายที่เขียนเสร็จแล้วให้นักเรียนดู เพื่อจะได้พับจดหมายได้เรียบร้อย ไม่พับให้มีขนาดเล็กหรือใหญ่เกินไป

๗. นำตัวอย่างการจำหน่ายของที่ดินบนกระดาษให้นักเรียนดู อธิบายการจำหน่ายของตามตัวอย่าง การเขียนจดหมายลาครูในท้องปีดเสตมป์ เพราะนักเรียนมักจะถือมาส่งครูเอง

๘. ครูตกลงกับนักเรียนว่า เมื่อนักเรียนหยุดเรียนจะต้องเขียนจดหมายลาครูตามที่เรียนมาส่งครู เพื่อให้นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้จริง และเป็นการฝึกทักษะในการเขียนจดหมาย

๙. แจกแบบฝึกหัด ให้นักเรียนเขียนจดหมายลาครู

ตัวอย่างจดหมายลาครู

บ้านเลขที่ ๓๘ มิถุนายน ตำบลวังขนาย อำเภอท่าม่วง

วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๑๘

เรียน คุณครูประจำชั้นประถมปีที่ ๓ ก

ด้วยดิฉันปวดศีรษะ ไม่สามารถจะมาโรงเรียนได้ ดิฉันขอลาหยุดการเรียนสักหนึ่งวัน รุ่งขึ้นดิฉันจะมาเรียนตามเดิม

ด้วยความเคารพ

ค.ญ. สายใจ วุทธิกุล

ขอรับรองว่าเป็นจริง

นายประสงค์ วุทธิกุล (ผู้ออกครอง)

ตัวอย่างการจดหมายเหตุ

ร
ส่ง

คุณครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ก

โรงเรียนวัดวังขนาย

อ. ทนบุรี

กาญจนบุรี

ชั่วโมงที่ ๑๓
คู่มือครู

เรียงความจากภาพ

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. นักเรียนสามารถตีความจากรูปภาพที่กำหนดให้ โดยสามารถตอบคำถามจากรูป
ในแบบฝึกหัดได้

๒. นักเรียนเขียนเรียงความได้ตามลำดับเหตุการณ์ ได้ใจความครบถ้วน
วิธีสอบและกิจกรรม

๑. ครูแจกภาพชุดให้นักเรียน

๒. สทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาพว่าอะไร ใครทำอะไร ในแต่ละภาพ

ภาพที่ ๑ - เด็กกำลังทำอะไร (เตรียมตัววิ่งแข่ง)

- ชายสองคนทำหน้าที่อะไร (เป็นกรรมการ)

- เด็กตัวโตกำลังทำอะไร (คุยอวดว่าเขาตัวงั้น)

ภาพที่ ๒ - ใครวิ่งนำ (เด็กตัวโต)

ภาพที่ ๓ - เด็กตัวโตทำอะไร (หยุดวิ่ง)

ภาพที่ ๔ - เด็กตัวโตทำอะไร (นั่งหลับใต้อันไม้)

ภาพที่ ๕ - เกิดอะไรขึ้น (เด็กตัวโตขึ้นหันมาตกใจ)

ภาพที่ ๖ - ใครชนะ (เด็กตัวเล็ก)

๓. อภิปรายเกี่ยวกับภาพ

- โดยปกติแล้ว เด็กตัวโตกับเด็กตัวเล็กเมื่อวิ่งแข่งกันใครควรจะ
ชนะ (เด็กตัวโต)

- เด็กตัวโตในเรื่องนี้แพ้เพราะอะไร (ความประมาท)

- เด็กตัวเล็กในเรื่องนี้เป็นคนอย่างไร (อดทน, มีความตั้งใจดี)

- นักเรียนควรเอาตัวอย่างเด็กคนไหน (เด็กตัวเล็ก)

๔. แจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ ๑ เสร็จแล้วเฉลยคำตอบให้นักเรียนตรวจ

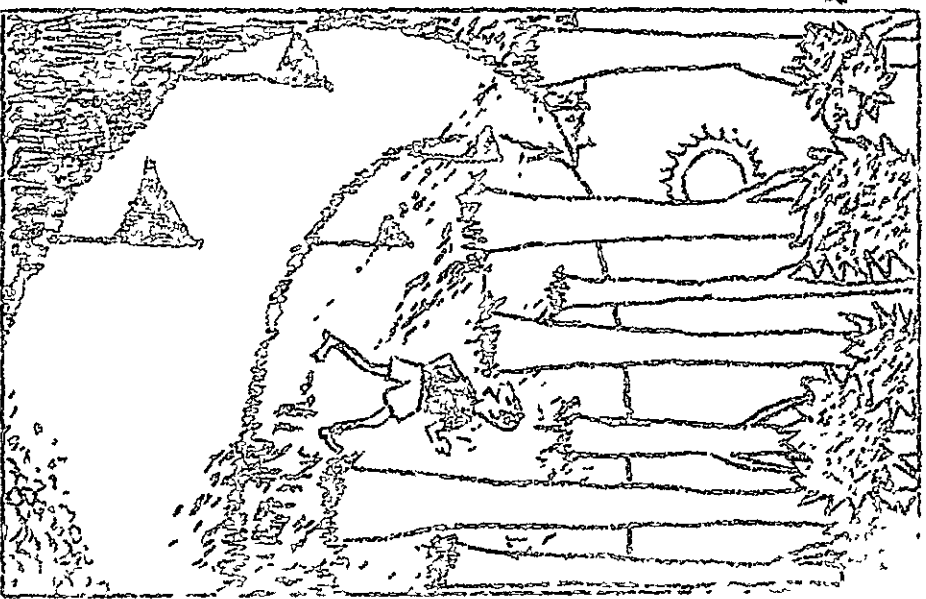
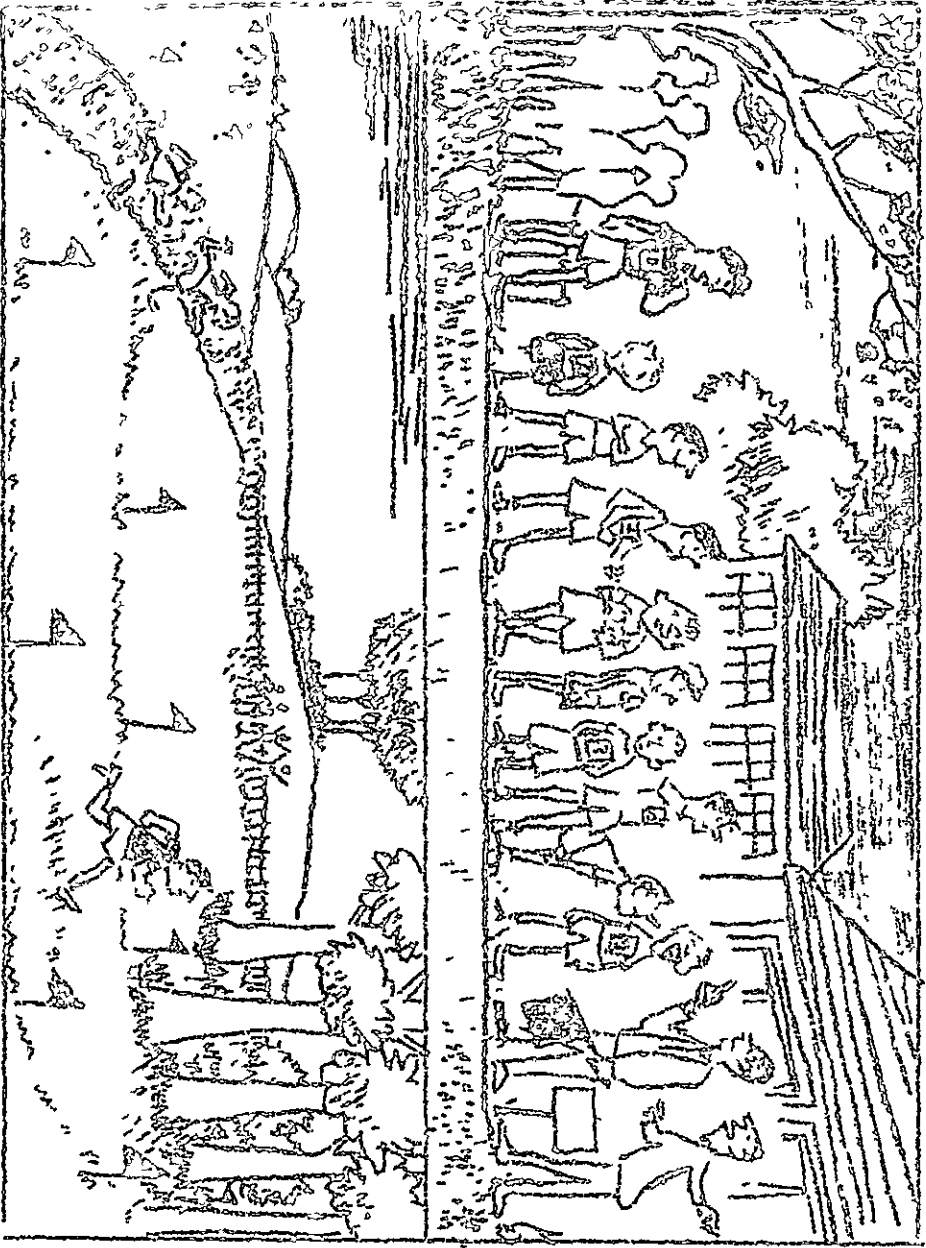
แก่นข้อ

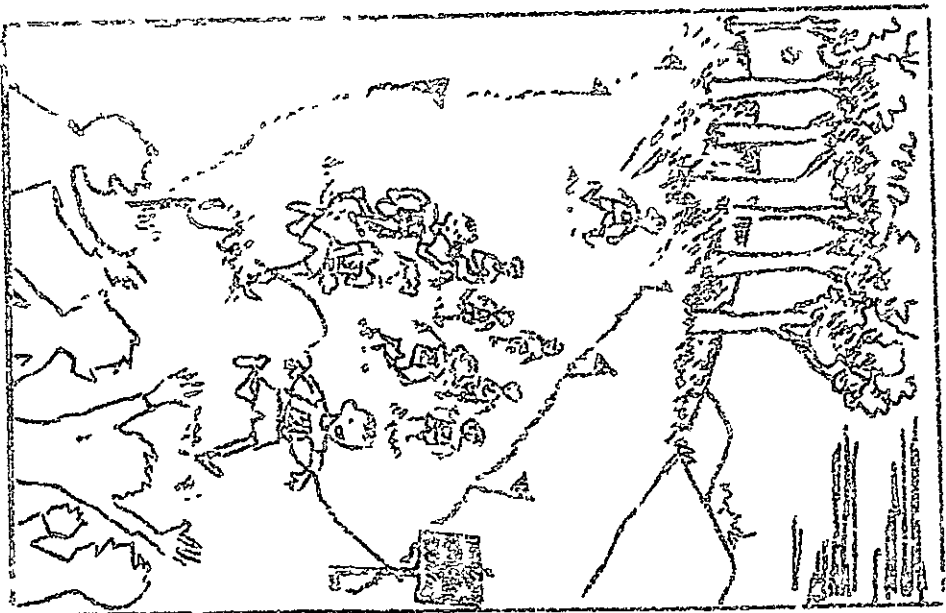
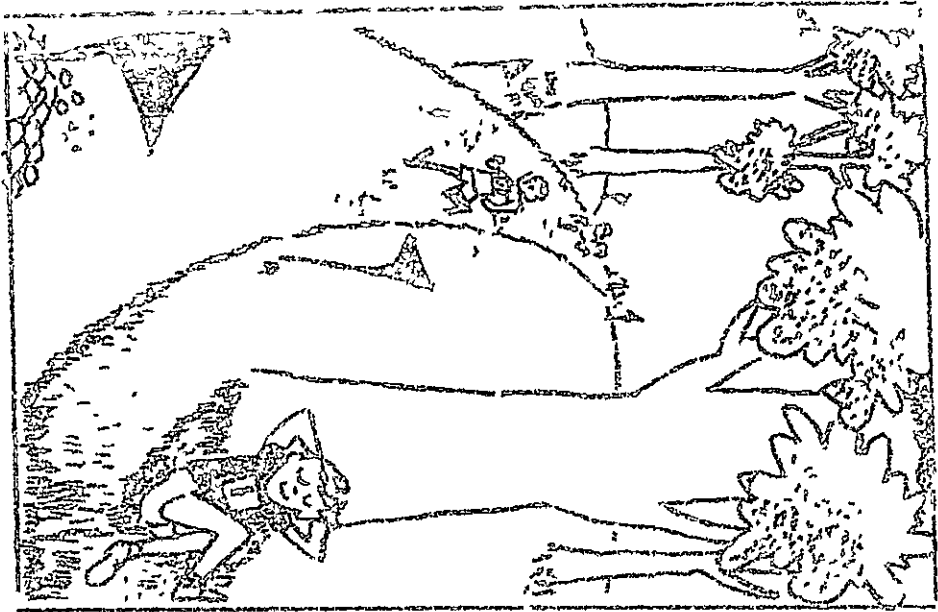
๕. ให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรียงความจากภาพลงบนกระดาษคำ โดยครูคอยช่วยสรุปและแก้ไขเพิ่มเติมให้ ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ช่วยกันเขียนแล้วจรรยาบรรณ
๖. ให้นักเรียนเขียนเรียงความของนักเรียนเอง

เฉลยแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ ๑.

๑. เด็ก ๆ กำลังเตรียมตัววิ่งแข่ง
๒. ผู้ชาย ๒ คน ทหาหน้าที่เป็นกรรมการ
๓. ตอนต้นของการวิ่งแข่ง เด็กผู้ชายตัวโตวิ่งนำหน้า
๔. เด็กชายตัวโตคิดจะหยุดพัก เพราะคิดว่าเขาต้องชนะแน่ ๆ
๕. เด็กชายตัวโตนั่งหับวิตตอนไม่
๖. เด็กชายตัวโตตื่นตื่นมารู้สึกตกใจ เพราะเห็นเด็กคนอื่นวิ่งเลยไป
๗. เด็กผู้ชายตัวเล็กเป็นคนชนะ

แบบฝึกหัดที่ ๑

กำลัง จากรูป จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑. เด็ก ๆ กำลังเตรียมตัวทำอะไร

๒. ผู้ชายสองคนทำหน้าที่เป็นอะไร

๓. ตอนต้นของการวิ่งแข่ง ใครวิ่งนำหน้า

๔. เด็กชายตัวโต คิดจะหยุดพักเพราะอะไร

๕. เด็กชายตัวโตทำอะไรในรูปที่ ๔

๖. เด็กชายตัวโตต้นขื่นมารู้สึกตกใจเพราะเห็นอะไร

๗. ใคร เป็นคนชนะ

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงเขียนเรียงความให้เป็นเรื่องราวประกอบภาพชุดนี้

เรื่อง

ชั่วโมงที่ ๑๓
คู่มือครู

อ่านเรื่องชนเขาเงาะ

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. นักเรียนอ่านเข้าใจ เรื่องชนเขาเงาะได้รวดเร็วภายในเวลา ๑๐ นาที
๒. นักเรียนทราบรูปลักษณะ นิสัย อาหาร การดำรงชีวิต ประเพณีของพวกเงาะโดยสามารถตอบคำถามท้ายเรื่องได้

อุปกรณ์

๑. แผนที่ประเทศไทยติดต่อกับประเทศมาเลเซีย
๒. ภาพเงาะชายหญิง, ภาพคนนีโกร
๓. บัตรคำ - บาลายู, เงาะ, ฝรั่ง, ชาไทย, ก้อย, ขมวด, อพยพ, จาปูน, รั้วควา

วิธีสอนและกิจกรรม

๑. ครูสนทนากับนักเรียนว่า ในประเทศไทยนอกจากคนไทยแล้วยังมีชนชาติอื่นอาศัยอยู่ด้วย ชนชาติอะไรบ้าง ให้นักเรียนช่วยกันตอบ (จีน เขมร ฝรั่ง) นอกจากนี้ยังมีคนบางพวกอาศัยอยู่ในประเทศไทย แต่พวกนี้อยู่ในป่า ยังไปคอยมีความเจริญนัก ได้แก่พวกเงาะหรือที่เรียกว่าก้อย นำภาพเงาะชายหญิงให้นักเรียนดู และเปรียบเทียบกับภาพคนนีโกร

๒. แสดงแผนที่ให้นักเรียนดู ชี้นำบริเวณภาคใต้ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย เดิมเรียกว่าประเทศมาลายู บริเวณนี้เป็นพวกเงาะอาศัยอยู่

ให้นักเรียนดูจากเขตของประเทศไทยด้านทิศเหนือและตะวันตก ซึ่งติดต่อกับประเทศพม่า แถบนี้ก็มีพวกชาวเขาชาวป่าอาศัยอยู่ ไคแก๋ แม้ว เข่า กะเหรี่ยง และชาวเขาเผ่าต่างๆ ชาวเขาชาวป่าเหล่านี้ยังไม่ค่อยเจริญนัก เพราะอาศัยอยู่ตามป่าตามเขาในเขตชายแดน แต่อย่างไรก็ตามชาวป่าชาวเขาเหล่านี้ก็อาศัยอยู่ในประเทศไทย จึงว่านับได้ว่าชนคนไทยด้วย เช่นเดียวกับพวกเงาะ

๓. ให้นักเรียนช่วยกันแยกหัวข้อที่ต้องการทราบเกี่ยวกับเรื่องเงาะ ครูเขียนไว้บนกระดาน แล้วช่วยกันรวบรวมเพิ่มเติม ดังหัวข้อต่อไปนี้

- พกเงาะอาศัยอยู่ที่ไหน
- บิลักษณะรูปร่างอย่างไร
- ชอบกินอะไร เนื้อเงาะ
- บิ้อาชีพอะไร
- พกภาษาอะไร
- อาวุธของพวกเงาะอะไร
- ไร่เงาะ ไร่ของเงาะมีอะไรบ้าง

๔. สอนคำยาก โดยนำบัตรคำให้นักเรียนดู ครูอ่านให้ฟัง แล้วนักเรียนอ่านตาม แล้วอธิบายความหมายของคำ คำเนั้นการสนที่ละคำ

มลายู - มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทยทางตอนใต้ ปัจจุบันเรียกว่า
มาเลเซีย

เงาะ

เม็ง }
ชาก } - กบป่าพวกหนึ่ง
ก้อย }

ขมด - บิควนให้เจ็บ

อพยพ - ย้ายครอบครัวจากถิ่นหนึ่งไปอยู่อีกถิ่นหนึ่ง

สมบุรณ์ - เก็บเกี่ยว

รังควาน - รบกวน

จำปูน - เว้นไม่พบชนิดหนึ่งในตระกูลลำควน และนมแมว ดอกกลม ๆ
เหี่ยวคายน้ำก้อย กลีบหนา ภายนอกสีเขียว ๆ ภายในกลีบ
สีขาว ๆ มีกลิ่นหอมมาก บิตามป่าทางภาคใต้

จอง - ภาชนะสำหรับใส่ของ, ตะกร้า

หีบ - กระทบ

ลูกดอก - อาวุธของพวกเงาะ ทำด้วยไม้แหลมทวยาคือ ไม้ป่าในไม้คอง

๕. ให้นักเรียนอ่านเรื่องชนเผ่าเงาะ เพื่อเก็บใจความบาทหัวข้อบนกระดาน
๖. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง
๗. เค้ายคำศัพท์ให้นักเรียนตรวจเอง
๘. ให้นักเรียนกองวาดรูปพวกเงาะ ลูกดอก จอง และหีบ

เค้ายแบบฝึกหัด

๑. ข
๒. ก
๓. ข
๔. ง
๕. ค
๖. ง
๗. ก
๘. ข
๙. ง
๑๐. ข

ชนเผ่าเงาะ

พวกเงาะ เป็นชนเผ่าหนึ่งมีอยู่หลายพวก ทางภาคใต้ของประเทศไทย ตลอดไปจนถึงมลายู ชนเผ่านี้ภาษาไทยเรียกว่า พวกเงาะ ภาษามลายูเรียกว่า เหม็ง หรือฮาโก แต่พวกนี้เรียกตัวเองว่า ก้อย

รูปร่างลักษณะของพวกก้อย มีรูปร่างเตี้ย ตาแหลม จมูกแบนกว้าง ปากค่อนข้างหนา แต่ไม่เจือเหมือนพวกนีโกรในแอฟริกา เส้นผมอ่อนและขมวด ผิวเนื้อดำเงาแดง ผู้ชายไว้ผมกลบรอบศีรษะ ผู้หญิงบางคนไว้ผมยาวทำเป็นมวยผม อยู่คานหลัง แต่ส่วนมากตัดผมสั้น

พวกก้อยฉลาดมีความจำดี แต่ค่อนข้างฉลาดกลัว ไม่กล้า ชอบเก็บของป่ามาแลกอาหารตามหมู่บ้าน เช่น คัทหวาย ทุ้ม หาน้ำมันยาง ไม้หอมเพาะปลูก และเลี้ยงสัตว์ พวกก้อยนี้จะสานตระกร้าหวายหรือใบเตย เรียกว่า จอง ผู้ชายก้อยจะออกหากินและหาของป่าในป่าไกล ๆ ส่วนผู้หญิงก้อย จะซุกมันไว้เป็นอาหาร

ที่อยู่ของพวกก้อย เรียกว่า ทัพ โดยนำเอาไม้มาวางเป็นเส้า และหลังคามุงด้วยใบไม้ ส่วนใหญ่จึงกันฝนไปได้ ในฤดูฝนจึงไปอยู่ตามถ้ำ พวกก้อยชอบอยู่รวมกันเป็นหมู่ และอพยพโยกย้ายที่อยู่บ่อย ๆ โดยจะหาที่ตั้งหลักแหล่งใกล้ธารน้ำ และมีเผือกมันพอที่จะ เป็นอาหารอย่างสมบูรณ์ ถ้าเผือกมันในถ้ำนั้นหมด หรือมีคนในหมู่บ้านตาย ก็จะอพยพย้ายไปอยู่แห่งใหม่ อาหารของพวกนี้ตามปกติจะกินเผือกมัน

และผลไม้เป็นอาหาร จะนำของป่าที่หาได้ไปแลกข้าวในหมู่บ้าน เพื่อเก็บไว้กินต่อไป พวกก็อยชอบกินค่างโดยย่างเผาไฟไว้กินเป็นประจำ

ภาษาพูดมีคำไชนอย จึงต้องใจภาษาไทย และภาษามลายูอยู่จำนวนมาก พวกก็อยหรือพวกเงาะชอบตีแคง กังนั้นพวกเครื่องนุ่งห่มจึงชอบใช้ผ้าสีแคง หญิงที่ยังไม่แต่งงานจะใส่คุ่มหู โดยใช้ดอกไม้เป็นคุ่มหูห้อยเป็นพวง โดยชอบใช้ดอกไม้จำปูน เป็นเครื่องประดับ มีหวีทำด้วยไม้ไผ่จักเป็นซี่แล้วเขียนลวดลายด้วยสีต่าง ๆ หรือใช้ตะกั่วฉาบเป็นลวดลายใช้ประดับขมขมหญิงจะสวมกำไลหรือสายสร้อยรอบข้อมือ เมื่อกำลังเป็นเครื่องแต่งตัว

อาวุธใช้ลูกดอกสำหรับเข่าในไม้กลอง ลูกดอกทำด้วยไม้เหลาให้แหลม ทาด้วยยางน่อง ซึ่งเป็นยาพิษชนิดหนึ่ง เวลาจะบรรจุกลองมีปุยอัดไว้ให้แน่นเพื่ออัดลม ส่งให้ลูกดอกแรง เมื่อเวลายิงจึงมีเสียงดังฉลิวะ

พวกเงาะมีเครื่องดนตรี ก็คือ กลอง ปี่ และจะเข้สองสาย ทำด้วยไม้ไผ่ผ่าซีก เวลาเต้นและรำใช้กรับประกอบจังหวะ พวกเงาะชอบขับร้องและพ้อนรำ

พวกเงาะนับถือผีและนางไม้ ส่วนมากนับถือผีป่า เมื่อพวกเงาะตายจะฝังศพไม่เผา แต่ฝังไว้ดิน ๆ แล้วย้ายทับเพราะกลัวผีมารังควาญ และกลัวเสียมา
คูกิน

แบบฝึกหัด

คำสั่ง ตอบคำถามต่อไปนี้

๑. พวกเขาจะอยู่ทางไหนของประเทศไทย

ก. ทางเหนือ ข. ทางใต้ ค. ตะวันออก ง. ตะวันตก

๒. พวกก็อยมีรูปร่างอย่างไร

ก. สูงใหญ่ ข. อ้วน ค. เตี้ย ง. ตัวเล็ก

๓. พวกก็อยมีนิสัยอย่างไร

ก. คุร้าย ข. ซลาดกั่ว ค. ซี้ไม่โท ง. ใจคียี่มง่าย

๔. พวกก็อยกินอะไรเป็นอาหารประจำ

ก. ข้าว ข. คางเผาไฟ ค. เนื้อสัตว์ ง. เนื้อกมัน

๕. พวกเขาจะคำรุงซี่พด้วยอาชีพอะไร

ก. เพาะปลูก ข. เลี้ยงสัตว์ ค. เก็บของป่า ง. ทำนา

๖. ภาชนะใส่ของ ของพวกก็อยเรียกว่า จอง ทำด้วยอะไร

ก. ไม้ไผ่ ข. หวาย ค. ใบเตย ง. หวายหรือใบเตย

๗. ทัพ ก็ืออะไร

ก. กระท่อม ข. เครื่องประดับ ค. ภาชนะใส่ของ ง. อาหาร

๘. พวกก็อยจะนำของป่าที่หาได้ไปแลกอะไร

ก. เสื้อผ้า ข. ข้าว ค. ยารักษาโรค ง. เหลือ

๙. พวกเงาะชอบสีอะไร

ก. สีขาว ข. สีเหลือง ก. สีเขียว ง. สีแดง

๑๐. เมื่อมีคนตาย พวกเงาะจัดการศพอย่างไร

ก. เผา ข. ฝัง ค. หิ้งน้ำ ง. ปล่อยให้กิน

ใบ้ โน้มนำที่ ๑๘
กุ่มีอกร

อ่านเรื่องย่อเรื่องเงาะป่า

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

- ๑. อ่านใบ้ใจได้รวดเร็วในเวลา ๖๖ นาที และเก็บใจความสำคัญได้ โดยสามารถทำแบบฝึกหัดท่านเรื่องได้
- ๒. นักเรียนเล่าเรื่องโดยมีเหตุการณ์ประกอบได้ถูกต้องตามลำดับเหตุการณ์

อุปกรณ์

หุ่นตัวละครในเรื่องเงาะป่า

- สมพลา, สเนา, ลำหับ, ไม้ไผ่

วิธีสอนและกิจกรรม

- ๑. นำหุ่นตัวละครในเรื่องเงาะป่าให้นักเรียนดู แล้วสนทนาว่าพวกเงาะมีรูปร่างลักษณะอย่างไร
- ๒. สนทนาเกี่ยวกับที่มาของเรื่องเงาะป่าดังนี้

บทละครเรื่องเงาะป่านี้ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชนิพนธ์ขึ้นโดยได้ทรงนำเรื่องราว คำศัพท์ จากนายคณิง ซึ่งเป็นเด็กชาวป่า พวกเงาะ พระองค์ได้ทรงอ่านนายคณิงมาตั้งแต่ยัง เรื่องเงาะป่าเป็นบทละครที่มีนิยมและรู้จักกันแพร่หลาย

- ๓. แจกบทอ่านเรื่องย่อเรื่องเงาะป่าให้นักเรียนอ่านไปใจ เชิดเก็บใจความ ใช้เวลา ๖๐ นาที
- ๔. ให้นักเรียนเล่นละครเรื่องเงาะป่า โดยทำหุ่นเจ็ดตัวละครในเรื่องเงาะประกอบให้นักเรียนที่ด้อยทุนรางวัล ลำหับ แสดงเป็นลำหับ คนที่ด้อยทุนสมพลา ก็แสดงเป็นสมพลา เจเนียงสี่คน คนที่ด้อยทุนจะครเจ้าเรื่องด้วยคำพูดของตนเอง และเด็กหุ่นประกอบไปด้วย

- ลำหับ - ฉันคือลำหับเป็นลูกสาวคนโตของครอบครัวเงาะครอบครัวหนึ่ง
- ไม้ไผ่ - ฉันคือไม้ไผ่เป็นน้องของพี่ลำหับ
- สเนา - ฉันคือสเนา เป็นคนนั้นนางของลำหับ
- สมพลา - ฉันคือสมพลาเป็นคนรักของลำหับ

ชมพอลากับไม้ไผ่คุยกัน

- ไม้ไผ่ - ชื่นชมพอลาเก่งจังเลย พึ่งปลูกคอกแหม่มาก ยิ่งเสียดัวใหญ่เสียตายเลย
แหมชอบพี่จัง
- ชมพอลา - อยายอพี่เลย ที่เจอบึงลูกคอกทุกวัน ถ้าไปไม้ไผ่ก็ตั้งแค้นยิ่งแค้น
เหมือนกัน วันนี้จะขอความช่วยเหลือจากไม้ไผ่สักหน่อย พี่อยาก
พบพี่สาวของเธอ ขอให้ช่วยหาทางให้ลำหับมารวมกับพี่ที่สวนดอกไม้
สักหน่อย พี่ขอฝากเล่มเสื้อและจดหมายไปให้นางด้วย
- ไม้ไผ่ - พี่สาวของผมก็ همینแล้วนี่ครับชื่อสเนา แคร์สิกว่าพี่สาวของผมก็ไม่ได้
รักสเนา แต่คงตามใจพอ เอาเถอะผมจะหาทางมาให้พี่สาวของผม
มาพบพี่ให้ได้

ไม้ไผ่พบกับลำหับ

- ไม้ไผ่ - วันนี้ไปเที่ยวชมป่ากันไหม คอเนื่ออกไม้กำลังบานเต็มป่าส่งกลิ่นหอม
- ลำหับ - พี่อยากไปขอป่าเก็บดอกไม้จัง เราไปกันวันนี้เลยนะจ๊ะ
- ลำหับชมดอกไม้ - อ้อ คอกนี้กำลังบาน สวยจัง หอบด้วย ต้นไม้ก็หอมดีใจจัง มีเสื้อ
ปักดอกไม้กันใหญ่ สวย ๆ ทั้งนั้น ดอกไม้ที่รัก มีเสื้อปักชอม
- ลำหับกุกกุก - ว้าย ช่วยด้วย งู งู ช่วยด้วย
- ชมพอลาออกมาช่วย - นี่นะ เจ้างูร้ายตายเสียเถอะ เคาไม้ตีให้ตายเดย เหนอยมารัก
แซเหล้าหับใจ

ชมพอลาเจรจากับลำหับ

- ชมพอลา - ขึ้นแควหรือ
- ลำหับ - ฉันชอบถูกท่านมากที่มาช่วยไว้ มีเซนนั่นแล้วฉันคงกุกกุก
- ชมพอลา - ไรเป็นไรจ๊ะ เพราะฉันรักเธอมานานแล้ว หวังว่าเธอคงเข้าใจฉัน
- ลำหับ - จ๊ะ ฉันก็รักท่าน แต่ฉันมีคูนั่นแล้วจะทำอย่างไร
- ชมพอลา - ฉันจะพยายามหาทางไปให้เธอแต่งงานกับเจ้าสเนา

ลำหับแต่งงานกับสเนาและกำลังเดินทางไปที่อยู่ของสเนา ชมพอลาก็เข้ามา
จึงควานางลำหับไปอยู่ในถ้ำไผ่ฯ วันหนึ่งชมพอลาออกไปหาอาหารพบกับสเนาจึงต่อสู้กัน

- ธเนศ - เราอุตส่าห์ตามเจ้ามาหลายวันแล้ว วันนี้ได้พบเจ้า เราจะต้องฆ่าเจ้าให้หายแค้น
- ชมพลา - ที่เราทำไปเพราะเราจับสำหรับรักกัน ขอให้ท่านยกโทษให้เราและอย่าได้ขัดขวางเราเลย
- ธเนศ - ไม่ได้ เจ้าแย่งคนรักของเราไป ทำให้เราอับอายขายหน้าชาวบ้าน เราจะต้องฆ่าเจ้าให้ได้
- ทั้งคู่อดสูกัน พี่ชายของธเนศยิงลูกศรออกถูกชมพลาบาดเจ็บ แล้ววิ่งหนีไปพบอำมาตย์
- อำมาตย์ - โชคดีอะไรไป ใครทำที่ โชคดีจะหาอย่างไรกันดี
- ชมพลา - พี่ถูกพี่ชายของธเนศยิง เวลานี้เขากำลังตามมา พี่คงจะต้องตาย พี่ขอโทษของลูกพี่ไปอยู่กับธเนศเสียเถิด
- อำมาตย์ - ถึงอย่างไรฉันก็จะไม่จับไปอยู่กับธเนศ ถ้าพี่ตายฉันก็ขอตายตาม (เอาเหล็กแทงตัวตาย)

ธเนศตามมาพบชมพลาที่คำหับมรตายก็เสียใจ

- ธเนศ - โชคดีเราเป็นต้นเหตุให้ทั้งสองต้องตาย เราไม่ควรขัดขวางเขาเลย โชคดี เราเสียใจนัก เราฆ่าตัวตายเสียดีกว่า

๕. ตอบคำถามท้ายเรื่องเป็นการบ้าน

เฉลยแบบฝึกหัด

๑. ข	๖. ค
๒. ก	๗. ข
๓. ก	๘. ก
๔. ก	๙. ข
๕. ข	๑๐. ค

เรื่องย่อ เรื่องเงาะป่า

มีครอบครัวเงาะครอบครัวหนึ่ง มีลูกสาวคนโตชื่อ ลำหับ ลูกชายชื่อ ไม้ไผ่

ลำหับเป็นคนสวย เป็นที่ชอบใจของชายหนุ่มในหมู่บ้านนั้น ฮเนา เงาะหนุ่มผู้หนึ่ง
หลงรักลำหับ และให้พ่อมาขอไปเป็นคู่ แต่ยังไม่ได้แต่งงาน เงาะหนุ่มอีกผู้หนึ่ง

ชื่อ ขมพลา หลงรักนางลำหับเช่นกัน จึงหาวิธีผูกมิตรกับไม้ไผ่ ขมพลาเป็นกณมี

ฝีมือยิ่งลูกคอกเก่ง ทำให้ไม้ไผ่และกณมีนิยมชมชอบมาก วันหนึ่ง ขมพลายิงเสือใหญ่

ตาย ยิ่งทำให้เงาะทั้งสองยกย่องขมพลายิ่งขึ้น ขมพลาบอกไม้ไผ่ว่า เขารักลำหับ

และขอให้ไม้ไผ่เป็นสื่อ เขาฝากคอกจำปูน และตัดเล็บเสือที่ยิงได้ฝากไปให้นาง

เป็นเครื่องหมายรัก

ไม้ไผ่นำของขวัญจากขมพลาไปให้พี่สาว และบอกนางลำหับว่า ขมพลา

หลงรักนางมาก และไม้ไผ่ก็ออกอุบายชวนพี่สาวให้ไปเที่ยวป่าชมดอกไม้ ซึ่งกำลัง

บานมีสีสดสวยและส่งกลิ่นหอมคลอบป่า ทั้งนี้เพื่อให้ขมพลาได้มีโอกาสพบ และ

ฝากรักกับพี่สาว ในวันที่นางลำหับออกไปเที่ยววันนั้น ขณะกำลังเก็บดอกไม้ถูกงูรักที่

แฉน นางตกใจจนสลบไป ขมพลาจึงแอบอยู่ใกล้ ๆ รีบออกมาช่วยตั้งงูตาย และใช้น้ำ

น้าระพรมนางให้ฟื้น เมื่อลำหับฟื้นก็ชอบใจที่ขมพลาได้ช่วยชีวิตไว้ ขมพลาจึงได้

โอกาสแสดงความรักค่อนาง นางก็รักตอบ

ครั้นต่อมาถึงวันแต่งงาน ฮเนาและลำหับ เมื่อเสร็จพิธีและพ่อแม่ได้มอบ

ตัวนางลำหับให้ฮเนาแล้ว ฮเนาก็พานางออกเดินทางไปที่อยู่ของตน ระหว่าง

เดินทาง เพื่อนของชมพลาช่วยชมพลาให้พานางหนีไปซ่อนอยู่ในถ้ำแห่งหนึ่ง ฮเนา
 เสียใจมากได้ออกติดตามจนพบชมพลาในวันหนึ่ง ขณะที่ชมพลาออกจากถ้ำมาหาอาหาร
 ทั้งสองคนได้ต่อสู้กัน ในขณะที่พอคิพี่ชายฮเนาซึ่งมาช่วยน้องชายคนหนานางลำหับมา
 พบคนทั้งสองเข้า จึงยิงชมพลาด้วยลูกดอก ชมพลาได้รับบาดเจ็บจึงวิ่งหนีเข้าป่าไป
 พอคิกับนางลำหับซึ่งออกมาตามสามี ชมพลาทนพิษลูกดอกไม่ไหวก็สิ้นใจ ก่อนตายก็
 เเล่ความให้นางฟัง และขอให้นางกลับไปอยู่กับฮเนา นางลำหับมีความรักและ
 ซื่อสัตย์ต่อชมพลาและเสียใจมาก จึงแทงตัวตายตาม ครั้นฮเนาได้เห็นศพคนทั้งสอง
 ก็เห็นใจในความรักและเสียใจที่ตนเป็นต้นเหตุทำลายความรักและความสุขของคน
 ทั้งสอง จึงแทงตัวตายตามไปด้วย

แบบฝึกหัด

คำสั่ง จงเขียนวงกลมล้อมรอบข้อที่ถูกต้อง

๑. ชมพละมีฝีมือทางไหน
 - ก. ทำอาหาร
 - ข. บึงลูกคอก
 - ค. เก็บดอกไม้
๒. คณิ่งเป็นอะไรกับไม้ไผ่
 - ก. เพื่อน
 - ข. น้อง
 - ค. พ่อ
๓. ชมพละฝากของขวัญอะไรให้กับลำหับ
 - ก. ดอกจำปูนและเล็บเสือ
 - ข. ผ้าเช็ดหน้า
 - ค. ดอกไม้แดง
๔. ใครชวนนางลำหับไปชมป่า
 - ก. ไม้ไผ่
 - ข. ฮเนา
 - ค. ชมพละ
๕. ขณะชมดอกไม้นางลำหับสลบไปเพราะอะไร
 - ก. ถูกงูรัด
 - ข. ถูกงูกัด
 - ค. หกล้มหัวฟาดพื้น
๖. ใครติงและช่วยนางลำหับให้ฟื้น
 - ก. ไม้ไผ่
 - ข. คณิ่ง
 - ค. ชมพละ
๗. ลำหับรักใคร่
 - ก. ฮเนา
 - ข. ชมพละ
 - ค. ไม่รักใคร่เลย
๘. ใครแต่งงานกับนางลำหับ
 - ก. ฮเนา
 - ข. ชมพละ
 - ค. คณิ่ง

๙. ใคร เป็นคนฆ่าฉมพล

ก. ฮเนา

ข. พี่ชายของฮเนา

ค. ลำหับ

๑๐. เมื่อฉมพลตายแล้ว ลำหับทำอย่างไร

ก. กลับไปอยู่กับฮเนา

ข. อยู่คนเดียวในป่า

ค. ฆ่าตัวตาย

ชั่วโมงที่ ๑๕
คู่มือครู

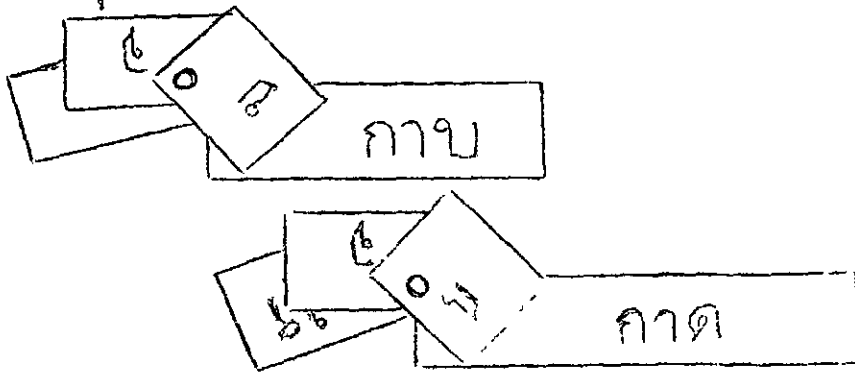
คำที่สะกดด้วยแม่ กย และแม่ กก

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

- ๑. พุฒสรุปหลักเกณฑ์คำที่สะกดด้วยแม่ กย และแม่ กก ได้ด้วยตัวเอง
- ๒. เขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กย และแม่ กก ได้ถูกต้อง

อุปกรณ์

บัตรพยัญชนะคำ แม่ กย และแม่ กก

วิธีสอนและกิจกรรม

- ๑. ครูนำบัตรพยัญชนะคำแม่ กย ให้นักเรียนอ่าน โดยเก็บบัตรที่สะกดด้วยแม่ กย ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และที่สะกดด้วยแม่ กก ให้นักเรียนอ่านได้ค่อง ให้นักเรียนช่วยกันบอกคำที่สะกดด้วยแม่ กย

ครูเขียนบนกระดาน

- ๒. ครูให้นักเรียนสรุปเป็นหลักการว่า คำที่สะกดด้วยแม่ กย ก็คือคำที่สะกดด้วยตัว บ
- ๓. ครูบอกนักเรียนว่าคำที่สะกดด้วยแม่ กย นอกจากจะสะกดด้วยตัว บ แล้วยังสะกดด้วยตัวอื่นได้อีก

ครูเขียนคำว่า รูป ลงบนกระดานแล้วให้นักเรียนอ่าน
เขียนคำว่า รูป ลงบนกระดานแล้วให้นักเรียนอ่าน
ถามนักเรียนว่าอ่านเหมือนกัน หรืออ่านต่างกัน (เหมือนกัน)

ครูเขียนคำว่า กาย ลงบนกระดานให้นักเรียนอ่าน

เขียนคำว่า ภาพ ลงบนกระดานให้นักเรียนอ่าน

ถามนักเรียนว่าอ่านเหมือนกันหรือต่างกัน (เหมือนกัน)

๔. ให้นักเรียนช่วยกันคิดว่าที่สะกดด้วยแม่ กย ที่สะกดด้วยตัวอื่นนอกจากตัว บ

๕. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า นอกจากตัว บ แล้วยังมีตัว พ ป ที่เป็นตัวสะกดในแม่ กย

๖. ครูสอนคำที่สะกดด้วยแม่ กค เช่นเดียวกับแม่ กย โดยนำบัตรหมุนผสมคำแม่ กค

ให้นักเรียนอ่าน แล้วให้นักเรียนสรุปว่าคำที่สะกดด้วยแม่ กค ก็คือคำที่สะกดด้วยตัว ค

๗. ครูบอกให้นักเรียนว่าคำที่สะกดด้วยแม่ กค นอกจากสะกดด้วยตัว ค แล้วยังสะกดด้วยตัวอื่นอีกอีกเช่นกัน

ครูเขียนคำว่า พืด ลงบนกระดานให้นักเรียนอ่าน

เขียนคำว่า พิษ ลงบนกระดานให้นักเรียนอ่าน

ถามนักเรียนว่าอ่านเหมือนกัน หรืออ่านต่างกัน (เหมือนกัน)

ครูเขียนคำว่า กาด ลงบนกระดานให้นักเรียนอ่าน

เขียนคำว่า กาศ ลงบนกระดานให้นักเรียนอ่าน

ถามนักเรียนว่าอ่านเหมือนกัน หรืออ่านต่างกัน (เหมือนกัน)

ครูเขียนคำว่า บาด ลงบนกระดานให้นักเรียนอ่าน

เขียนคำว่า บาท ลงบนกระดานให้นักเรียนอ่าน

ถามนักเรียนว่าอ่านเหมือนกัน หรืออ่านต่างกัน (เหมือนกัน)

๘. ให้นักเรียนช่วยกันคิดว่าที่สะกดด้วยแม่ กค ที่สะกดด้วยตัวอื่นนอกจากตัว ค เช่น

กวางวิฑู ประสูติ วันพุธ ประชาข อากาศ สาส์น

๙. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่านอกจากตัว ค แล้วยังมีตัว ช ศ ส ห ฐ ต จ ถ เป็นตัวสะกดในแม่กคอีกด้วย

๑๐. แจกแบบฝึกหัดให้นักเรียน อธิบายวิธีทำ แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

ขอยแบบฝึกหัด

- แบบฝึกหัดที่ ๑.
๑. กราก	๒. กัด
๓. จัก	๔. ฉาก
๕. ชุก	๖. หาย
๗. แสบ	๘. โลบ
๙. เสียบ	๑๐. เจ็บ

- แบบฝึกหัดที่ ๒.
๑. มาท
 ๒. รอบกอม
 ๓. รูป
 ๔. ประสูติ
 ๕. พิกพ

- แบบฝึกหัดที่ ๓
๑. แสบ ภาพ
 ๒. ปกิมิติ องอาจ
 ๓. ประกาศ มาทร
 ๔. กบ สิบ
 ๕. ยาม ถาม
 ๖. บันดาค สังหาร
 ๗. กระดาน แรชากุ

๑. คำที่สะกดด้วยแมกม ก็คือคำที่สะกดด้วยตัว บ พ และ ป เช่น จับ รูป ศพ

๒. คำที่สะกดด้วยแมกค ก็คือคำที่สะกดด้วยตัว ค และ ศ ล ช ท ฐ ค จ

เช่น พัก อากาศ ประสาท

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง อาจารย์ให้คำที่สะกดด้วยแมกมให้นักเรียนเขียนคำที่สะกดด้วยแมกม และ
 อาจารย์ให้คำที่สะกดด้วยแมกคให้นักเรียนเขียนคำที่สะกดด้วยแมกค โดยให้
 ทั้งสองคำใช้พยัญชนะต้นและสระเหมือนกัน

<u>ตัวอย่าง</u>	กั - กัก	ชาค - ชาบ
๑. กราบ -		๖. หาค -
๒. กัป -		๗. แสก -
๓. จับ -		๘. โลก -
๔. ฉาบ -		๙. เสียด -
๕. ชุบ -		๑๐. เจ็ด -

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงขีดเส้นใต้คำที่มีตัวสะกดต่างจากคำอื่น

ตัวอย่าง ราช สุบ จัก คำรวจ

๑. หอบ ศพ บาท กะกรุป

๒. ส่าหัส ทรหด รอบกอบ ฟิช

๓. พระพุทธ รูป สะอาด คววจิต
 ๔. รูป ประกอบ ภาพ ประสูติ
 ๕. พิภพ โอกาส องอาจ พินาศ

แบบฝึกหัดที่ ๓

คำสั่ง จงขีดเส้นใต้คำที่มีตัวสะกดเหมือนกับคำที่กำหนดให้

<u>ตัวอย่าง</u>	พบ	ขาด	ชูป	ตาม	ทาบ
๑.	ชาบ	สวຍ	ภาพ	แสบ	มาก
๒.	อากาศ	ปฏิบัติ	องอาจ	เห็น	ปลุก
๓.	พืช	ความรู้	สงสาร	ประกาศ	มาตร
๔.	รูป	กัน	กบ	สืบ	นั้น
๕.	ตาม	ยาม	ฉาบ	นัก	แตก
๖.	บิน	บันดาล	สังหาร	บัตร	น้ำปลา
๗.	สังเกต	กระดาน	จำนวน	แรชาตุ	ประโยค

๕. นำบัตรคำประสมให้นักเรียนดู โดยพับคำที่มาประสมไว้ก่อน ให้นักเรียนดูคำหลัก
 เช่น คำว่าคือใจ พับคำว่าคือไว้ข้างหลัง ให้นักเรียนดูแค่คำ ใจ แล้วพลิกบัตรอีกด้าน
 หนึ่ง ให้นักเรียนดูคำว่าคือ แล้วครูจึงกางบัตรทั้งสองส่วนให้นักเรียนเห็นทั้งคำประสม
 ใจคือ ครูอธิบายว่าเมื่อเอาสองคำมาประกบกัน จะเกิดเป็นคำใหม่ที่มีความหมาย
 ใหม่ต่างกันไป

ใจ	คือ	ใจ	คือ

๖. นำบัตรคำอื่นแสดงให้นักเรียนดูทีละคำ เช่นเดียวกับคำแรก แล้วให้นักเรียนช่วย
 กันอธิบายความหมายของคำ
๗. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า คำหนึ่ง ๆ อาจประกอบด้วยคำอื่นทำให้เกิดคำใหม่ที่มีความ
 หมายต่างกันออกไป โดยอาจเอามาต่อข้างหน้าคำ หรือข้างหลังคำก็ได้ เช่น
คือใจ	ใจคือ
บางใจ	ใจหาย
เสียใจ	ใจเสีย
๘. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดสร้างคำ ประสมในตอนที่หนึ่ง และทำแบบฝึกหัดแต่งประโยค
 ในแบบฝึกหัดตอนที่ ๒
๙. ให้นักเรียนคิด และท่องจำบทประพันธ์นี้ในการบ้าน

ใฝ่ใจให้ท่านนี้

ใฝ่ใจให้ท่านนี้	นอกในมีแลใหม่ใส
ใครใคร่แลของโย	อันใคร่ชื้อบ่าไหลหลง
ใสกลสะโกไบ้	ทั้งคำไค้และไหญ่ยง
ไกลไบ้แลไช้ง	(ใช้ให้) คงคำบังคับ

คำสั่ง จงหากำมาประกอบกับคำที่กำหนดให้

<u>ตัวอย่าง</u>	ใจ	ก็ใจ	เสียใจ	หายใจ
๑. ใฝ่				
๒. ใน				
๓. ไช้				
๔. ใส				
๕. ไบ				

คำสั่ง จงนำคำที่กำหนดให้แต่งประโยค

<u>ตัวอย่าง</u>	<u>ไบ</u>	เรือไบแล่นอยู่ในทะเล
๑. ไหญ่		
๒. ใคร		
๓. ใหม่		
๔. ไค้		
๕. ใส		

หัวข้อที่ ๑๗.

คู่มือครู

หลักภาษา คำพ้องเสียงที่ใกล้เคียง และไขว่หมาย

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. เขียนคำที่ใช้ไขว่หมายตามคำบอกได้ถูกต้องทุกคำ

๒. เลือกใช้คำใกล้เคียงสมกับประโยค โดยสามารถเลือกคำพ้องเสียงที่ไขว่หมาย และไขว่หมายที่ให้ในวงเล็บท้ายประโยคใส่ในประโยคได้ถูกต้อง

อุปกรณ์

๑. แผนภูมิคำที่ใช้ไขว่หมาย "ผู้ใหญ่หาผ้าใหม่"

๒. บัตรคำพ้องเสียง - ใจ ใจ, ให้ ให้, ใส่ ใส่, ไขว่ ไขว่, ใต้ ใต้, ไหล ไหล

วิธีสอนและกิจกรรม

๑. ทบทวนคำที่ใช้ไขว่หมาย "ผู้ใหญ่หาผ้าใหม่" "ใจใจให้ท่านนี้"

๒. ครูบอกนักเรียนว่า นอกจากบทประพันธ์แล้ว ยังมีอีกบทหนึ่งที่ใช้คำไขว่หมาย ซึ่งคำประพันธ์นี้มีคำที่ใช้ไขว่หมาย ๒๐ คำ เหมือนกัน ครูแจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนเขียนตามคำบอก คำประพันธ์นี้ โดยครูบอกวรรคละสอง ครั้ง

ผู้ใหญ่หาผ้าใหม่	ให้สะก๊อไขว่กลวงกอ
ใจใจเอาใส่ห่อ	มีหลงไหลไกรขอดู
จะไกรลงเรือใบ	ดูใส่และปลา!
สิ่งใดอยู่ในตู้	มีไขว่อยู่ใต้ตั้งเตียง
หาไม้ถือไขว่	หตาม้าว่าไกลเคียง
เงาหงอยาละเวียง	ยี่สิบมานจำจงกี

๓. เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จแล้วครูศึกษาค้นภูมิบนกระดานให้นักเรียนตรวจ

๔. ให้นักเรียนอ่านบทประพันธ์นั้นพร้อมกัน

๕. ให้นักเรียนท่องบทประพันธ์นี้แก่เฒ่าบ้าน เพื่อไขว่หมายไขว่ถูกต้องแม่นยำ นำแผน

ภูมิติดที่ฝาห้องให้นักเรียนท่องจำ

๖. สอนคำพ้องเสียงที่ใช้ไม่มั่วและไม่มอดาย โดยนักเรียนดูจากบัตรคำที่ติดบัตร แล้วช่วยกันอธิบายความหมายของคำ เช่น

ใจ - หัวใจ	ใจ - เชื้อค้าย หรือไอ้ม เช่นไหมสองใจ
ให้ - มอบ, ให้ของ	ให้ - ร้องไห้
ใส - ไม่ขุ่น, น้ำใส	ใส - ใสไม้
โย - เส้เล็ก ๆ บาง, โยบัว	โย - ท่าไม เช่น โยถี่ ลำโย
ไต่ - ข้างล่าง, ไต่โต๊ะ	ไต่ - ไต่จุกไฟ
ไหล - หลงไหล	ไหล - ปลาไหล, น้ำไหล

ครูเน้นว่าคำที่ออกเสียงเหมือนกันอาจเขียนต่างกัน และมีความหมายต่างกันด้วย ดังนั้นจะใช้คำใดต้องดูความหมายของประโยค

๗. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเติมคำโดยเลือกจากคำที่กำหนดให้

เฉลยแบบฝึกหัด

- แบบฝึกหัดที่ ๓.
๑. ใจ
 ๒. ให้
 ๓. โย
 ๔. ไหล
 ๕. โย
 ๖. ไถ
 ๗. ใส
 ๘. ไกล
 ๙. ไคร
 ๑๐. โย

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง จงเขียนตามคำบอก โดยครูจะอ่านให้ฟังวรรคละ ๒ ครั้ง

.....

.....

๖.

.....

.....

.....

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงเลือกคำในวงเล็บไปเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง

๑. แม่ เงินแกลูก ๆ (ให้ - ไ้)
๒. น้องกลมม จิ้งร้อง (ให้ - ไ้)
๓. มานะเสีย มากที่สอบตก (ใจ - ใจ)
๔. คุณพ่อชอบรับประทานแกงปลา..... (ไหล - ไหล)
๕. ผลไม้ที่ฉันชอบคือลำ..... (โย - โย)
๖. สมศรีตกบัน ขาหัก (โค - โค)
๗. น้ำในสระข้างบ้านของฉัน.....สะอาดมาก (ใส - ใส)
๘. โรงเรียนของฉันอยู่ ตลาด (ไกล - ไกล)
๙. มาเกาะประตูบ้าน (ไกร - ไกร)
๑๐. กนพุกไม้ได้ค้อคน (ไม้ - ไม้)

ชั่วโมงที่ ๑๘

คู่มือครู

อ่านเรื่องราชสีห์กับหนู

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. อ่านในใจเรื่องราชสีห์กับหนูได้รวดเร็วภายในเวลา ๕ นาที และเก็บใจความจากเรื่องที่อ่านได้โดยทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่องได้ถูกต้อง

๒. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีในการคบเพื่อน ไม่ดูถูกความสามารถของคนอื่น

อุปกรณ์

๑. รูปภาพราชสีห์กับหนู

๒. บัตรคำ - ขี้ขลาด, ทรนถาวราง, ประจักษ์, ราชสีห์

วิธีสอนและกิจกรรม

๑. ครูนำภาพราชสีห์กับหนูให้นักเรียนดู แล้วสนทนาเกี่ยวกับภาพ

- ในภาพมีอะไรบ้าง (ราชสีห์นอนอยู่ หนูไต่บนตัวราชสีห์)
- เปรียบเทียบขนาดและกำลังของราชสีห์กับหนูว่าใครตัวใหญ่ มีกำลังอำนาจมากกว่า (ราชสีห์)
- ราชสีห์เป็นสัตว์ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นสัตว์ฉลาด และมีกำลังอำนาจมาก จนได้ชื่อว่าเจ้าป่า ส่วนหนูเป็นสัตว์ที่คนรังเกียจ เป็นสัตว์ที่ไม่มีประโยชน์)
- ถ้าเปรียบเทียบกับคน ราชสีห์เปรียบเป็นคนอย่างไร (คนใหญ่โต มีความสามารถ มีอำนาจ)
- หนูเปรียบกับคนอย่างไร (คนที่ไม่มีความสามารถ)
- ชรรวมคนที่มีความสามารถจะช่วยเหลือคนที่ไม่มีความสามารถหรือไม่ (ไม่)
- คนที่ไม่มีความสามารถจะมีโอกาสช่วยคนที่มีความสามารถได้)
- ในห้องเรียนของเรา นักเรียนตัวโตจะถูกคนที่ตัวเล็กตีไหม (ไม่)
- คนที่เรียนเก่งจะถูกคนที่เรียนไม่เก่งตีไหม (ไม่)
- ทำไมจึงไม่ตี (เพราะคนที่เรารู้ว่าไม่มีความสามารถอาจจะช่วยเหลือผู้ที่มีความสามารถได้ มีผู้ที่มีความสามารถเท่านั้นที่จะทำอะไร ๆ ได้)

- เรื่องเกี่ยวกับการโดนดูถูกวาเสาบรรณของผู้อื่น ก็มีต่งให้เททานไว้สลับใจเรา คือเรื่องราชสีห์กับหนู ซึ่งนักเรียนจะอ่านต่อไปนี้ แต่ควรรู้จักคำใหม่ในเรื่องที่อ่านเสียก่อน

๒. นำบัตรคำให้นักเรียนดู กรุณาให้นักเรียนโยง นักเรียนอ่านตาม นักเรียนและกรูรวยกับอธิบายความหมายของคำ

ราชสีห์	หมายถึง	สิงโต
ขยำ	"	ย่ำควายปาก
ตรวจตาราง	"	รอง้วยเสียงยาว ๆ ตลอดเวลา และกรางบอย ๆ
ประจักษ์	"	ชัดเจนแน่นอน

๓. แจกบทเรียนให้นักเรียนอ่านเรื่องราชสีห์กับหนูในใจ ๑ เที้ยว
๔. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำยาก และข้อความที่นักเรียนไม่เข้าใจ แล้วซักถามครู
๕. ให้นักเรียนอ่านในใจเรื่องราชสีห์กับหนูอีกครั้งหนึ่ง
๖. ทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง

เฉลยแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ ๑.

๑. กิด	๒. ผิด	๓. กุก	๔. กุก
๕. ผิด	๖. กุก	๗. กุก	๘. ผิด
๙. กิด	๑๐. กุก	๑๑. กุก	๑๒. กิด
๑๓. ผิด	๑๔. ผิด		

แบบฝึกหัดที่ ๒.

๑. ง	๒. ง	๓. ง
๔. ง	๕. ง	

ราชสีห์กับหนู

ราชสีห์ตัวหนึ่งนอนหลับอยู่ที่โคนไม้ ในเวลานั้นหนูตัวหนึ่งขึ้นไต่ข้ามตัวราชสีห์ ราชสีห์รู้สึกตัว ขึ้นขึ้นกระโดดตะครุบเอาหนูตัวนั้นไว้ได้ ราชสีห์นึกโกรธจะฆ่าหนูตัวนั้นเสีย หนูจึงร้องวิงวอนว่า "ข้าพเจ้าขอชีวิตไว้สักครั้งหนึ่งเถิด ออย่าเพอฆ่าข้าพเจ้าเสียเลย ถ้าท่านปล่อยข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้าจะมีลี้มคุณของท่านเลย" ราชสีห์หัวเราะแล้วว่า "ตัวเองเล็กเท่านี้ เอ็งจะมาตอบแทนคุณเราอย่างไรได้" หนูแล้วก็ปล่อยหนูไป อยู่มามีขามินาน ราชสีห์ตัวนั้นไปคิดบ่วงแร้วที่นายพรานเขาคักไว้ จะคืนรนเท่าไรก็ไม่หลุด ราชสีห์ลืมนึกถึง ลมร้องกรวดครางก้องไปทั้งป่า ฝ่ายหนูตัวนั้นได้ยินเสียง ราชสีห์ร้อง จำได้จึงวิ่งมาเป็นชั้นไปบนคันแร้ว เอาพันแหะ เชือกขาด ให้ราชสีห์หลุดรอดพ้นจากความตายไปได้ หนูจึงร้องไปแก่ราชสีห์ว่า "แต่เดิมท่านหัวเราะเยาะข้าพเจ้าว่า ตัวเล็กเพียงเท่านี้ จะแทนคุณท่านอย่างไรได้ มาบัดนี้ข้าพเจ้าก็แทนคุณท่านซึ่งเป็นสัตว์ใหญ่และมีกำลังมาก ให้ท่านประจักษ์แก่ตาท่านเองแล้ว"

จากนิทานอีสป ของพระยาเมธาธิบดี (สาคร สุทธิเสถียร)

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง จงขีด ✓ หน้าข้อที่ถูก และ ✗ หน้าข้อที่ผิด

๑. ราชสีห์นอนไม่หลับอยู่ใตคนไม้
๒. หนูโตมากก็ราชสีห์
๓. ราชสีห์ตะครุบจับหนูเอาไว้ได้
๔. หนูร้องขอชีวิตไว้
๕. ราชสีห์ฆ่าหนูตาย
๖. ราชสีห์ก็ถูกหนูว่าตัวเล็ก
๗. ราชสีห์ก็คิดวงแร้ว
๘. ราชสีห์ก็ล้มลุกออกมาได้
๙. นายพรานยิงราชสีห์ และจับราชสีห์ไว้ได้
๑๐. ราชสีห์ได้รับความเจ็บปวดมาก
๑๑. ราชสีห์ร้องครวญครางกองไปทั้งป่า
๑๒. หนูไม่ช่วยราชสีห์
๑๓. สัตว์เล็กไม่อาจช่วยสัตว์ใหญ่ได้
๑๔. คนที่มีอำนาจไม่จำเป็นต้องพึ่งพาคนอื่น

แบบฝึกหัดที่ ๒

กำลัง จากเรื่องราชสีห์กับหนู นักเรียนมีความคิดเห็นในข้อใด จงเขียนวงกลม
ลกรอบตัวอักษรหน้าข้อที่นักเรียนคิดว่าถูกต้อง

๑. นักเรียนควรคบกับคนไหน

ก. คนเก่ง

ข. คนมีเงิน

ค. คนตัวโต

ง. คนดี

๒. นักเรียนชอบเป็นเพื่อนกับใคร

ก. คนตัวเล็ก

ข. คนตัวโต

ค. คนสวย

ง. ทุกคน

๓. นักเรียนคิดว่าใครมีประโยชน์มากที่สุด

ก. ครู

ข. ช่างรถ

ค. ตำรวจ

ง. ทุกคน

๔. ถ้านักเรียนพบเด็กตัวโตที่เคขรังแกนักเรียน

กำลังจะจมน้ำ นักเรียนควรทำอย่างไร

ก. ปล่อยให้จมน้ำ

ข. หัวเราะเยาะ

ค. กระโดดลงไปช่วย

ง. เรียกคนมาช่วย

๕. เรื่องราชสีห์กับหนูของอาจารย์จะสอนอะไร

ก. ให้มีความซื่อสัตย์

ข. อย่าประมาท

ค. ให้ช่วยเหลือกัน

ง. อย่าดูถูกคนอื่น

ชั่วโมงที่ ๑๕

คู่มือครู

เรียงความ เรียงคำให้เข้าประโยค และเรียงประโยคให้เป็นเรื่อง

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. เรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยคและถูกต้อง
๒. เชื่อมข้อความสองข้อความให้เป็นประโยค
๓. สามารถเรียงประโยคให้เป็นเรื่องราว

อุปกรณ์

๑. บัตรคำสำหรับเรียงประโยค

ชุดที่หนึ่ง พอ, กำลัง, รก, น้ำ, ผัก

ชุดที่สอง แม่, กำลัง, ทำ, กับข้าว, อยู่, ใน, ครีว

ชุดที่สาม เด็ก, วิ่ง, ใน, สนาม

ชุดที่สี่ สมศรี, ไป, ตลาด, ซื้อ, ของ, ให้, แม่

๒. บัตรข้อความ - สุนัขตัวนั้น, มีดอกคอ, รถยนต์, วิ่งไปตามถนน, เด็ก ๆ ,
ชอบกินขนม

๓. กระดาษแข็ง

วิธีสอนและกิจกรรม

๑. ปีกแฉกประโยคจากคำที่กำหนดให้

ครูนำบัตรคำไปของ โตของหนึ่งมาเทียบไว้ในกระดาษแข็งโดยนำคางเรียงให้เป็นประโยค แล้วให้นักเรียนทวนกับเรียงบัตรคำให้เป็นประโยค เช่นครูได้บัตรคำในช่องที่หนึ่ง

รก	พอ	น้ำ	กำลัง	ผัก

เรียงใหม่เป็น พอลกำลังรดน้ำผัก

ต่อไปครูให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งออกมาเลือกของ แล้วเรียงให้เป็นประโยค

ที่ถูกต้อง ให้นักเรียนคนอื่นคอยดู แต่ไม่ให้ช่วยบอกเงื่อนไข ถ้าเรียงผิดให้คนอื่น

อาสาออกมาเรียงใหม่ให้ถูกต้อง ทำเช่นนี้จนเด็กทุกคนเรียงประโยคได้ถูกต้อง ถ้าต้องการประหยัดเวลาให้นักเรียนออกมาเรียงประโยคที่ละสองคนให้ช่วยกันก็ได้

เมื่อเรียงบัตรคำถูกต้องจะได้ดังนี้

- ของที่หนึ่ง สอ กำลัง รด น้ำ ยัก
- ของที่สอง แม่ กำลัง ทำ กับข้าว อยู่ ใน ครัว
- ของที่สาม เด็ก วิ่ง เหน ใน สนาม
- ของที่สี่ สมศรี ไป ตลาด ซื้อ ของ ให้ แม่

๒. ปีกการเชื่อมโยงข้อความให้เป็นประโยคที่มีความหมาย

ครูนำบัตรข้อความที่เตรียมไว้ทั้งหมดเสียบบนกระดาษแข็ง แล้วให้นักเรียนช่วยกันจับคู่บัตรให้เป็นประโยคที่มีความหมาย อาจาให้นักเรียนออกมาเลือกบัตรข้อความสองบัตรเสียบลงในกระดาษแข็งให้เป็นประโยคที่ได้ใจความที่ละคน

สุนัขตัวนั้น	บีปดอกค้อ
รถยนต์	วิ่งไปคาบถนน
เด็ก ๆ	ชอบกินขนม

๓. ปีกเรียงประโยคหรือข้อความให้เป็นเรื่องราว

ครูเขียนประโยคต่าง ๆ ลงบนกระดาษโดยไม่เรียงตามลำดับเหตุการณ์ แล้วให้นักเรียนนำใจความแต่ละประโยค พิจารณาดูว่าประโยคไหนแสดงเหตุการณ์เกิดก่อน - หลังกว่ากัน ให้นักเรียนช่วยกันจัดเรียงประโยคเสียใหม่ให้ถูกต้องตามลำดับเรื่อง โดยให้นักเรียนช่วยกันมองประโยคที่เหตุการณ์เกิดก่อนตามลำดับครูเขียนตามที่ได้เรียงบนกระดาษให้เรียงตามลำดับเหตุการณ์

- ตัวอย่างที่หนึ่ง
๑. ชายแก่อกหักมาคนหนึ่งเดินไปเคาะประตู
 ๒. เติลอุบายแปลงหน้าเข้าบ้านในม้าน
 ๓. สุนัขเห่าเปิดได้ยินเสียงดังท้าวประตูบ้าน
 ๔. หญิงเจ้าของบ้านเดินไปเปิดประตู

เมื่อเรียงใหม่จะได้ดังนี้

ชายแปลกหน้าคนหนึ่ง เดินไปเกาะประตู
 สุนัขเห่าเมื่อได้ยินเสียงดังหน้าประตูบาน
 หกึ่งเจ้าของบ้านเดินไปเปิดประตู
 เจ้าชายแปลกหน้าเข้ามาในบ้าน

ตัวอย่างที่สอง

๑. ประการที่สองเป็นการใช้เวลาว่างโดยไม่เกิดประโยชน์
๒. นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทได้ง่าย
๓. ประการแรกทำให้เสียเงินทอง
๔. โทษของการพนันมีหลายประการ
๕. บางคนต้องมีหนี้สินจากการเล่นการพนัน

เมื่อเรียงใหม่จะได้ดังนี้

โทษของการพนันมีหลายประการ
 ประการแรกทำให้เสียเงินทอง
 บางคนต้องมีหนี้สินจากการเล่นการพนัน
 ประการที่สองเป็นการใช้เวลาว่างโดยไม่เกิดประโยชน์
 นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทได้ง่าย

๔. แจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำ

เฉลยแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ ๑.

๑. เว็องสิงห์เงินเมืองโบราณตั้งอยู่ที่คลองแม่น้ำแควน้อย
๒. น้ำตกเตราวัจอยู่ในป่าบริเวณอุทยานแห่งชาติเขาสลอบ
๓. ถาซากโปรตีนร่างกายจะไม่เจริญเติบโต
๔. บ่อพุดยเงินแห่งที่บ่พุดยธรรมมาตินานาชนิด

แบบฝึกหัดที่ ๒.

เสื้อของฉิมอยู่ในตู้, คนี้น้ำพุไม่ได้, บ้านใหม่หลังนั้นเป็นของจิตร,
น้ำดื่มเตองใสสะอาด

แบบฝึกหัดที่ ๓.

๑. แม่ให้เงินแก่แดง ๑ บาท แแดงไปที่ร้านเพื่อซื้อขนม เขาเห็นของเล่นในร้าน เขาเอาเงินไปจับสลากของเล่น เงินหมกแก่แดงไม่ได้ของที่ต้องการ และตกลงอดขนม
๒. ผักกาดหอมมี ๒ ชนิด คือชนิดใบและชนิดห่อ ชนิดแรกปลูกกันทั่วไปในประเทศไทย ทนทานต่ออากาศดี ส่วนชนิดห่อต้องปลูกในฤดูหนาวหรือในที่อากาศเย็น
๓. ฉิมไปสบายจึงไปโรงเรียนไม่ได้ แม่พาฉิมไปหาหมอ หมอตรวจดูอาการของฉิมแล้วให้ยามารับประทาน ๒, ๓ วัน ฝอมมาฉิมก็ไปโรงเรียนได้

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง คำในแต่ละประโยคต่อไปนี้เรียงไปถูกต้อง นักเรียนจงเรียงเสียใหม่ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

๑. เมือง โบราณ เป็น เมืองสิงห์ ตั้งอยู่ แม่น้ำ โกลี แคว้นอยุธยา

๒. เอราวัน น้ำตก ใน ป่า อยู่ บริเวณ วนอุทยาน ชาติ แห่ง
เขาสลอบ

๓. ถ้า ไปรื้อน ชาค จะ เจริญ ร่างกาย ไม่ เติบโต

๔. เป็น ที่มี พलय ธรรมชาติ บ่อพलय แหล่ง ชนิด นานา

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงขีดเส้นโยงข้อความให้เป็นประโยคที่ไ้ใจความสมบูรณ์

ก	ข
เสื้อของฉัน	เป็นของใคร
ผู้ใหญ่คนนั้น	พูดไม่ได้
คนใบ้	อยู่ในตู้
บ้านใหม่หลังนั้น	ท้องใสสะอาด
น้ำคั้น	เป็นลุงของฉัน

แบบฝึกหัดที่ ๓

คำสั่ง จงเรียงประโยคหรือข้อความต่อไปนี้ให้เป็นเรื่องราว

๑. แคงไปที่ร้านเพื่อชอขนม

แม่ให้เงินแคงหนึ่งบาท

เขาเห็นของเล่นในร้าน

เงินหมกแคงไปไ้ของที่ตองการ และตองออกขนม

เขาเอาเงินไปจับสลากของเล่น

๒. ชนิดแรกปลูกกันทั่วไปในประเทศไทย

คือชนิดโบ และชนิดหอ

ทนทานต่ออากาศดี

ส่วนชนิดหอต้องปลูกในฤดูหนาว หรือในที่อากาศเย็น

ผักกาดหอมมี ๒ ชนิด

๓. แม่พำฉันไปหาหมอ

ฉันไม่สบายจึงไปโรงเรียนไม่ได้

หมคตรวจดูอาการของฉัน

สองสามวันต่อมาฉันก็ไปโรงเรียนได้

แล้วให้ยามารับประทาน

ชั่วโมงที่ ๒๖

คู่มือครู

อาบทุกคนเรื่องดอกจำปา

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. สามารถเข้าใจความย่อ ๆ ของบทกวีดอกจำปาได้
๒. บอกความหมายของคำที่กำหนดให้
๓. เขียนคำกลอนจึ่งที่กำหนดให้ได้

อุปกรณ์

๑. ดอกจำปา
๒. บัตรคำใหม่ - สาขา ระหง ประสงค์ รื่น พอประมาณ

วิธีสอนและกิจกรรม

๑. นำดอกจำปาได้มักเรียนดู สันทนาเกี่ยวกับดอกจำปา
 - ดอกจำปามีสีอะไร (เหลือง ส้ม)
 - มีกลิ่นหอมหรือไม่ (หอม)
 - เอาดอกจำปาไปทำอะไรได้บ้าง (ห้ายเป็นชาวยหงบาศัย)
๒. ให้นักเรียนอ่านบทกวีดอกจำปาในใจเพื่อหาคำใหม่
๓. นำบัตรคำให้เด็กเรียนดู กรุณาให้ทั้ง ๒ เที้ยว บัดเรียนอ่านตาม แล้วครูจะเด็กเรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำ

สาขา	หมายถึง	กิ่งไม้, ก้าน, กิ่ง, ว่างนยอย
ระหง	"	สูง, ตรงงาม
ประสงค์	"	ตวงการ, มุ่งหมาย, อยากรได้
พอประมาณ	"	ปานกลาง
รื่น	"	รื่นบาน, สบายใจ
เบิกบาน	"	แจ่มใส, เพลิดเพลิน

๔. ครูอ่านทำนองเสนาะ บทกลอนดอกจำปาให้ฟังหนึ่งเที่ยว ให้นักเรียนอ่านเองพร้อมกันทีละแถว และทีละคน

๕. ครูและนักเรียนช่วยกันถอดข้อความบทกลอนดอกจำปาให้เป็นภาษาง่าย ๆ (ต้นจำปา เป็นต้นไม้สูงใหญ่มีกิ่งก้านสาขา ดอกจำปาจึงอยู่ไกลมือคน คนต้องใช้ไม้สอยดอกลงมา เพราะต้องการดอกมาทำโรยธูป เปรียบเหมือนคนคั่งถึงจะอยู่ไกลแต่ยังคงมีคนคิดหาเหตุถึง ดอกจำปานี้มีกลิ่นหอมปานกลาง เวลาบานกลิ่นหอมชื่นใจ)

๖. ให้นักเรียนฝึกหาคำคล้องจอง ครูยกตัวอย่างคำเช่น แดง แงง แปร่ง แสดง คอไป ครูยกคำใดคำหนึ่ง ให้นักเรียนช่วยกันหาคำคล้องจอง ครูอาจให้นักเรียนช่วยกันหาคำคล้องจอง ใกรตอบไม่ได้ถือว่าแพ้

๗. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ ๑ และ ๒

๘. ให้นักเรียนอ่านเรื่องจำปาเองในใจจนคลลเวลาเรียน อาจารย์หอนเป็นการบ้านก็ได้แล้ว ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง

เฉลยแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ ๑. ๑. ใหญ่โต

๒. ยอบ

๓. กิจถึง

๔. คีวาก

๕. เศร้าใจ

แบบฝึกหัดที่ ๒. ๑. ลง, ประสงค์

๒. ชาน, ประมาณ

๓. วัน

๔. จำปา

๕. เว้น

จำเอยจำปา

คอกออยู่ไกลก็ใช้ไม้สอยลง

เหมือนคนคืออยู่ที่ไหนไกลพันเส้น

จำปານี้มีกลิ่นพอบระมาณ

ต้นไม้ใหญ่สาขาสูงระหง

เพราะประสงค์จำปามาใช้การ

กิ่งไม้เว้นคนตามถามข่าวชาน

ยามเบิกบานหอมรื่นชื่นใจเอย.

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั้ง จงขีดเส้นใต้คำที่มีความหมายต่างไปจากคำอื่น ๆ ในข้อเดียวกัน

๑. สาขา	กิ่งไม้	กาน	ใหญ่โต
๒. ระหง	นอน	สูง	ทรงงาม
๓. ประสงค์	ต้องการ	คิดถึง	อยากได้
๔. พอประมาณ	ค้่มาก	ปานกลาง	พอสมควร
๕. รื่น	ชื่นบาน	สบายใจ	เศร้าใจ

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั้ง ให้นักเรียนบอกคำที่คล้องจองกับคำต่อไปนี้

๑. ระหง	คำคล้องจองกับ	
๒. การ	คำคล้องจองกับ	
๓. รื่น	คำคล้องจองกับ	
๔. จำปา	คำคล้องจองกับ	
๕. เส้น	คำคล้องจองกับ	

จำปา เป็นต้นไม้ยืนต้น สูงประมาณ ๓ - ๔ เมตร ใบโตและยาวคล้าย
ใบมะม่วง มีดอกเป็นกลีบยาว สีเหลืองคล้ายสีส้ม มีกลิ่นหอม และมักจะเริ่มหอม
แต่เวลาเช้า และกลิ่นเริ่มค่อย ๆ ซาลงตอนเที่ยงถึงบ่าย ดอกมีเกือบตลอดปี

จำปามีฝักคล้ายกับฝักมะขามเทศ มีเมล็ดเล็ก ๆ สีแดง จำปาเป็นต้นไม้
ปลูกยาก อายุไม่ค่อยยั่งยืนเหมือนต้นไม้อื่น ๆ ไม่ชอบที่น้ำขัง ผู้ปลูกมักจะเอาเป็น
ไม้เลื้อยทาบ ถ้าจำปาที่ปลูกผลิออก ออกผลงอกงามดี ก็ถือว่าเจ้าของจะเจริญ
รุ่งเรืองดี แต่ถาพจำปาหงอยเหงามทำท่าคล้ายจะตาย ก็ถือว่าเจ้าของจะหมด
สิ้นวาสนาหรืออายุสั้นลง คนไทยเรานิยมใช้ดอกจำปาทำเป็นอุบะห้อยพวงมาลัยกัน
มาก

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. จำปาเป็นพืชชนิดใด

ก. ไม้ดอก

ข. ไม้ผล

ค. พืชผักสวนครัว

๒. รูปร่างของดอกจำปา คล้ายกับดอกอะไร

ก. กระดังงา

ข. จำปี

ค. มะลิ

๓. จำปามีสีอะไร

ก. สีแดง

ข. สีขาว

ค. สีเหลือง

๔. เรานิยมเอาดอกจำปามาทำอะไร

ก. ร้อยเป็นพวงมลัย ข. ห้อยชายพวงมลัย ค. ปักแจกัน

๕. เราเปรียบคนก็เหมือนอะไร

ก. ดอกไม้ ข. ดอกชบา ค. ดอกจำปา

ซึ่งโมงที่ ๒๑

คมีอกร

การสะกดคำ

จุดมุ่งหมายเชิงพฤกษกรรม

๑. สามารถบอกได้ว่าคำใดที่เขียนผิด
๒. สามารถแก้คำที่เขียนผิดให้ถูกต้องได้
๓. สามารถเขียนคำที่กำหนดให้ได้

อุปกรณ์

๑. บัตรคำ - บาท บาทร หาร หาญ จัน จันทร
๒. บัตรอักษร ตัดด้วยผ้าสำหรับปักติดแผ่นป้ายสำลี
 - พยัญชนะไทย ๔๔ ตัว ๒ ชุด
 - สระ ๒ ชุด
 - วรรณยุกต์ ๒ ชุด
๓. แผ่นป้ายสำลี

วิธีสอนและกิจกรรม

๑. สนทนากับนักเรียนว่าการเขียนจะต้องเขียนให้ถูกต้อง มิฉะนั้นจะสื่อความหมายไม่ได้ หรือทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ คำบางคำออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนไม่เหมือนกัน และความหมายก็ต่างกันด้วย ฉะนั้นการจะเลือกใช้คำใดต้องพิจารณาความหมายของคำและประโยค
๒. ครูนำบัตรคำ บาท บาทร ให้นักเรียนอ่านแล้วอภิปราย
 - บาท หมายถึง ค่าของเงิน ๑, ๒, ๓ บาท
 - บาทร หมายถึง ภาชนะใส่อาหารของพระ
๓. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ หาร หาญ แล้วอภิปราย
 - หาร หมายถึง แแบ่ง, ถัดทอน, อาหาร
 - หาญ หมายถึง กกล้าหาญ, อัจหาญ
๔. นำบัตรคำ จัน จันทร ให้นักเรียนอ่าน แล้วอภิปราย

จัน หมายถึง ลูกจันผลสีเขียว ลักษณะกลม ๆ แบน ๆ เมื่อ
สุกรับประทานได้

จันทร หมายถึง ดวงจันทร์

๕. ให้นักเรียนทำกิจกรรมฝึกการสะกดคำ โดยครูแบ่งนักเรียนออกเป็น ๒ กลุ่ม
ให้แข่งกันสะกดคำ โดยใช้บัตรอักษรผสมเป็นคำ

– นำบัตรอักษรแยกใส่กล่องไว้แต่ละประเภท กล่องที่ ๑ ใส่บัตรพยัญชนะ
กล่องที่ ๒ ใส่บัตรสระ และกล่องที่ ๓ ใส่บัตรวรรณยุกต์

– ให้นักเรียนกลุ่มหนึ่งบอกคำใดคำหนึ่ง ให้อีกกลุ่มหนึ่งออกมาเลือกบัตรแล้ว
ผสมเป็นคำที่ต้องการบนแผ่นป้ายสำคัญ ผัดกันทำเช่นนี้สลับกันไปกลุ่มละ ๕ คำ

๖. ครูสนทนากับนักเรียนว่า เมื่ออ่านหนังสือนักเรียนจะต้องอ่านด้วยความสังเกต
คำใดที่เป็นคำใหม่หรือคำยาก ให้นักเรียนสังเกตและจดจำคำนั้นไว้ เมื่อพบคำนั้นในหนังสือ
อีกจะได้อ่านได้ถูกต้อง และเมื่อจะเขียนก็จะได้เขียนคำนั้นได้ถูกต้อง

๗. แจกบทเรียนให้นักเรียนอ่าน ใช้เวลาประมาณ ๑๐ นาที แล้วครูเก็บบทเรียนคืน

๘. แจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนเขียนตามตามคำบอกในแบบฝึกหัดที่ ๑ โดยบอกคำละ ๒
ครั้ง ดังนี้

นิยาย ว่ากล่าว ปราภฏ ตาแป๊ะ เผ้าบ้าน สุนัข กระท่อม กัดบ้าน
เข้าข้าง โกรธ กลิ่นหอม ลูบคลำ สะบัด บังเอิญ รสอร่อย ทดลอง
รับประทาน ปลาย รู้สึก ไฟไหม้

๙. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ ๒, ๓, ๔

เฉลยแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ ๒. บริเวณ หนิด กระดังงา รอบบ้าน กลิ่นหอม
แบบฝึกหัดที่ ๓. สำนารถ กลิ่นหาญ ภาพถ่าย จุกหูปล กัดบ้าน
แบบฝึกหัดที่ ๔. รจทสี่ห์ กรวดุคราง หลุกหลิก ประจักษ์ แขนง
อัสจรรย สารีพิค

หมยง

มีนิยายเมืองจีนเรื่องหนึ่ง กล่าวไว้ว่าแต่เดิมมา เมื่อครั้งไหนก็ไม่ปรากฏ
แน่ พวกจีนยังทำเนือปังเนืออย่างกินไม่เป็น ไซ้กินเนือคิบ ๆ ครั้นมาวันหนึ่งตาแป๊ะ
คนเลี้ยงหมูจะไปเก็บผักมาเลี้ยงหมู จึงให้ลูกชายอยู่เฝ้าบ้านคนเดียว มีลูกหมูอยู่
ในบ้านเจ็ดแปดตัว

ลูกชายนี้สนุกสนานมาจึงจุดไฟเล่นในบ้าน วันนั้นมีลมพัดจัดไฟจึงไหม้กระท่อม
หมด ลูกหมูที่อยู่ในบ้านก็ตายสิ้น เมื่อตาแป๊ะกลับมา เห็นกระท่อมและลูกหมูไหม้
หมดก็เสียใจและโกรธลูกชายเป็นอันมาก ในขณะนั้นก็ไค้กลิ่นหอมฉุยชวนน้ำลายไหล
แต่ก็ไม่รู้ว่า เป็นกลิ่นอะไร ด้วยความเสียดายลูกหมูตาแป๊ะจึงเอามือไปลูบคลำลูกหมู
ที่ไหม้ไฟ แต่ลูกหมูกำลังตัวร้อนจัดตาแป๊ะจึงรีบสะบัดมือและ เอาชั้นเป่าให้เย็น
เนือหมูที่คิคปลายนี้วอยู่บาง เล็กน้อยก็บัง เอิญมาถูกปลายสิ้นเข้า ตาแป๊ะคิใจในรส
อร่อยและกลิ่นหอมชวนกิน จึงทดลองชิคคูกอีก ก็รู้สึกว่ามีรสอร่อยมากขึ้นทุกที
ตั้งแต่นั้นมาชาวจีนจึงรู้จักนำเนือหมูมาอย่างก่อนรับประทาน

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง จงเขียนตามคำบอก

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงขีดเส้นใต้คำที่เขียนผิด

ที่บ้านของมาลีมีบริเวณกว้างขวางมาก พ่อของมาลีปลูกไม้คอกไว้
หลายชนิด เช่น ต้นจำปา ต้นกะดังงา ต้นราตรี และเฟื่องฟ้า ฉันชอบไป
เที่ยวบ้านของมาลีมาก เวลามองไปรอบบ้านก็พบดอกไม้ที่สวยงามต่าง ๆ กัน
และบางต้นยังมีกลิ่นหอมชื่นใจอีกด้วย

แบบฝึกหัดที่ ๓

คำสั่ง จงเขียนคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

สามารถ _____

กลาหาน _____

ภานถาย _____

จุกชุม _____

กรับบ้าน _____

แบบฝึกหัดที่ ๔

คำสั่ง จงเติมให้เป็นคำที่ถูกต้องตามความหมายที่ให้ไว้

รา_ลี_	-	สิงโต	แ_น_	-	กิ่ง
ค_ว_ค_าง	-	ร้องเสียงยาว ๆ	อ_จ_ย_	-	แปลก
ห_ก_ลิก	-	ไม่อยู่นิ่ง	ส_า_พ_	-	ทั้งหมด
ป_ะ_จ_ย_	-	แนชัค			

ชั่วโมงที่ ๒๒
คู่มือครู

จดหมายถึงเพื่อน
จุดประสงค์

- ๑. เขียนจดหมายถึงเพื่อนได้ถูกต้องตามแบบฟอร์ม และได้อธิบายความประสงค์
- ๒. สามารถเขียนและส่งจดหมายได้

อุปกรณ์

- ๑. ตัวอย่างจดหมายถึงเพื่อนที่ถูกต้องทั้งแบบฟอร์มและใจความ
- ๒. ตัวอย่างการจำหน่ายซองและปิดแสตมป์ที่ถูกต้อง
- ๓. กลอน หรือคำกลอนหมายจำใจ
- ๔. กระดาษสำหรับทำซอง ซึ่งครูอาจใช้กระดาษที่ซื้อมาแล้วหนึ่งก็ได้ แบ่งแยกกระดาษ

วิธีสอนและกิจกรรม

- ๑. อภิปรายถึงประโยชน์ของการเขียนจดหมายว่า ถ้าเขียนจดหมายช่วยให้นักเรียนที่คุยห่างไกลกันสามารถติดต่อกันได้ ซึ่งช่วยประหยัดเงิน (แทนที่จะต้องเสียเงินเป็นค่าเดินทาง) และประหยัดเวลา (เวลาในการเดินทาง)
- ๒. อภิปรายถึงทราบว่า เมื่อของการหักเขียนจดหมายถึงเพื่อนว่า เมื่อนักเรียนโตขึ้นและจบจากโรงเรียนแล้ว เพื่อนที่เรียนด้วยกันก็ต้องแยกย้ายกันไป ดังนั้นจึงควรหักเขียนจดหมายถึงเพื่อนไว้ เพื่อที่จะเขียนได้ถูกต้องตามแบบฟอร์มและสามารถบรรยายเรื่องราวที่ต้องการให้เพื่อนเข้าใจได้
- ๓. นำตัวอย่างจดหมายถึงเพื่อนติดบนกระดานเพื่อประกอบการอธิบาย โดยให้นักเรียนทราบว่า เมื่อเขียนจดหมายถึงเพื่อน ควรเขียนคำขึ้นต้นว่า สวัสดี เพื่อนรัก หรือถึง ... เพื่อนรัก และเขียนคำลงท้ายว่า ด้วยความดีถึง หรือด้วยความรักและคิดถึง

ตัวอย่างจดหมายถึงเพื่อน

๓๖ อำนวยหมาย

วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๑๘

ถึง สุชาติ เพื่อนรัก

ถูกพ่อไปซื้อไก่เล็กฮอนมาให้ฉัน ๘ ตัว แต่เห็นตัวใหญ่ทั้งหมด จึงทราบ
ว่าเขามีไก่พันธุ์อยู่ ๑ ตัว เห็นตัวผู้ จึงอยากจะขอซื้อไก่ตัวนั้นจากเขา ไปทราบว่าเขายิน
ใจขายให้ฉันหรือไม่ โปรดคอยช่วยจะขอบคุณมาก

ด้วยความรักและคิดถึง

สมหมาย จุกดิลน

๔. นำตัวอย่างการจำหน่ายของให้นักเรียนดู ซึ่งแจ้งถึงวิธีการตีกลุ่ดที่ถูกต้อง
ว่าควรตีที่มุมของกานหว่ามือ มีเงื่อนไขแล้วจะทำให้จดหมายล้าช้า เนื่องจากการประทับตราไปรษณีย์
บนเล่มเป็นทำโดยเครื่องจักร ให้นักเรียนตีกลุ่ดที่อื่น เจาะหน้าที่จะต้องเสียเวลาค่าอาຈจดหมาย
ที่ตีกลุ่ดแล้วไม่ถูกพวกนี้ว่าประทับตราไปรษณีย์ด้วยมือจึงทำให้ล่าช้า ปัจจุบันการส่งจดหมายคงคิด
เล่มมี ๗๕ สตางค์ การจำหน่ายของจะต้องเขียนให้ชัดเจนกานหว่า และเขียนคำบจที่ดยขงผู้รับ
ให้ละเอียด เพื่อสะดวกแก่การนำส่งจหนบาย และควรเขียนชื่อที่อยู่ของผู้ส่งไว้ที่อีกกานหนึ่งของซอง
เพื่อที่บุรุษไปรษณีย์จะได้นำจดหมายกลับห่ากันผู้ส่งได้ในกรณีที่จหนบายเ้นไปถึงผู้รับ

ตัวอย่างการจำหน่ายของ

กานหน้า

กานหลัง

ส่ง

ถูกสุชาติ จิตอารีย์

๒๑ ค. ทาเส่า อ. ไทรโยค

จ. กาญจนบุรี

สมหมาย จุกดิลน

๓๐ ค. ว่างหมาย คำมาวง กางจนบุรี

๕. แจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนเขียนจดหมายถึงเพื่อนซึ่งอยู่โรงเรียนเดียวกัน แต่เวลาที่เขียนเป็นช่วงเวลาจากใจเพื่อขอต้นจำปามาปลูกที่บ้าน ที่อยู่ของนักเรียน คือเพื่อน และที่อยู่ของเพื่อนใดก็ได้ที่นักเรียนสนใจ
๖. แจกกระดาษสำหรับทำซองจดหมาย ครูสอนให้นักเรียนพับแล้วใส่กระดาษทำใจให้เข้าซองจดหมาย
๗. เอาจดหมายใส่ซอง ติดแสตมป์ติดของขวามือ จาหน้าซองให้เรียบร้อย และเขียนชื่อที่อยู่ของผู้ส่งด้านหลังของซอง นำจดหมายไปใส่ซองหรือตู้จดหมาย

ชั่วโมงที่ ๒๓
คู่มือครู

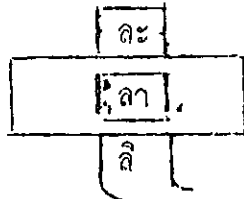
อักษรนำ - ห นำ ล

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

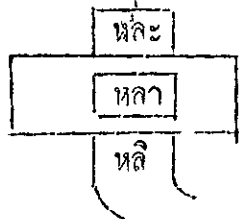
- ๑. นักเรียนฟังคำที่ครูอ่าน แล้วเลือกคำที่เขียนถูกต้องตามที่ครูอ่านได้
- ๒. นักเรียนเขียนคำที่มี ห นำ ได้ถูกต้อง

อุปกรณ์

- ๑. แถบคำที่มี ล เป็นพยัญชนะต้น ละ ลา ลี ลี ลู ลู ล่า

- ๒. แถบคำ ห นำ ล ละ หลา หลี หลี หลู หลู หล่า

- ๓. แถบภูมิภาคที่ใช้ ห นำ ล

คาเหล่ น้ำไหล ชาวโคล เหาไม้ รวงหอน
 สีเหลือง หักแหล่ หคอกก้อ ชาวหลาม มากหลาย

- ๔. บัตรคำกู ไม่มี ห นำ และมี ห นำ

ล่า หลัว ไล ไหล, ลาง หลาง, ลับ หลับ, แล เผล

วิธีสอนและกิจกรรม

- ๑. ครูนำแถบคำที่มี ล เป็นพยัญชนะต้นมาเคียนคำให้นักเรียนอ่านทีละคำ
- ๒. ครูบอกนักเรียนว่า จะเอา ห มานำหน้าคำเหล่านี้ กรุณาแถบเคียนคำที่มี ห นำให้นักเรียนดู ครูอ่านนำสัก ๒-๓ คำแล้วให้นักเรียนอ่านทีละคำพร้อมกันทั้งชั้น หรือทีละแถว

๓. นำแผนภูมิติดบนกระดาน ครูอ่านให้ฟังจนหมดทุกคำ แล้วให้นักเรียนอ่านทีละแถว หรือทีละคน ให้นักเรียนใช้ฉีกตามความหมายยาว คำที่ไม่เข้าใจความหมาย โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนคนอื่นร่วมอภิปรายหรือช่วยกันหาความหมายของคำด้วย

๔. นำบัตรคำคู่ให้นักเรียนดูครูอ่านให้ฟังทีละบัตร แล้วหยิบบัตรใดบัตรหนึ่งให้นักเรียนอ่านพร้อมกันและทีละคน

๕. นักเรียนช่วยกันสรุป โดยครูช่วยถามนำบ้างว่า คำ ๆ หนึ่งเมื่อมีอักษร ห มา นำหน้าคำจะออกเสียงค่านั้นต่างไปจากเดิมและความหมายก็ต่างไปจากเดิมด้วย อักษร ห ที่นำหน้าคำ เรียกว่าอักษรนำ

๖. แจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ ๑ ซึ่งฝึกการฟังเสียงคำที่มี ห นำ อธิบายวิธีทำ และให้ตัวอย่างจนนักเรียนเข้าใจ จึงให้ลงมือทำแบบฝึกหัด โดยครูอ่านคำให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่ครูอ่านลงในแบบฝึกหัดของนักเรียน

ลำ	หลง
ลู	โหล
หอม	โล
หลอก	หลว
ลอ	หลาง

๗. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดก่อนนี้เสร็จ ครูเฉลยให้นักเรียนโดยอ่านให้ฟังอีกครั้งให้นักเรียนตรวจ

๘. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ ๒ ครูเก็บแบบฝึกหัดมาตรวจ

เฉลยแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ ๑.

๑. ลำ
๒. ู
๓. นลม
๔. หคอก
๕. ลอ
๖. หง
๗. โหล
๘. ไล
๙. เหว
๑๐. หลาง

แบบฝึกหัดที่ ๒.

๑. ไทค
๒. หคาม
๓. หกาย
๔. เห็อง
๕. พั้ง
๖. หคั
๗. แหลม
๘. หลอก
๙. โหล
๑๐. หลง

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง จงฟังคำที่ครูอ่าน แล้วขีดเส้นใต้คำที่นักเรียนได้ยิน

ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่า เหลือง นักเรียนขีดเส้นใต้ เล็ง เหล็ง

๑. ลำ หลำ	๖. ลง หลง
๒. ลู หลู	๗. โล โหล
๓. ลม หลม	๘. โล โหล
๔. ลอก หลอก	๙. เลว เหลว
๕. ลอ หลอ	๑๐. ลาง หลาง

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงเติมคำที่มี ห นำ ลงในช่องว่างให้ถูกต้องและได้ใจความ

๑. น้ำในแม่น้ำ ไ_____ เขียว
๒. ฉันชอบรับประทานข้าว _____
๓. หนังสือ _____ ย เล่มตกอยู่ที่โต๊ะ
๔. ดอกจำปามีสี _____
๕. แม่ทำกับข้าวอยู่ _____ บ้าน
๖. พอนอน _____ บ อยู่ข้างบน
๗. กุหลาบมีหนาม _____
๘. ลิงชอบทำท่า _____ ลอคน
๙. แม่ให้ฉันไปซื้อไข่ที่ตลาดมาหลาย _____
๑๐. คนที่ไม่เคยเข้าป่ามักจะ _____ ทาง

ชั่วโมงที่ ๒๘
คู่มือครู

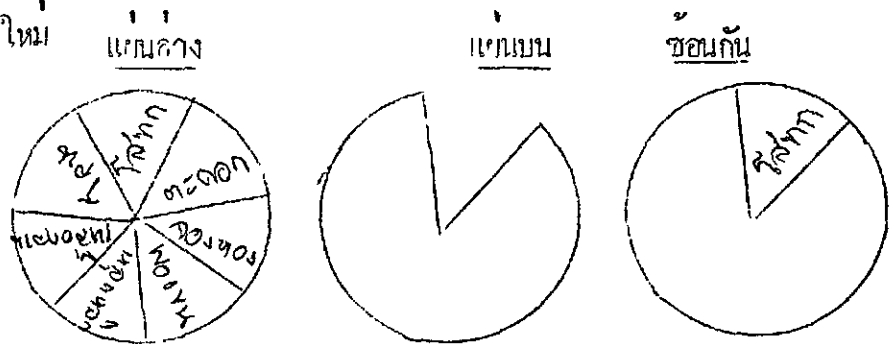
อ่านบทกลอนเรื่องลิง

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. บอกความหมายได้โดยหมุนแผ่นคำได้ถูกต้องตามคำที่กำหนด
๒. ลากเส้นโยงความหมายของคำได้ถูกต้อง
๓. อธิบายความหมายของบทกลอนได้ และทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่องได้

อุปกรณ์

- รูปภาพลิง
- แผ่นหมุนคำใหม่

วิธีสอนและกิจกรรม

๑. นำรูปลิงให้นักเรียนดู สนทนาเกี่ยวกับลิงดังนี้
 - รูปร่างลักษณะของลิง
 - เสียงร้องและท่าทางของลิง ครูให้นักเรียนร้องเพลง

เสียง	เสียง	เสียง	เป็นเสียงเรียกของลิง
ลิงมันไม่อยู่นิ่ง			มันชอบวิ่งกันอยู่ไปมา
เสียง	เสียง	เสียง	มันร้องเรียกพวกมา
คร่ำเพอถึง เวลา			ก็ออกหาผลไม้กิน
- ให้นักเรียนลองทำท่าทางของลิง เวลาเดิน เวลาโกรธ ทำท่าหลอกคน ฯลฯ
- นิสัยของลิง (ซุกซน ซาบหลอกหลอน ฯลฯ)
 - อาหารที่ลิงกิน (ผลไม้ทุกชนิด แมลงและสัตว์เล็ก ๆ บางชนิด)
 - งานที่ลิงทำให้แก่คน (ปีกลังง่าย ๆ ช่วยงานต่าง ๆ เช่นปีนต้นไม้ เก็บผลไม้ ฯลฯ)

๒. ครูเล่าเรื่องย่อ ๆ ที่มาของบทกลอนเรื่องสิง

กลอนตอนน้ำคตอณาจากนิราศเมืองแกลง ซึ่งแต่งโดยสุนทรภู่ สุนทรภู่เป็นกวีที่สำคัญในสมัยรัชกาลที่สอง นิราศคือบทกลอนพรรณนาเกี่ยวกับการเดินทาง นิราศเมืองแกลงแต่งขึ้นเมื่อสุนทรภู่เดินทางไปหาริศาที่เมืองแกลง ซึ่งปัจจุบันอยู่ในจังหวัดระยอง เดินทางโดยทางเรือ นิราศเมืองแกลงตอนที่ยกมานี้ สุนทรภู่กล่าวถึงจังหวัดซึ่งอยู่ริมตลิ่ง ไกลดงขวาง คำบดบางกระเทียม จังหวัดสมุทรปราการ ทำท่าหลอกคน และไขข้อบายกล่าวควาว่า "คำโบราณทานมุกถูกทุกสิ่ง เขาว่าลึงจงหอมมันพองชน" คำนี้เป็นมูลเหตุของคำว่า "จงหอมพองชน" เป็นการเปรียบเทียบคนที่ขี้จองหวาดังท่าทางของลึง

๓. แจกบทอ่านให้ฝึกเขียน สนทนาเกี่ยวกับรูปในบทเรียน ให้ฝึกเขียนชื่อเส้นใต้คำใหม่หรือคำยากในบทเรียน

๔. สอนคำใหม่ที่ละคำ โดยใ้รอ่านแทน ครูอ่านคำให้ฟัง นักเรียนอ่านตาม แล้วช่วยกันอธิบายความหมายของคำ

โสรทก	หมายถึง	น้ำ, ทางน้ำ
ตะคอก	"	ขู่เสียงดัง
จองหอม	"	ฉวคคี
พองชน	"	อาการที่สัตว์ทำขนของเวลาตกใจ หรือโกรธ
หลุกหลิก	"	ซุกซน, ใจเรียบร้อย, ชน, ใจสุภาพ
เหอื่อถ่าน	"	วุ่นวาย
โสน	"	หยามช้า, ใ้กิริยาวาจาไม่สุภาพเพื่อให้ขบขัน
ลำพอง		ท้าว, กร้าว, ฮึกคัก

๕. ทำกิจกรรมฝึกการอ่านคำใหม่เหล่านี้ให้แม่นยำขึ้น โดยครูแทนคำ คำใดคำหนึ่งให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ถ้าอ่านไม่ได้ให้คนอื่นอ่าน ให้นักเรียนคนที่อ่านได้เป็นคนแทนคำต่อไป ครูให้นักเรียนอ่าน คนที่อ่านได้จะเป็นคนแทนคำต่อไป ทำเช่นนี้จนเด็กทุกคนอ่านได้ถูกต้องแม่นยำแะคล่อง

ต่อไปเป็นการฝึกความหมายของคำ ใ้วิธีเดียวกัน แต่เปลี่ยนเป็นเอกความหมาย
ของคำ ให้นักเรียนหุนหาคำที่มีความหมายตรงนั้น เช่น กรูบอกทางน้ำ นักเรียนหุนหุนแบ่นคำที่ "โสทก"
เป็นต้น

๖. กรุอ่านบทกถอนเรื่องสิงให้นักเรียนนั่งเป็นทำนองเสนาะ ๑ เที้ยว แล้วจึงให้
นักเรียนอ่านพร้อมกันที่โต๊ะแถวและที่ละคน

๗. ครูแะนักเรียนช่วยกันถอดความบทกถอนเป็นภาษาง่าย ๆ

โถกครองขวางทางแดนแสนโสทก	หมายถึง	เดิมทางถึงคลองขวางตันเป็นคำคลองที่มีน้ำมาก
คนบนบกก็แต่ล้วนดิงแสม	"	มองไปบนบกมีแต่ดิงแสมมากมาย
เลียบตลิ่งวิ่งตามชาวเรือแพ	"	วิ่งวิ่งไปตามริมฝั่งคลองค้ำคนบนเรือ
ทำลอบแลหลอนหลอกตะกอกกน	"	ทำแอบดู ทำท่าหลอกกน สิ่งเสียงชูตะกอกกน
คำโบราณท่านผูกทุกสิ่ง	"	กนโบราณผูกไว้ทุกสิ่งทุกอย่าง
เขาวาสิงจองทองมันทองชน	"	ทำวาสิงจองทองคำ เยอหยิ่ง
ทำทอหกหกเหือกอกสถานพานอุกถน	"	ทำท่าทางไม่เรียบร้อย
เขาดาคณจึงวาสิงโลนล้าพอง	"	เวลาดาคณจึงคำว่า "สิง" เพราะสิงเหยาน้ำ

๘. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ ๑ เขียนตามคำบอก โดยครูเก็บเทเรียนกคน

๙. แจกแบบฝึกหัดที่ ๒, ๓ ให้นักเรียนทำ

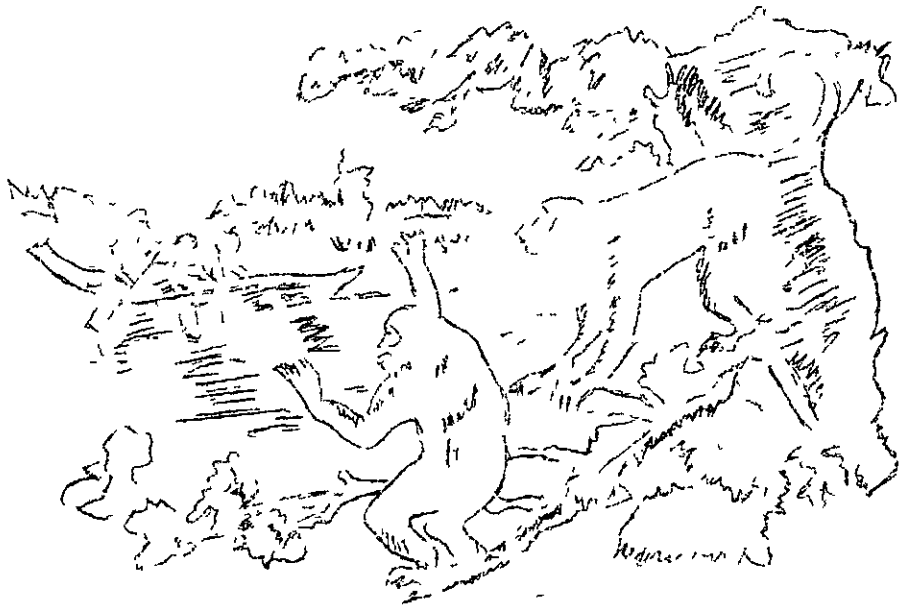
เฉลยแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ ๒

- จองห้อง - อวดดี
- ลุกนอน - ทำโดยรีบร้อนไม่เงื่อนงำ
- ลำยอง - ฮึกฮาว
- โศก - น้ำ
- ตะคอก - ทำเสียงชู

แบบฝึกหัดที่ ๓.

- ๑. ก.
- ๒. ค.
- ๓. ข.
- ๔. ก.
- ๕. ก.

ลิง

โ้กกลาง^๑ชาว^๒ทาง^๓แกน^๔แสน^๕โ้ส^๖ท^๗ก

คูน^๑น^๒บ^๓ก^๔ก็^๕แ^๖ล^๗ว^๘น^๙ล^{๑๐}ิง^{๑๑}แ^{๑๒}สม

เล็^๑บ^๒ค^๓ล^๔ิง^๕ว^๖ิง^๗ตาม^๘ชาว^๙เร^{๑๐}ื่อ^{๑๑}แพ

ทำ^๑ล^๒อบ^๓แ^๔ล^๕ล^๖อน^๗หล^๘อ^๙ก^{๑๐}ตะ^{๑๑}ก^{๑๒}อ^{๑๓}ก^{๑๔}คน

คำ^๑โบ^๒ร^๓า^๔น^๕ท^๖า^๗น^๘ผู้^๙ก^{๑๐}ฎ^{๑๑}ก^{๑๒}ทุก^{๑๓}สิ่ง

เขา^๑ว่า^๒ล^๓ิง^๔จ^๕อง^๖ห^๗อง^๘ม^๙ั^{๑๐}น^{๑๑}พ^{๑๒}อง^{๑๓}ชน

ทำ^๑หล^๒ก^๓หล^๔ีก^๕เหล^๖ือ^๗ก^๘ลา^๙น^{๑๐}พ^{๑๑}าน^{๑๒}ล^{๑๓}ูก^{๑๔}น

เขา^๑ก^๒า^๓คน^๔จ^๕ึง^๖ว่า^๗ล^๘ิง^๙โ้^{๑๐}ล^{๑๑}า^{๑๒}พ^{๑๓}อง

จาก^๑นิ^๒รา^๓ศ^๔เม^๕ื่อ^๖ง^๗แ^๘ล^๙ง^{๑๐}ของ^{๑๑}สุ^{๑๒}น^{๑๓}ท^{๑๔}ร^{๑๕}ฎ^{๑๖}

>

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำเงืง จงเขียนคำบอ

.....

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำเงืง จงจากเส้นโยงคำหรือขอกวาดนมายง และรวมเ ที่มีความหมายตรงกัน

จงทอง	ฮักหว
ลูกน	น้ำ
ลำพอง	ทำเสียงฐู
โสทด	ทำโคบริบร้อนไมเป็นระเบียบ
ตะกอก	อวกค

คำตั้ง จงเขียนวงกลมล้อมรอบตัวอักษรที่มาข้อที่ถูกของ

๑. "กฎฉบับกักแควลวงลึงสแป" คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึงข้อไหน

ก. ไม่มีลึง ข. มีลึงมากมาย ค. มีลึงสองสามตัว

๒. "คำโบราณพ่นนุกกุกทุกลึง" คำที่ขีดเส้นใต้หมายความถึงข้อไหน

ก. นึก ข. รัค ค. แต่งไว้

๓. เรามักคิดว่าคนที่ปฎิบัติไม่สุภาพเรียบร้อย ว่าเหมือนอะไร

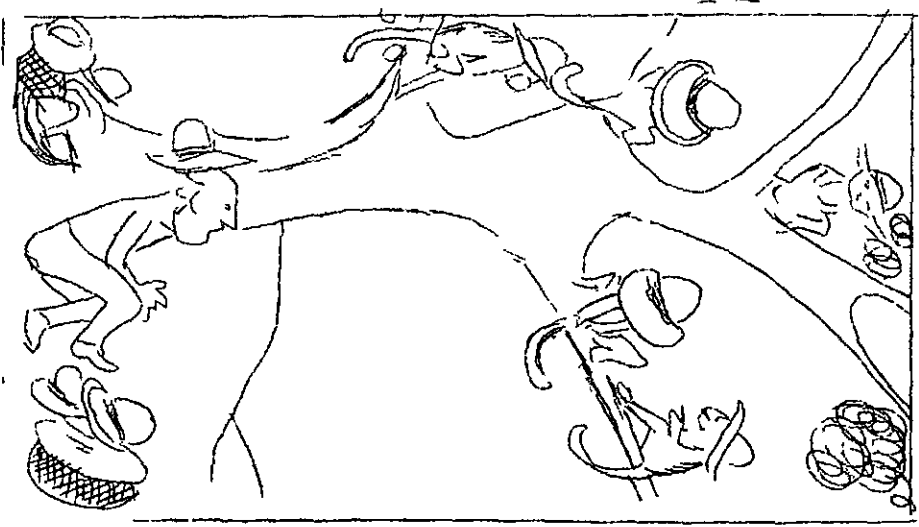
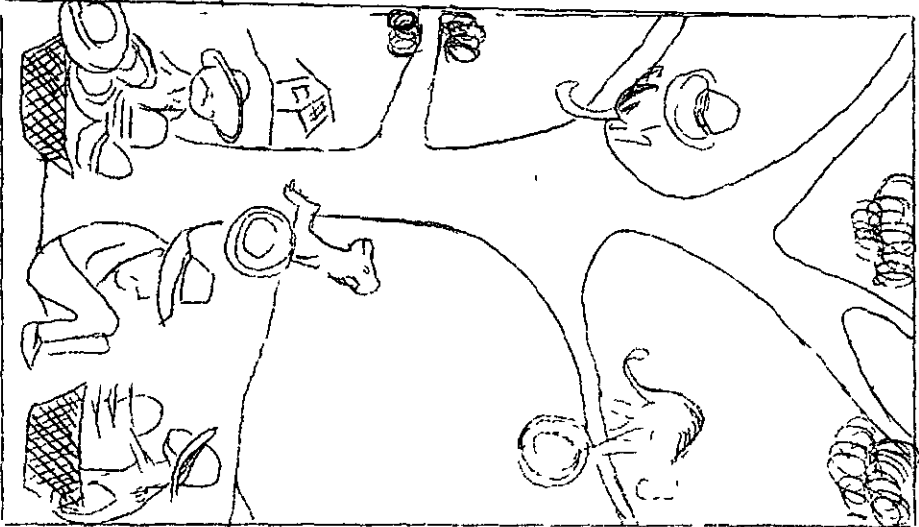
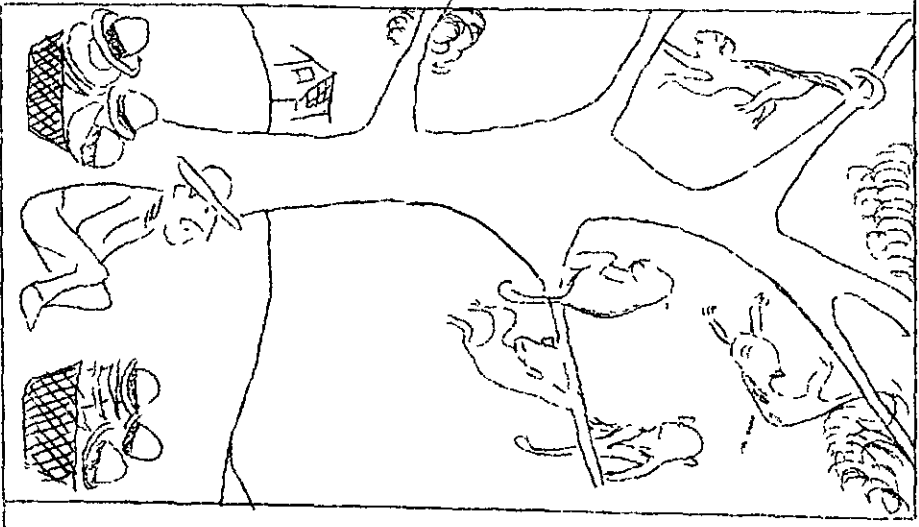
ก. สุนัข ข. ลิง ค. ควาย

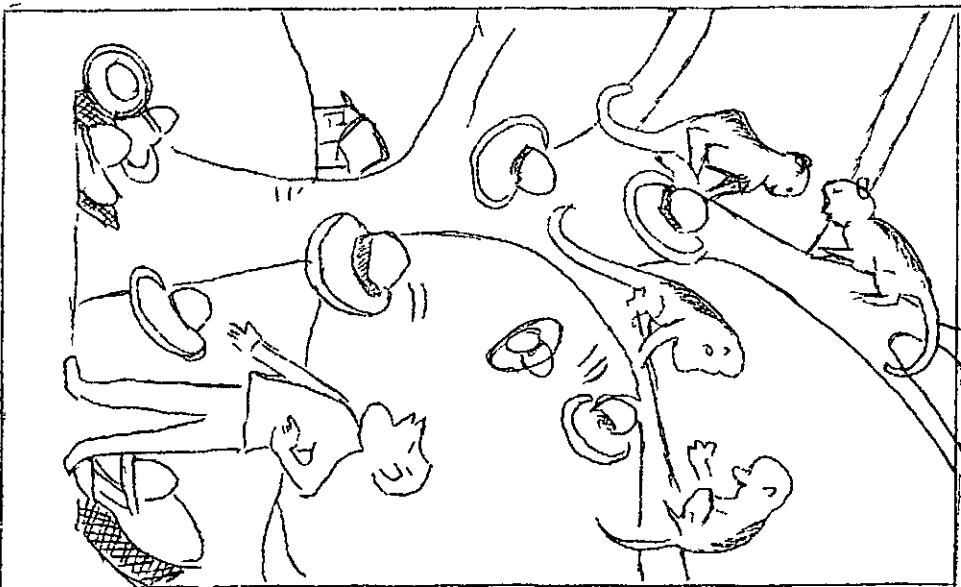
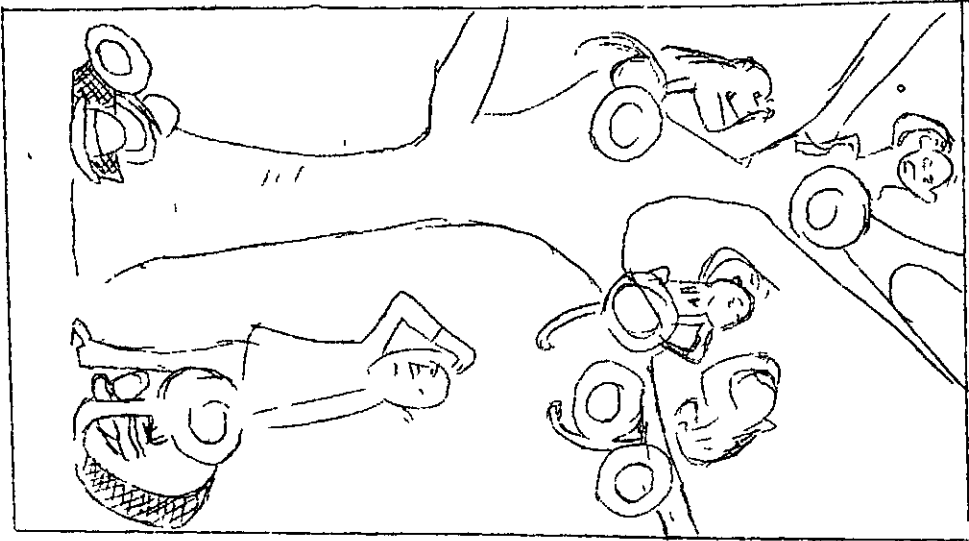
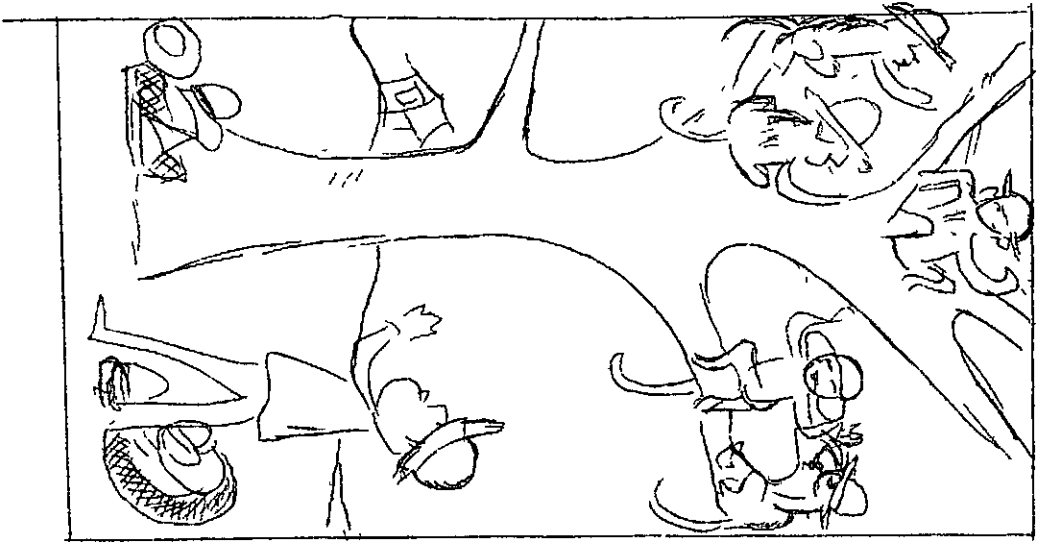
๔. จากบทกลอนเรื่องลึงที่ท่านอ่าน นักเรียนคิดว่าสุนทรภู่มองลึงว่าเป็นสัตว์อย่างไร

ก. น่ารัก ข. ปีประโยชน์ ค. นิสัยไม่ดี

๕. "ทำลอบสแปหลอนหลอกตะกอกคน" ลึงแอบดูคนเพราะอะไร

ก. ลึงกลัวคน ข. ไม่กล้าของ ค. แกล้งทำเป็นแอบมอง

เฉลยแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ ๑

๑. ชายแก่หาบหาบ
๒. สิ่งใดคนเฒ่ามองมาจ โยเยหนวกของชายแก่
๓. สิ่งเอาหนวกไปใส่
๔. ชายแก่หนึ่งหับจึงไม่รู้ว่าสิ่งจ โยเยหนวก
๕. เมื่อชายแก่ขึ้นขึ้นแก่หนวกหายไ้ เขารู้สิ่งตกใจ
๖. เมื่อชายแก่รู้ว่าสิ่งจ โยเยหนวกไป เขารู้สิ่งโกรธ
๗. สิ่งใดแก่แล้วชายแก่
๘. สิ่งโยเยหนวกคงมาเพิ่มตาบ รายแก่

แบบฝึกหัดที่ ๒

.....ชายหาบ.....ที่ตกใจ.....สิ่ง.....ไปขาย.....
 นั่งพัก.....ใส่.....จ โยเย.....ตกใจ.....สิ่งจ โยเยหนวกไป.....
 โกรธ.....พาทาย.....จ่อเคี้ยวแทน.....โยเยพาทาย.....

แบบฝึกหัดที่ ๑

นำส่ง จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑. ชายแก่หาบอะไร

๒. ลิงโตคนไม่ลงมาทำไม

๓. ลิงเอาหมวกไปทำอะไร

๔. ทำไมชายแก่จึงไม่รู้ว่าลิงขโมยหมวก

๕. เมื่อชายแก่ตื่นเห็นหมวกหายไป เขารู้สึกอย่างไร

๖. เมื่อชายแก่รู้ว่าลิงขโมยหมวกไป เขารู้สึกอย่างไร

๗. ลิงกลัวชายแก่หรือไม่

๘. ทำไมลิงจึงขโมยหมวกลงบนพื้น

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่าง ให้เป็นเรื่องราวตามภาพ
แล้วตั้งชื่อเรื่องนี้ด้วย

เรื่อง

ชายแก่คนหนึ่งมีอาชีพ เขาหาบหมวกไปขาย

ทุกวันอาทิตย์ ระหว่างทางชายแก่จะพองเค็นผ่านต้นไม้ใหญ่คนหนึ่งซึ่งมี

ฝูงหนึ่งอาศัยอยู่ วันหนึ่งชายแก่หาบหมวก ที่ตลาดเช่นเคย วันนี้แค้น

ใจมาก เขารู้สึกเหนื่อยจึง สักกรูหนึ่งก็กลับไป ลิงที่อยู่บนต้นไม้

เห็นชายแก่ใส่หมวก ก็นึกอยากบ้าง จึงไต่ต้นไม้ลงมา.....ไปได้

เมื่อชายแก่ตื่นเขารู้สึก ที่เห็นหมวกหายไป เมื่อแหงนหน้าไปดูบน

ต้นไม้ก็พบว่า เขารู้สึก ลิงพวกนี้งาก เขาพยายามทำท่าทาง

งูให้ลิงกลัว ลิงก็ทุกอย่าง ชายแก่จึงนึกขึ้นมาได้ว่า ลิงมีนิสัยชอบ

..... เขาจึงโยนหมวกบนที่กระของเขาลงบนพื้นดิน ลิงก็

ชายแก่จึงเก็บหมวกทั้งหมดใส่หาบรีบเดินไป